

نامه‌گانی نامۆ

رۆمان

ئاویزان نوری

پیشکشه به روحی باوکم

منیش لیږم له نیو نهم باسه دورو دریژهدام، که نیستاکه به وردی دهیگیرمهوه، وهک حیکایه تخوانیک باسی (نهو) ناکهم، خوم بهشیکم و بهشیک بووم لهو بهسرهاتهی نیو نهم کتیبه، بهلام دهمهوی لهسرهتاوه وهکو خوی بوئی بگیږمهوه، باسی (نهو) و "شیتته" و "ناموت" بو دهکهم، که سی کهسی سهرکی نیو نهم چیرۆکهی نهمروئی منن و جیاوازه له ههموو باس و حیکایهتهکانی دیکهم، نهوهش نهبی حیکایهتیکی نهفسانهیی و خهیا لیت بو بگیږمهوه، وهکو پیم ووتی منیش بوومه بهشیک لهوان و که سهرهتا وهکو تو خوم به کهسیکی ناموی نیو نهم مائه دهزانی.

ناوی کتیب: نامهکانی نامۆ

بابهت: رۆمان

نووسهر: ئاویزان نوری

سائی چاپ: بهرگی یهکهه / چاپی یهکهه 2008

نهخشهسازی و بهرگ: هونهر وههبی

تیراژ: (500) دانه

نرخ: 3000

لهسهر نهکی (دهرگای رۆژ) له کهرکوک چاپکراوه

ژمارهی سپاردن: (553) ی وهزارهتی روشنبیری سائی 2007 ی پیدراوه

به شی به که م

له سهر پیخه فه ساردو سره که ی راکشابوو، دهیویست بی نه وهی
بیر له هیج شتی بکاته وه پیلوه کانی جوت بکات و بخه ویت،
به لام نه ندیشه کانی هر نه مدیو نه و دیویان پی ده کردو
نه یانده هیشت خه وی لیبکه ویت، هه ستایه سه ری و جیگه که ی
جیهیشت، چوو به لای که نتوره که ی، تاکیکی کرده وه که
هه ندی پو شاکای دهره وهی تیدابوو جگه له وهی له خوار
جله کانه وه هه ندی سوراوو سپیایوی ریز کردبوون به ته ک
نه وانده وه جانتایه کی شانی خو له میشی دانرابوو، له نیو
جانتاکه نامه یه کی فه دکراوی دهرهینا، پیده چوو بو که سیکی
نوسیبیت و به سه ریا بجیتته وه یان له که سیکه وه بو هاتبی،
هر به نه ستم لیوه کانی ده جولاندو نامه که ی خوینده وه:

"خوشه ویست سلاویکی گهرم.."

گیانی من.. سویند به و عیشه کی خودا به خشی به من و منیش
به توو توش فه دری نازانی، خوشم ده وی پی پر به مانای
خوشه ویستی.

ناره زووم ده کرد چهند کاتیک له گه نت دانیشم و وه کو جارن
بو ت بدویم، به لام تو ی به روخساریکی مات و چاویکی به
گومان و دلیکی پر له قین و گیانیکی بی لیبوره، ریگه م پی
نادی، منیش ناچارم به فه له م و کاغز له گه لتدا بدویم
گیانی من.. بمبوره گهر هه رچ قسه یه ک یان ره فتاریکم دلی
تو ی نیشاندی، به لام بی گومان به مه به ستم نازاردانی تو
نه بووه، هه رگیز نه مو یستوه که سانیک توره ت بکه ن و دورت
بخه نه وه له نیگام، تو هه موو کات قیبه لی عیشه کی من بویته،
که چی له سهر چهند قسه یه کی ناشرینه کان خو ت توره
کردوه و نامدوینی، روژی سه دجار داوی لیبوردن ده که م و نیم
نابوری، گهر منت ناوی به بی نه وهی خو ت توره بکه ی پی
بلی خوشمناوییت و ته واو، نه و سته تیده گه م که منیش
ده چه ریزی نه و کچانه ی به جیهیشتن چونکه من له وان
زیاتر نیم.

تکایه پی بلی، چیدی به رگه ی نازار ناگرم، تاکه ی سوژده ت
بو به م و نیت بیاریمه وه و چاوه ری به هه شت بکه م، گهر تو
هه موو روژیک به گری دوزه خی عیشه ده مسوتینی؟ چیدی
مه مگرینه ناو له چاوم وشکی کرد، نیستاش تیناگه م راستم
یان به هه له دا چومه، نازیزه که م تو پی بلی به ر له
وه ستانی کاتزیمیری خوشه ویستی."

تهنھا له خۆی ناچۆ چونکه بیژووی قهدهریکه، من و (ئهو) ناومان ئینا زیان نهک ژیان".
دوای خویندنهوهی نامهکه، ئهم پهخشانهی به فرمیسک له پشتهی لاپههکه نویسهوه.

کاتی که لهگهڵ خۆی دههواو که له پهخشانهکشدا وتی من و (ئهو)، نهمزانی ئهوی لای (ئهو) کۆ بوو! بهلام بیگومان بووم لهوهی کهسیکه تا سهه ئیسک روحی نازارداوه.

چونکه تا وشهیهکی لهدهم دههاته دهر دهیان جار تهماشای مۆبایلهکهی دهکردهوه، له کهسیکی زۆر گۆشهگیر دهچوو، بهلام پیندهچو که له پشت ئهو بیدهنگیهو مهنگیهیدا شت ههبن، وهک بهسههرهات، وهک روداوی سهخت، وهک لهبیرچونهوهی بیروهۆش، وهک شیتی، چونکه نهویش بهدهر نهبوو له مینهی ئهو ولاتهی (ئهو) تیایدا دهژیا، وهک زۆربهی کچانی ئهو ولاته ههردهم بینهش بوو لهههست و سۆزو لهترسی زمانی خهنگ بهردهوام جهلادیک بوو بۆ خواستهکانی خۆی، هههرچی جهزیک یان ئارهزویهکی شک بردبا لهناخیدا دهیکوشت، بهر لهوهی گوویهکان بیستن و بیکهنه گوریسی باس و بهدوای خویاندا رایکیشن، ناچار لهنیو قهدهره داخراوهکهیدا ئهوینیکی کردبووه پهنجهرهو

ئهم قسانهی کردوو بۆ دهنگ بوو..! ئهو نامهیهی خویندهوهوه فرمیسک به چاوهکانیدا هاتنه خوارهوه، نهمزانی مهبهستی چی بوو، یان لهگهڵ کیی بوو، نهمزانی ئهو رۆژه چی بهسهه هاتبوو که وای لیکردبوو که هینده وهرس لهو ژورهی پرپوو له بۆنی تهنیایی دابنیش..! وا دیار بوو چاوهروانی زهنگی مۆبایلهکهی دهکردو ههر لینهدهدا..!

"زۆر بیتاقهتم، ئارهزووی مردن دهکهم بهلام ئهفسوس جورئهتی خۆکوشتن ناکه، ئارهزووی روشتن دهکهم بهلام نازانم بۆ کوێ پرۆم، شوینیکم نیه رووی لێ بکه، ئارهزووی گریان دهکهم کهچی زۆر سهیره فرمیسکهکانم قهتیس ماون و ناتوانم بیانرێژم، ئارهزووی دهربرینی پهیشهکان دهکهم بهلام کهس ئارهزووی گوێ گرتنم ناکا.. نیکهزانم له خۆم و ههموو بونهوهریکی ئهم خوا کردیه، ماندوم ماندوو، وهک ماندویتی ژیان به دیار کوشتنی منهوه..

ئهستهمه ههناسهدان له پیناو ژیان، ئهستهمه ژیانیش بۆ بهختهوهری.

ژیان لهو مندائه ساوایه دهچۆ زمانی ناپژێ و بلێ برسیمه بۆیه دهگریم.. ژیان لهو جگهرهیه دهچۆ به لیوی ههزرهکاریکهوه خۆ دهخواتهوه، ژیان له زۆر شت دهچۆ

به پرووی خویدا کردبویهوه، تا له و په نجه ریهوه ته ماشای سروشتی دونیای لیوه بکات و خوی تیا ببینیتهوه.

نامه که ی خسته وه نیو جانتا شانیه که ی و له بهرخوی گورانیه کی وته وه "کچ ووتی منیان دا به شوو هه رچه نده به دلشیم نه بوو" له سهر یه ک نه وه نده ی ده وته وه و دیره که ی دوی نه وه ی نه ده هاته وه بیر چونکه سه رقائی بیر کردنه ویه کی قول بوو، بو جوانکردنی ژیان دهیویست شتیک بلن له شاعر بچی و له و گورانیه ش جوانتر بیت، دهیویست بلن مروقه کان با به یه ک چاوو بن جیاواری ته ماشای یه کدی بکه ن، دهیویست هه لو ناسا بفری، وه ک هه موو نه وه هه ناسانه ی ده یانه وی به نازادی هه لبرن، دهیویست بلن با وه ک مروقتیک ره قتارم له گه ل بکریت، وه ک خاوه ن بیرورا ته ماشای جوانی مروقایه تیم بکریت، نه ک به چاوی چلیس سهیری روخسارم بکریت و بو به رژه وهندی هه ز به ناسینم بکریت، نا بمبورن ته نها ویست نه بوو، من هه له م، به لکو هه موو نه م شتانه و نه م ووتانه له نیو چاوه کانیدا ده خوتندرانه وه، به لام هه موو که س نه و راستیه ی نه ده بیینی گه ر بیانی شیبینیا به درویان ده خسته وه.

له و دمه داو له گه رمه ی گورانی ووتی و خه یاله کانیدا جیره ی ده رگا که هات، له پر دایکی ده رگا که ی کرده وه و گورانیه که ی

بو ته واو کرد "خوایه شوکرم به کاری تو قسمه ت و نسیم و ابوو" پی ووت: " ناییبی دنیا نه و گورانیه ت چی بیر هیئامه وه، منیش کاتی له ته مه نی تو بووم خوم به و گورانیه وه گرتبوو، خوزگه هه ر نه و کات ده مردم"

نه ویش هاته وه لام لی و ووتی: "نا دایه.. و تنه وه ی گورانیه کی غه مبارو ژه نینی ناوازیکی غه ریب به نوته ی گه رو.. خوو نیه به لکو زه مه نیک، قه ده ریک، خه مگه لیک و ده که ن، تو نه و گورانییانه ی بو بچی نه ویش به دبه ختی خومانه که نازانین چی له چاره ی خومان به دی ده که یین و چی مردنیکی ناشرین چاوه پروانمان ده کات"

پاشان بیری که وته وه که دایکی له داخی نه وه ی ته مه نی له گه ل پیاویک برده سهر که نه و پیاوه نه بوو چاوه پروانی ده کرد، روژانه نه و گورانیه ی ده وته وه، تا روژیک باوکی زور ههستی پی بریندار ببوو، پی ووتبوو "چاوت ده ره هات، بو به دت نه بوو شوو کردنت به من، خو که س زوری لی نه کردبووی؟"

دایکی هه ندیک به دیاری سه ریه وه وه ستاو لی پیرسی

. تو چیته .. ؟

. نازانم دایه له گیانی خوم زور بیزارم، ناره زوی مردن ده که م.."

هه‌رچه‌نده (ئه‌و) زۆری رق له‌مردن ده‌بووه‌وه، چونکه ده‌یزانی که "مه‌رگ" له سۆزی دایک و له خوشه‌ویستی هاوڕێکانی دووری ده‌خاته‌وه‌و چاوه‌کانی پڕ ده‌کات له‌خۆ، بۆ شاردنه‌وه‌ی جوانی سروشت و ئاویته‌که‌ی که هه‌موو به‌یانیاڤیک ده‌چیتته به‌رده‌می بۆخۆ جوانکردن، گۆیه‌کانی کپ ده‌کات که ئیدی نه‌توانی گۆی له گریانى منداییکی هه‌تیو بگرێ.

لای (ئه‌و) مردن قه‌ده‌ریکی زۆر ناشرین بوو، چونکه ده‌یزانی میوانیکی ناوه‌خت و بئ شهمه، رینگه نادات خۆی ناماده بکات بۆ مائناوایی کردن له رووناکی و پیشوازی کردن له تاریکی، به‌لام ئه‌و رۆژه له چاوه‌پوانی زه‌نگی مۆبایله‌که‌ی و له داخی بیزاریه‌که‌ی ئاره‌زووی مردنیکى پیش وه‌ختری ده‌کرد.

دایکی مشتیکى کیشا به سینگی خۆیدا و وتی:

"خوانه‌کا کچم، بۆ ئه‌وه‌نده باسی مردن ده‌که‌ی..؟ گۆیی شه‌یتان که‌ر بئ خوايه، خودایه جهرگی هیچ دایکیک نه‌سوتینی، کچم هه‌سته ده‌ست و دهم و چاوت بشۆو ده‌ست نوێژی هه‌نگه‌وه شه‌یتان به نه‌عه‌لت که، دلته‌نگیت ده‌رپه‌وتیه‌وه، ده هه‌سته کێژم ده هه‌سته."

دایکی ئه‌وه‌نده‌ی ووت و چووه ده‌ره‌وه‌ی ژوره‌که.

به‌شى دووهم

(ئه‌و) له ژوریکدا هه‌موو خه‌ون و ئاواته‌کانی خپ ده‌کرده‌وه، زۆر جار که بیزار ده‌بوو شه‌ری به شته‌کانی ناو ژوره‌که ده‌فرۆشت، که بیکهاتبوون له کتیبخانه‌یه‌ک و رادیویه‌کی بچکۆله‌و دۆلاییکی ئاسن، هه‌ندی گۆلدان و فارگۆنی به‌تالیش له‌سه‌ر کتیبخانه‌که‌ی دانرا‌بوون، کومبارنکی سوری خانه خانه‌ش راخه‌ری ژوره‌که‌ی بوو، هه‌ندی رۆژنامه‌یش

له نینو ژوره کهیدا بلاوی کردبوونهوه، له ودهمه دا له چاو به
 خشانده کومباره کهی، چوار ساڼ بهر له و روژهی
 بیرکه و ته وه، له و روژهی له و رایه خه یان له بهر ده رگای ماڼ
 کړی، خاوه ن کومبار فرۆشه که به دروی پاره ی رایه خه که زوو
 زوو چوو بووه بهر ده رگایان تا بیینی، تا روژیکیان نه دایکی
 نه باوکی له ماڼ بوون، (له و) یش نیوه ی پاره که ی دیکه ی بو
 بردبوو دابویه دهستی، خاوه ن کومبار فرۆشه که توند دهستی
 گوښیو و نوقرچیکیشی له باڼی دابوو، سه ره رای له وه ی
 پیاوئ به ته مه نیش بوو ته ماحی ئی دابوو، (له و) یش تا
 توانی دهستی راوه شان دبوو پیی ووتبوو:
 " لاچو سه گباب جاری تر بییته وه بهر له م ده رگایه ئابرووت
 ده به م.

- بو توره بووی کچی جوان چیم لیت کردووه..؟
- هیشتا ماوته چاو حیز
- ناا قسه ی وا مه که ریژی خوت بگره من به باوکت ده شی م
- باوک بو کچ هینده ناوگه ل برسی نیه "

کاتیک هوشی گه راندنه وه ی لای رابردوو بوو، ئیستای
 بیرچوبوو وه، له و دیو ده رگای ژوره که ی، دهنگی براکه ی
 هیئایه وه سه ر خوی، که هاوار هاواری له په رداخی ئاوی

سارد ده کرد بو ی بیه ن، سه سه رته تیکي هه ئکیشاو هیشتا که
 هوشی ده سته به ردهاری رابردووی خوی نه بپوو، رایه خ
 فرۆشه که ی له بیر نه چووو، بزیه کی بیزاربانه ی هاتی و
 چوو به رامبه ر ئاوینه که ی که له سه ر تاقی په نجه ره که ی
 دانا بوو به خوی ووت:

"زور سهیره..!"

چه ند لا په ره و پینوسیکی هیئاو که وته نوینی وتاریک
 به ناو نیشان: "با هیچ شتیک نه بیته ریگری هه نگاوه کانه مان"
 له وتاره کهیدا نوی:

"له مچاره ش خامه م هیئایه گو تاباس له و گرفتانه بکات
 که هه رده م بونه ته ریگری ته واوکه ری کومه ل، له و گرفتانه ی
 که ناهیلن نیمه ی ژنان هه نگاوی نوئ بنیین، هه میسه له
 جیگای خومان ده خولییینه وه، هه ئبه ته چه ند هۆکاریک هه یه
 که بهر له هه موو که سیک خومان چاک ده زانین چین و کامانه ن
 له و کیشانه ی له کاروانی ژبان جودامان ده کاته وه به جی
 ده مینین، به شیک له و هۆکارانه ش (ترس و شهرم) ه که
 بووه ته به شیک له ژبانمانداو کو سپیک له به رده م
 هه نگاوه کانه ماندا، که به رده وام شکستی به هه و له کانه مان
 هیئاوه، به رده وام رووبه رووی ئامازه ترسناکه کانی کومه لگه
 ده بیینه وه، ترسمان له ژبان، له زمانی خه لک، له و ئابرووه ی

خېلېكياڼ پې به ستوتوه، لهو ياساو رېساڼه پياوو نايين و عادات فهرزيان كړدوه به سه زماندا، ههروهه (شهرم) یش به هه مان شيوه شهرمان له راستي، له خواسته كانمان، لهو شيره نه وه نوې پې گه وړه دهكښ، له خومان... هتد.

ترس و شهرم.. بوو ته دوو هوکاري سهره کی له ژيانماندا، تاكو ئیستا نه مه واقعي ئیمه بووهو مروقیش نابج لهم روويهروو بونه وويه داو له راستيه كان هه ئیبت، به لام نابج هيچ هوکاري کيش بيته ريگري ههنگاوه كانمان، تاكو نازاد بيين له دهرپرينی خودی خومان.. له نايين له بهرگ پوئين..

له گه ران به دواي راستيدا، ئیمه دهبي زياد له پيويست له كوشش دايين و سل له هيچ ياساوتی شهره فيك نه كښ تا دهكښ به خواسته كانمان، دهبي ههنگاوه كانمان چر بکهينه وه تابزايين چون ههنگاو دهنيين و چون له گورانكاريه كان ددويين، دهبي شهرم له خواسته كانمان نه كښ، به ردهوام هه ولبدين بو به دهسته ينانی، ژنان نابج خويان له ره گهزی به ران بهر به كه متر بزائن نه م هه ئويستانه پيوسته هه موو يه كيك له ئیمه دا هه موو ميينه يه ك درکی پې بباو كاری تيبكات، بوئوهی كوهمل چيدي نه توانی به چاوتيكي كه م ليان بروائی و مافه كانمان بدات به دهم ناووه، نه گهر پياو

نایه تیک بیت له شه ربه ته کانی ناسمان نافرته یش فهرموده يه ك ههر بووه) .

دواي نه وهی له نوسيني وتاره كهی ته واو بوو كه و ته خونندنه وهی بو كه سی ناو ناوينه كه، دهسته بچكو كه كانيشی له گه ل ووشه كاندا به سه ماي دهينان، خو منيش بوونم هه بوو له ويندر به لام نهو زياتر له گه ل كه سی ناو ناوينه كهی قسه ی ده كړد.

"نهو" دهميك بوو گه يشتبوووه نهو بروايه ی كه هوکاري سهره کی ههره مهينه تيه كانی ژن له دهستی خو يه تی، چونكه پيی و ابوو گهر بي و هاتبان له باتی ريخراوی ژنان و نافرته تان، نهو ريخراوانه ی كه داكوكيان له مافی ره گهزی ميينه ده كړد، ريخراويكي پياو انيان دروست كړدبا، رهنگه گورانیکي زياتر روويدا با له ولاته كان و هيندهش زه برو زهنگ و توندو تيژی به رام بهر به ميينه رووی نه دا با، بويه ده يگوت:

"ئیمه ی ميينه هه موومان ده زانين كه كيشه كانمان چين، به لام چون بتوانين پياو كانمان لهو كيشه و مافانه ناگادار بکهينه وه، كه ئیمه له ناو ريخراوه كاندا ته نها له گه ل ميينه ی وده كو خومان باس له كيشه كانمان دهكښ و كوړو كويونه ووه كانيش ته نها بو ژنان دبه ستين؟ كاتيکيش كه ده چينه وه ماله وه ده مانه وي ژنسالارانه ره قنار له گه ل

جا نهو ژورهی (نهوی) لی دانیشتبوو که ژوری خوی بوو
هه موو سوچ و بنمیچهکان بونی نهویان گرتبوو، ههستا و
دوگمهی رادیوکهی تیکدا هیندهی بیسورینتی، گوئیستی شتیک
نهدهبوو بتوانی بیزاریهکهی خاموش بکات جگه له بهرنامه
درو سیاسییهکان که هیندهی دی تورهیان دهکرد، چوو له لای
کتیبخانهکهی و یهکه یهکه کتیبهکانی دهکردن و تهماشای
ناونیشانیانی دهکرد به لکو یهکیکیان سهرنجی زیاد رابکیشی
و خوی پی له بیر بباتهوه، بهلام کتیبهکانیش هینده زور
بوون به تهنه دهرفهقیان نهدههات زور لهو گهورهتریوون،
ههزارانی وهکو نهویان له دیریکی نیو لاپه ریه کدا ون
کردبوو، کتیبهکان به هه موویانهوه چاوشارکییان له گه لدا
دهکرد و پی پییده که نین دهیانزانی که سهری (نهو) له
گه مهی چاوشارکیی دهرناچی و دوراندن ده بیته هویاری.
له نیو کتیبهکاندا کتیبیک سهرنجی زیاد راکیشا، رومانه کهی
پاولو کویلو بوو "فیرونیکا بریار ده دات بمریت" نه م کتیبهی
دوو جار خویندبووهوه زور جوانیش بوو له لای، که چی
سهره رای نهوهش زور دلگرانی دهکرد و به زهی به خوی و
شاره که ییدا دههاتهوه کاتی کوتایی به چیرۆکه که دهینا،
فیرونیکا نهو کچهی له داخی دوباره کردنهوهی شتهکان
بریاری دابوو بمریت، چهند جه بیکی خواردبوو تا زوتره

بیکوژی، که چی کاتی هوشی دیتهوه سهر خوی له
نه خوشخانه یه کی دهروونی به تهک چهند کومه له شتیک
پالکه وتوو، فیرونیکا دنیا بوو لهوهی شیت نیه به لام بو
چاره سهر بردبوویانه وی.

نهو کاتانهی خهریک خویندنهوهی نهو رومانه دهبوو، نامو
بوو به ژبانی فیرونیکا، که چی له خویندنهوهی هه موو
رومانهکانی دیکه دا نهو دهبووهوه پالنهوانی چیرۆکه که..
که چی لهوهیاندا نا چونکه له ولاته کهی نهودا نه خوشخانهی
دهروونی دهگه نه شیتخانه نیه، ریز گرتن نیه، ریز له
میشکه پر له عهقلهکان ناگرن چ جای شیت، به لام له
شاره کهی فیرونیکا دا شیتتهکان دهبه نه شوینی تایبته و به
ناله تی موسیقا چاکیان دهکه نهوه، به لام له ولاته کهی
(نهو) دا نهگهر بیانه وی شتیک چاکبکه نهوه به زنجیرو
که له پچه دهیبه ستنهوهوه به کیبل و دار لییان دهدهن گویه
عاقلیان دهکن و چاکیان دهکه نهوه، بهو زنجیرو لیاندنه
هیندهی دی شیتته که شیتتر دهکن، نیمهی عاقل نهگهر لیمان
بدن شیت ده بین جا ده بیت لیدان چی له شیت بکات، قسهی
خوش و موسیقا له شاره کهو ولاته کهی نهودا نه بوو بو

شیتتهکان، کهچی هه موو ئەمانه له شارهکهی فیرۆنیکادا هه بوون، دهیووت:

"شیتتهکانی شارهکهی من له سه ر شه قامهکان که ووتوون نه و که سانهی خویان به هوشیار دهزانن گائته به شیتتهکان دهکهن، یان له دواوهوه بزبان پێ دهکهن، یان به شیتته شیتته تورپیان دهکهن و فیره بهرد بارانیان دهکهن، نازانن که ئەوانی شیت زۆر له ئیمه هوشیارترن، ئیمه ی عاقل له ههجهیهکمان نیه بو قسهکردن له گهڵ خودا، کهچی شیتتهکان رۆژانه قسه له گهڵ خودا دهکهن و گهمهشی له گهڵدا دهکهن گائته به عهقلی من و تۆش دهکهن."

ناچار رۆمانهکهی خستهوه شوینهکهی خوی و توره بوو، به کتیبهکانی ووت:

"ئیدی ناتانخوینمهوهو گهمهشتان له گهڵدا ناکه م."

دهستهکانی گرت به ناو قه دیهوهو به رۆخساریکی مات و غه مگین سهیریکی موبایله کهی کردهوهو له خوی پرسى:

"بو لینادا..؟ بو زهنگ نایات..؟"

دواتر ناخیکی هه ئکیشاو سه ری هه ئبری، به نیگاکانی جهنگی له گهڵ دیواری ژوره کهیدا دهکردو دهیویست بیروخینیت، نه و دیواره ی چه ندىن بروانامه ی ریز لینان و سوپاسنامهکانی نهوی به خویدا هه ئواسیوو تا سیمای خوی

جوانتر بکات، به دهستی چه پی په رچه می هه ئدایه وه که هاتبووه سه ر چاوه خومارهکانی و ووتى:

"کئ له م ژوره له گه ئمدایه گویم ئی بگریت، ته ماشاکه دیواره که بانگم دهکات، گویت لیه چه پی ده ئیت..؟ ئا پیم ده ئی "وه ره لای من.. مه چۆره لای کتیب و رادیوو ئاویته کهت، نه وان تویان خوشناویت، ته نها من نه بی، وه ره بزانه چه ندم خوشدهوی.. نه وه تانی هه موو بروانامه کانتیم به سنگما هه ئواسیوه تا هه ر که سی سه ردانی ژوره کهی کردی بزانی چه ند شایه نی ریز لینانی."

من له دئی خومدا ووتم: دیواره کهش خوشی دهویت و بو ی دهویت خۆرگه م به خوی، پێ نه چوو گو یی له رۆحم بویتت بو یه به توره ییه وه ووتى: "نه خیر درۆ دهکات منی خوشناوی، راسته قوتاییه کی گو ی رایه له، به لام هه رچه که منی ببینی له گه ل شه و دادی دهیداته وه به رووما، خوا نه کا بچه پالی، نه ی نازانی هه ر دیواره ده ئی:

"گه ر من نه بيم ناتوانی خۆت رووت بکه یته وه، ناتوانی به ته لیفۆن چه زه کانت له گه ل خوشه ویسته که تدا به ش بکه یته، ناتوانی راستیه کان ئاشکرا بکه یته، من دیوارم دیوار، هه زاران شتی باش و خراپ ده شارمه وه، ته نانه ت نه و که سانه ی جوامیره کانی ش ده کوژن و له گه ل ژنه کانیان راده بو یرن له پشت

گەر دایکیشمان بیټ ههول ددهین سهرنجی باوکمان به لای
خوماندا زیاتر رابکیشین".

منیش هه روا بووم، به ئاهورا مهزدا جهزم نه ده کرد هیچ کچی
له من جواتر بیټ، ئاخر کاتی ئه م نه خوشیه له لای ئیمه ی
میینه دروست ده بی له خورا نیه، نیرینه ی ئه م ولاته گهر
ژنه که ی یان ده ستگیرانه که ی له بهرگی مانگیش خهلق کراب،
ههر که له گه ل کچی جواتری بینی په نجه ره به رووی
تریفه ی ئه وه ی دیکه داده خات.

(ئهو) دنیا نه بوو له بوونی من سه ره پای نه وه یش قسه ی بو
ده کردم چونکه دهیزانی رۆحیک له وینده ر گوئی ئی ده گریټ،
تارماییه که م به دهوری پشتیدا ده خولایه وه، ههستی به هه موو
جولانه وه یه کم ده کرد، گوئی له هه موو وته کانم ده گرت،
هه رچه نده هیچم له باره ی چیرۆکه سهیره کانی (ئهو) و
ژوره که ی ئهو نه ده زانی، من ته نها له ژوره که ی ئه ودا گوینگرو
بینه ر بووم، کاتی سه رقانی بیرکردنه وه ی ئه وه بووم چون
پیتانی بلیم که من ته نها گوینگرو بینه ری ئهو بووم له
ئاوینه که هاتبوومه ده ر، (ئهو) دیریکی ووت و نیشانه ی
سهیری له کوټاییدا بو جیهی شتم پاشان ووتی:

" ته ماشا ئه م لاپه ریه بابته یکی تیدایه به ناو نیشان
(غوربهت و نامۆ بوون) ئاییییییی چیم بیرکه وته وه..!"

چومه وه نیو ئاوینه که وه وته قسه کردن له گه ئیدا، چونکه
زیاتر ته ماشای ئاوینه که ی ده کردو قسه کانی بو ئاوینه که
ده گپرایه وه، بویه من بوومه که سی ناو ئاوینه که وه قسه م
له گه ئدا کرد تا بزانه له وه هه قته نامه ی به ده ستیه وه بوو چی
خوینده وه چی بیرکه وته وه، ووتی:
"شیتته و نامۆ"

شیتته و نامۆ دوو که سه ی دی نیو ئه م بابته ن که له سه ره تا
ئاماژم پی کردن، به لام من ئهو کاته ی چوو بوومه رۆحی
ئاوینه که نه مزانی شیتته و نامۆ کین، بویه پرسیاری ئه وانم ئی
کردو ووتی:
له رۆژیکدا ده جار ئهو دوو وشه یه به کار ده یینی که چی
ئینستا کردتن به ناو..!
ووتی:

" با چیرۆکی شیتته بو بگپرمه وه، چیرۆکی راسته قینه یه وه
درۆی تیدا نیه، شیتته بوونی گپرایه وه منیش بوئوی
ده گپرمه وه، توش که یفی خوته، (شیتته) وه کو ئینستام توشی
شوگ هاتبوو، ئینستا هه مان میژوووه دووباره بووه ته وه لای من
و تو، به لام هی ئهو هه ندی جیاوازتر، چونکه شیتته به ته نیا

له ژوره كهي خوی بوو، كه سی دووهم ناديارو ناوینه یشی نه بوو،
له نیستای من بیزارتر بوو ریکه وت خوشکه که ی روژنامه یه کی
هیئابوووه مائی و (شیتته) لئی وهرگرتبوو خویندبوویه وه،
پاشان شیتته خوی وهک حیکایه تخوانیک بوی گیرامه وه"

من خوم نازانم مهبه ست له حیکایه تخوان چیه له وینددر له و
ژوره، هه موو شته کان و هه موو چیرۆکه کان له و بو له وو
له ویش بو یه کی دی ده گیرایه وه، توش وهک من گوی بگره
بزانه شیتته چی ده لئ و چی ده گیریتته وه..!

شیتته:

"له دوا لاپه ره دهستم به خویندنه وهی روژنامه که کرد،
هه رچه نده مانگی دوو جاریش دهرده چوو به لام من پینی ده لیم
روژنامه چونکه ناخوشه بلیی نیو مانگی، روژنامه که
لاپه رکیان تایبته بوو به (ستونی رازه کان) هه ر ناوی
لاپه رکه (ستونی رازه کان) بوو، کومه لیک نامه ی
له ویندارانی له خو گرتبوو، یه که یه که نامه کانم خویندوه..
هه موو له و که سانه م ده ناسی که نامه کانیان نویسیوو ته نها
یه کیکیان نه بی ناوی "نامۆ" بوو نامه که یشی زور جوان و
سه رنج راکیش بوو، دوا ی له وهی نامه که ییم خویندوه به خوم
ووت:

که سیکی چهند له وینداره، که وابی له خوداوه زور نزیکه..
هه ر له خومه وه چوو مه نیو گه ره کی خه یال و که وتمه پیاسه
کردن به کوچه کانیدا، تا شیوهی نامۆ به یئمه بهرچاوی خوم و
بیکه م به هاوریم، وهک خوی له نامه که ده لئ له مه یه که مین
نامه نیه و دوا یین نامه شی نابی بو خوشه ویسته که ی بنوسیته،

که‌وایه با به دووی ژماره‌کانی دیکه‌ی نه‌و رۆژنامه‌یه بگه‌ریم
ده‌مه‌وی بزانه چی دیکه‌ی نویسه‌.. به‌ئکو منیش کۆپی بکه‌م
و بو خوشه‌ویسته‌که‌ی خۆمی بنوسمه‌وه، به‌لام ناوی نه‌و بینم
و نامه‌زی پێبکه‌م که له‌وه‌وه وه‌رمگرتوووه یان منیش له‌ شوین
ناوی خۆم ده‌نوسم "نامۆ".

کۆمه‌ئیک پرسیری سهریرم له‌ لا دروست بوو نامۆ.. نامۆ..
نامۆۆۆ.. نامۆ کێیه‌..؟ بۆچی وا سهرقانی کردم به‌ خۆیه‌وه‌..؟
تۆ بلی شیت نه‌بویتم چونکه‌ له‌ هه‌موو رۆژه‌کان زیاتر
سهرقانی بیرکردنه‌وه‌ی شتی هیچ و پووچم..؟ نه‌و رۆژه‌م به‌
خویندنه‌وه‌ی نامه‌که‌ی نامۆ به‌سه‌ر برد.. ده‌مویست بزانه چی
له‌و دیوی وشه‌کان هه‌شار داوه‌.."

(نه‌و) زیاتر شاره‌زای شیتته‌ بوو، بۆیه‌ له‌م گێرانه‌وه‌یه‌دا بۆ
ماوه‌یه‌ک من وون ده‌بم (نه‌و) خۆی ده‌بیته‌ جیکایه‌تخوان و
خۆی و شیتته‌ چیرۆکه‌ سه‌یره‌کانی خۆیان ده‌گێرنه‌وه‌، منیش
وه‌ک تۆ گۆی ده‌گرم.

(نه‌و) ووتی:

"جا وابوو (شیتته) له‌ هه‌موو رۆژه‌کان زیاتر خه‌فته‌ی هه‌بوو
هه‌ر بۆیه‌ به‌ مه‌راق بوو نامۆ بناسی، ده‌ستی به‌ خویندنه‌وه‌ی
نه‌و نامه‌یه‌ کرد که نوسه‌ره‌که‌ی نه‌ده‌ناسی:

"خۆشه‌ویستم.."

نازانم چیت پێبێم.. باسی چیت له‌ لا بکه‌م خۆمن له‌ هه‌موو
ساتیکدا به‌ کۆمه‌ئێ هه‌سه‌ره‌ته‌وه‌ یادت ده‌که‌م، نه‌و
هه‌سه‌ره‌تانه‌ی.. له‌ جزوری بی ئاگایییدا له‌ ناخدا گر
ده‌سین، به‌رده‌وام بیر له‌ کاتیک ده‌که‌مه‌وه‌ تۆی تیا بینم،
بیر له‌ له‌هجه‌یه‌ک ده‌که‌مه‌وه‌ پێی بدویم بۆت، چونکه‌ تۆی
له‌فریشته‌و منیش مرۆفیکی ناشرین، ناتوانم وه‌کو خۆی
تیتبگه‌یه‌نم چه‌ندم خوش ده‌ویی! چۆن ببه‌ په‌رییه‌ک و پیت
بلیم: ژیانم به‌تۆوه‌ به‌نده‌ مه‌حاله‌ هه‌ناسه‌دان به‌بی تۆ گۆی
ته‌مه‌نم له‌ باخچه‌ی نه‌ویندا به‌ تۆوه‌ جوانه‌ بی گومان به‌
گه‌ر تۆ نه‌بی په‌ره‌ په‌ره‌ سیس ده‌بیته‌ و هه‌لده‌وه‌ری، به‌ بی
ئاگایی خۆم، فریتمدایه‌ ده‌ریای عه‌شق.. نه‌ی نه‌تده‌زانی
مه‌له‌وان زان نیم..؟ نه‌وه‌تانی شه‌پۆله‌کان خه‌ریکه‌
ده‌مخنین، نا هیچ نازانی..! دنایام گه‌ر بتزانیبا چه‌ندم
خۆشه‌وه‌یی نیمچه‌ ئاورپکی سۆزت لی ده‌داده‌وه‌وه‌.. په‌نجه‌ره‌ی
خۆشه‌ویستیت به‌ روومدا ده‌کرده‌وه‌، خۆ ره‌نگیشه‌ باش بزانی
به‌لام نه‌ته‌وی به‌سه‌ر خۆتدا به‌ینی، نه‌بادا بکه‌ویتته‌ بییری
ئیره‌یی و گومان و زولخایه‌ک نه‌بی له‌ جوانیت بڕوانی یان
رینه‌ده‌ی کچیکی گه‌مژه‌ی وه‌کو من هه‌راسانت بکات، له‌
په‌ناگه‌ی رۆحیه‌تی عه‌شقی خۆیدا ونت بکات، له‌ جیهانی

سۆزۈ خۆشەويستيدا فریوت بدات، خۆشەويستم وهک بزانی
ئەمە يەكەم نامەم نیهو دوایین نامەشم نابى بۆتى بنوسم،
خۆ هەموو نامەکانیشم لەیەك دەچن.. چونکە ئە دەسپىكى
هەموياندا بە خۆشەويستم دەسپىدەكەم هەر بەو وشەش
دەينيمە زەرفى دىل و بە پۆستى خۆشەويستى بە دەستى
شەماليكى ئەويندار بۆت دەنيرم خۆشەويستم.

نامۆ

ئەو رۆژە ببوو بە کاتژمير سى و نيوى شەو جا شىتە خەوى
ليکەوتبوو، بەدەم خەووه تا رۆژ ببووهوه وپنەهى کردبوو،
کاتى رۆژ هەلات تيشكى هەتاو ئە پەنجەرەى ژورەكەيداو
هاتە سەر سنگى و، بە ماچ هەئيساندا، کەچى پىدەچوو
هيشتاکە ناوى نامۆو وشەکانى نامۆ بە هارمۆنيايەكى ناسک
ئە گويچکەو هزريدا بزيرنگينهوه.

من نازانم جوان بيگيرمهوه..! شىتە خۆى جوانتر دەيگيرايهوهوه
دەيووت:

" ئەو رۆژە وهکو هەموو رۆژانى تر جوانترین جلم کردە بەرم
و ماکیاژيکی کائەم کردو دەرچووم ئە ماى، خۆم سەرقال کرد
بە کارى دەرەوه، ئیدی خۆشم بىر چوووهوه، من هەر وام

قەسەم بە چاوى تۆ هيندە ئالۆسکاوم خۆيشم بۆ ناکریتتەوه
تا بزانم ئە کويى کارەکاندا خۆم دەدۆزمهوه".

(شىتە) ئەو رۆژە دواى تەواو بوونی کارەکانى کاتژمير يەك
و نيوى نيوهرو بوو چوووه ئەو بارەگايەى (خوليا) کارى لى
دەکرد، خوليا خوشكى شىتە بوو بە سى سال ئەو مناتر بوو
کچيکی زۆر زيرەك و گورج و گۆل بوو، دانيشتنى نەدەزانى،
سپىلکانەيەكى بالا بەرز ئە شىتە جوانتر ئەو بوو، بە فشه
بيرى ئە ژيان دەکردهوه، ئەو ئاسودهتر دەژيا زۆر جار شىتە
خۆى ئيرهیى پى دەبردو دەيووت:

"بريا منيش بمتوانيبا وهک خوليا بژيم بەلام ئەفسوس".
(شىتە) رۆژانە دەمردو دەژياوه، دى ئە باى پەپوله بوو،
ئەگەل فووت لىى بکردايە يان بە ئەستەم دەست بەرى
بکەوتايە ئە فرين دەکەوت بەلام خولياى خوشكى بە
پىچەوانهوه.

من ئە نيو ئاوينەكە دانيشتبووم گويم ئەم جيکايەتانه دەگرت
کە جارى (ئەو) و جاریکيش (شىتە) ئە زمانى ئەوهوه
دەيگيرايهوه، ئەپر قسەکانى برى و ئاورىكى دیکەى ئەلايه
راستى دايهوه کە مۆبايلهکەى لى دانابوو، دەزمانى لىنەدانى

زەنگى مۇبايلەكە بى تاقەتى دەكات بۆيە ويستم بىرى

بەمەھو و پىيم ووت:

ئى باسى شىتەم بۇ بکە

شىتە دەيووت:

"من و خوليا زور هاورين، تیکه يەك نان بە بى يەكدى قوت نادهين هەر پیکه وەش دەروينەو مائى، نه من دئم دى ئەو بەجى بهيلم نه ئەویش، بەلام که مندال بووين وا نه بووين، بەئکو زور رقمان له يەکدیش دەبوووه"

که له (شىتە) م پرسى چۆن..؟ ووتى:

"سەرت سور ئەمىنى ئىستا پىت دەئيم چۆن و بۇ..؟!"

خوليا که مندال بوو دايکم فىرى کردبوو چاودىرى من بکات پىي وتبوو:

من ئەمال نيم خوليا.. روژ تا ئىواره کۆلم بە شانە وەيەو وەو بۇ پارويەک نان ئیوهى پى گەورە بکەم چى سەگى ئەو دىھاتانە هەيە بەخۆمیان دەورينەم، (شىتە) ش گەورە بوو وەو له تەمەنىكى زور ناسکدايە ئەگەر چوو دەروە يان سەربان يانیش قسەى ئەگەل کورى کۆلندا کرد پىم بلىي کچى، دوایى شتیک ببیستم و تۆ پىت نەوتبیتم لیت دەدەم و تىنکت بەسەرەو نايەلم."

خوليا له و قسانەى دايکم ترسابوو له خورا قسەى بۇ دروست دەکردم قەسەم بە خوا هیچیشم نەکردبوو، روژ نەبوو دايکم نەگەریتەو وە قسەى ساردو سوکم پینەکات، روژ نەبوو بە دەستی باوکم بە لیدانم نەدات، زور رقم له دايکم دەبوو وەو که وای لیدەکردم، ئاخر هیچم نەکردبوو، بەئکو خوشک و براکانیشم بوی گەورە کرد، هەر خۆم بە تەنیا ئیشى مائەو و دەروەم بۇ دەکرد، تەمەنم 10 سالان بوو له قوتابخانە دەگەرەمەو بەفر و باران بەخوړ دادەبارى من لەسەر جادەکان جلیکانەى بەنزين و نەوتم دەفرۆشت، تەمەنم بوو بە 12 سال که تازه خەریک بوو سنگم بەرز دەبوو وەو هەئەدەدا.. له ناو گەراجى وەستانی ئوتومبیل بە " یەئلا ماى بارد" ئاوى ساردم دەفرۆشت قالىی بەفرم دەکرى بە هەشت دینارو له سەتلیکدا ئاوم سارد دەکردو پەرداخى بە روبعیک دینارم دەفرۆشت، چى سوکایەتى دونیاش هەبوو پىم دەکرا، سەرەپای ئەو وەى خۆم کردبوو کورو کلاویکم لەسەر نابوو پرچە درێژەکەم تیا شاردبوو وەو، بەلام هەر دەیانزانى کچم، تا روژیکیان پیاویکی ناشرین که لیخوړی یەکى له ماشینانە بوو که خەلکى پى دەگواستەو و بۇ شاریکى دى پىي ووتە:

. تۆ کورى..؟

. به ئی کورم

دهستی دريژ کرد بو سينگم و ووتی:

. نهی نهو شه مامانه چیه به سينگته وه..؟

دۆلکه ناوه کهم کرد به سهرو دهم و چاویا و به گریان
گه پامه وه مائی و وازم له ئاو فروشتن هیئا، له ته مه نهی
13 سا ئیدا به ته شتی گه و ره هه ویرم ده شیلاو به و چله ی
ها وینه به دیار سینله وه نانی تیریم به کری بو خه لک
ده کرد، ئیشی بهرگ دوریشم کرد ناوکه خورماشم ده ره کرد به
75 دینار، له ته مه نهی 14 سائی ده چووم بو ده شت پاقله و
ته ماتم ده رنی به 65 دینار، ته نها له بهر نه وه ی دایک و
باوکم لیم رازی بن و به هه شتی خوا به ده ست بینم که
ده یانوت له ژیر پیی دایک و باوک دایه، ئی ئیدی له وه زیاتر
چی؟ نه مه ده زانی هۆکاری تو ره بوونی دایکم له چیه وه سه ر
هه لده دا، هه رچه نده ناچار نه بووم نه و ئیشانه بکه م
نه وانیش زۆریان ئی نه ده کردم به لام چه زم ده کرد ده خيله ی
خۆم هه بی و نه وانیش هه ست به ماندوو بوونم بکه ن و
خۆشیان بویم، هه ره وکو چۆن برا که م روبعیکی من ئیشی
نه ده کردو جا به هه ردووکیانه وه سویندیان به سه ردا ده خوارد،
سه ره رای نه وانه ش هه یج کات لیم رازی نه بوون، روژکیان زۆر
گریام، ژنه دراوسیکه مان که ناوی (نازه نین) بوو به بی

نه وه ی له ده رگا بدات ها ته ژوری و منی بینی ده گریم.. ئیی

پرسیم:

"چیه بو ده گری..؟"

پرسیم نازه نین کی بو..؟ ووتی:

"نازه نین" خان له گه ل دایکی (شیتته) ئیشی ده کرد، هه ر
چه نده پیاوه که ی نه و وه ک باوکی شیتته نه خۆش نه بوو تا
بلیم نه ویش وه ک دایکی ده یه وی یارمه تی ما له وه و پیاوه که ی
بدات، به لام پیاویکی گه مژه بوو (نازه نین) دوو مه ین ژنی نه و
بوو، چه ند مندائیکی له ژنه که ی دیکه ی هه بوون له لای خۆی
ده ژیان، نازه نین خانیس.. وه ک دایکیکی به وه فاو وه کو
مندائی خۆی به خیوی ده کردن هیشتا که ش منداله کان رقیان
ئی ده بووه و سوکایه تیان پی ده کرد، کوره گه و ره که ی پیاوی
که ناوی (شالیار) بوو دهم و چاو دريژکی سیلاوی بوو، روژ
نه بوو شه ر به و داماره نه فروشی پیی ده یووت:

"حه دت چیه جیی دایکمان ئی ده گریته وه، تا زوتره ته لاقی
خۆت له باوکم وه رگه و ملت بشکینه و برۆ وازمان لیبینه،
ئیمه دایکمان مرد که س ناتوانی جیی نه ومان بو پرېکاته وه."
نازه نین خانیس ده سه لاتی هه یج شتیکی نه بوو جگه له گریان،
روژانه ده چووه لای دایکی شیتته و گله یی له به ختی خۆی ده کرد
ئیدی روژ نه بوو نه م دوو ژنه وه ک هه موو ژنانی دی دوو

به دوو باسی نه هاهمه تیه کانی خویمان و خراپی پیاوه کانیان
نه کهن بویه کتری".

وهیشش چند بهسته زمانه..! من له نیو ناوینه کهدا بهزه بییم
بهو ژنده دا هاته وه، (نهو) یش چاوه ری بوو پرسایرکی لی
بکه م، ووتم: ئی شیته به (نازه نین) ی ووت هو ی گریانه که ی
چی بوو..؟ ووتی:
" به لی.. شیته ووتی:

مه سه له که م بو نازنه نین گپرایه وه که دایکم ماوه یه که توندو
تیژه.. نازنه نین خان ووتی:

. چیت هیه له گهل کوری ماله که ی پشته وه..؟
. کام کور..؟

. کوره گه وره که ی مام نوری
. هیج.. بو..؟

. خولیا به دایکتی وتوو که روژ نیه نه چیته سهربان و چاو
چاوینه ی له گه لدا نه که ی.

منیش ههر که گویم له م قسانه بوو خهریک بوو نه وه نده ی دی
شیت ده بوم چونکه تاوانیکم نه کرد بوو.. نهو کوره شم
نه دهناسی که نازنه نین خان باسی ده کرد، من هینده ی سهر
قالی ئیشی ماله وهو خهریک ژیر کردنه وه ی برا بچکوله که م

بووم که ته مهنی دوو مانگ بوو به شیر ی قوتو گه وره م کرد،
هینده نه مده توانی بچمه سهربان بو جل هه لختن نه بی،
ته نانه ت پرچی خویشم بو شانه نه ده کرا، نازنه نین که زانی
رهنگم تیک چوووه خولیا به درو نهو قسانه ی بو دایکم
گپرا بووه پیی ووتم:

. دایکت نه زانی من گپراومه ته وه به لام پیی ده ئیم که ههر له
خویه وه گومانی خراپت لی نه کات تا شته کان به چاوی خوی
نه بین.

. بو تاوانه گهر سهیری کوریکیشم کرد بی..؟

. تو مندالی هیج له م شتانه تینا که ی ت، دایکت ته مهنیک
ژیاوه و ده زانی پیاو بایی چه نده، بویه لی ت دترسی کچم،
دلگران مبه حه قی خویه تی.

هینده ی دی دهستم کرده گریان سهرم نایه باوده ی

. ههسته ههسته دم و چاوت بشوو برا که بچکوله که شت ده گری
برو بزانه ژیر خوی پیس نه کردوو..؟

نازه نین خان نه یده زانی ناخی من چون بووه ته کوره ی ناگرو
دلمی تیا ده تویته وه، بویه چاوه ری م کرد تا له خولیا له
قوتابخانه گه رایه وه، ههر که گه یشته ده رگا به پرچ تا
ژوره وه رامکیشا:

. بو ههر له خوته وه بوختانم بو ده که ی..؟

چاومان به دووی رهنگی سوردای وئله، نازانم چ فلهسه فیه ک
 نهو رهنگه دا هیه، زور جار هاوریکه م پیی دهووتم:
 "سیویکی زهردو سور دانی ههر چهنده سیوه زهرده که خوشتره
 که چی دهست بو سورکه دریز دهکیت و دهیخوی یان گهر هات
 و باسی گول بکهین یه کسه ر به خه یال گولیکی سوور دیته
 پیش چاومان که چهندان گولی رهنگاو رهنگی دیکه شمان
 ههن، هه ناریش شهقی دهکین سور نه بی نایخوین، بمانه وی
 دیاریش بو هاورئ و خوشه ویسته کانمان ببهین به رهنگی سور
 دهست پیده کین، بهرده وام سور سور گه ورهترین قوربانیمان
 رهنگی سوره په یمانیش بهدیت به خوشه ویستی ته من ده بی
 به خوین سویندی بو بخوی گهر نا پروات پی ناکات".
 ووتی:

راسته.. وایه شیتش ههر که چاوی به خوینه که کهوت توفی
 و ووتی:

"هاوارم کرد خودایه چیم کرد..؟ دهستم کرده گریان و به
 په له رامکرده لای خولیاو ماچم کردو خوینه که یم سری.

مبوره به قوربان هیج مبه ستیکم نه بوو به خوا
 به لام بی چاره بوو ههر ده گریاو هاوار هاواری ده کرد دهنگی
 دهگه یشته سهری کولان، منیش ده مویت ژیری بکه مه وه بهر
 له وهی باوکم بیته وهو لیمبدا، به لام فریای ژیر بوونه وهی

. دایکم ووتی

. دایکم چی ووت..؟

. ووتی ههر چیه کی کرد پییم بلئ

. ئی چیم کردوو تا بوئی بگیریته وه..؟

. هیچ

. نهی چون نه م قسانهت بو ده گپرایه وه

. کاتی له کار دهگه پرایه وهو تو خهریکی نان ناماده کردن

ده بووی بانگی ده کرده هوله که و پیی دهووتم:

"ها من له مال نه بووم خوشکه کهت چی کرد..؟"

منیش نه مده زانی چی بلیم ناچار نهو قسانه م ده کرد تا

روژانه که م زیاتر بداتی که زور جار نه شیده داپیم.

زور بیتاقت بووم، که وچکیکم به دهسته وه بوو تا توانیم

راموه شاندا بو خولیا، دای له تهوقی سهری و خوین به

بالایدا هاته خواره وه".

ههر له گه ل باسی خوین هاته ناو چیرۆکه که من ههر

له خومه وه تیک چووم ووتم: وی.. که باسی خوین ده که ی

موچورکه به گیانما دیت..! خوین نهو رهنگه سوره ی له بهر

چاومان ون نابی، هینده مان بوئی خوین کردوو و هینده مان

ئی کوژاون و خونینان له بهردا روویه نیستاشی پیوه بی

نهكهوتم و باوكم بهسهدا هاتهوه، بن بائی دایکمی نابوو
سهر شانی خوئی و سهبر سهبر ههنگاوی دهنا تا دایکم
عهزیهت نهدا که تازه له نهشتهرگهری دهچوو بوو به
تورهییوه هاواری کرد

"چی بووه..؟"

من رامکرده ژورهکهی سهروهه که کهتتورو قهرهویلهیهکی لی
بوو، بهلچیکه شورو بهچاوی مونهوهو دلشیم لهترسانا
خهریک بوو له جهستهه دههاته دهرهوه، لهسهر قهرهویلهکه
دانیشتم، خولیا شکاتی لیکردم، باوکیشم دایکمی لهسهر
جیگای خوئی داناو وهک گهردهلولی ههلیکردبی بوم هات،
لهسهر قهرهویلهکه پرچی گرتم و تا دهرهوه رایکیشام، جا
تا توانی به شق و شهپازلهو سمی پیلارهکهی ههموو
جهستهی شین و مور کردمهوه.

دلۆپه فرمیسکهکانم بوون به فرمیسکی موم تا دههاتن
گهورهتر دهبوون و دهیتواندمهوه باوكم هاواری لی کردم

"مینگه مینگ کچی هه لسم هیندهی دی نه توپینم"

دایکیشم که تاقهتی قسهکردنی نه مابوو نوزهیهکی لیوه هات
و ووتی:

"به تهمای تو مال به چی دههیلیم توش ناوا دهکهی..؟"

چیم کردبوو؟ ناچار خوم بی دهنگ کرد بهلام گهرووم خهریک
بوو دهتهقی هیندهی فرمیسکهکانم قووت بدهمهوه.

چاوهریم کرد تا باوكم له مائی چوووه دهی، به لکو بیر له
خو کوشتن بکهمهوه، ههر چه ندم کرد نه مویرا چه قو له سنگم
بچه قینم یان لهسهر بان خوم هه لدمه خواری، زههری مشکم
دیتهوه دلنیا بووم لهوهی زهر بونهوهر دهکوژی بویه له
دولکهی که ناودا گرتمهوهو خواردمهوه، تام و بوئیکی زور
ناخوشی لیدههات، بهلام بریارم دابوو تا زوتره دونیا به
جی بهیلیم و نارام بم له گوره که مدام، جام له جام
دهمخواردمهوه نه ییده کوشتم بهلام زور بی تاقهتی کردم.

بانگم له "شاریا" هاویریم کرد که مایان به پشتمانهوه
بوو، پییم ووت که زههریکی زورم خواردووته وهوهو نیستا نا
توزیکی تر دهمرم، قسهی پی کردم ووتی رهنگت تیچچوووه با
بچین بۆ لای کاک کاربین.

کاربین برین پیچ بوو، مایان دهکهوته نه ویدیوی گه رهکی
نهوان، شیتته وهلامی شاریا دابوووه

"وازم لیبیننه نایهم با بمرم زرگارم بی لهم جیهانه
جه نجاهدا".

(شیتته) مرد و گیانی به خشی "شاریا" یش هاوار هاواری
دهکردو دهگریا و رایدهتهکاند، فیزاح فیزاحی شاریا ههموو

خه ئكى رژانه مائيان، دايكى له شوين خوى له هوش چوو،
مائوه نه يانده زانى دايكى به ناگا بيننه وه يان به ديار
شيتته وه شيوه بكن..!! گويى له ژنه كان بوو قسه يان ده كرد،
يه كيكيان ده ئى:

"هاوار به مائىم چ جوانكيه و ناسك نازدار بوو، نه وهى دى
دهيووت: داخوا بو خوى كوشت تو بليى كچينى خوى له دهست
نه دابى و له ترسان خوى نه كوشتى؟ نه وهى تريان
دهيگي پرايه وه نه وه ئلا دايكى كويز بى، هه موو روژى نه و
به سته زمانه ي به جى ده هيشت و خوا دهيزانى توشى چى دهردى
هاتوو وه مردوو، "شاريا" يش هاواري ده كردو پرچى خوى
ده رنيه وه

كچى هه سته وه ميره ئيدى له گه ل كى قسه بكم..؟

دواى شيوه و باوكه رو (شيتته) يان كفن و دفن كردو جيان
هيشت ئيدى ناگاي له دونيا نه ما، چوو ه جزورى خودا وه ئى
خودا رووى خوى ئى وه رگي پرا شيتته پيى ووت:

"خودايه هاتمه وه لاي خوت، نه رزى ئادم و هه وام به جي هيشت
بو پيشوازي له تيشك و عه بدى خوت ناكه ي..؟ بو قسه م
له گه ل ناكه ي..؟ من بويه هاتووم بو لاي تو تا گلله يى له
جيهان بكم تو راستيه كان ده زانى، پييان بلئ و بچوره
خه ونيان كه من پاك بووم هيچ تاوانيكم نه بوو."

كه چى خودا نهك هه ر قسه ي له گه ئدا نه كرد، به ئكو ئاوريشى
ئى نه داوه ريگايه كى پى نيشاندا كه نه وينده ر جيگه يه تى،
له وينده ريش ژنيكى زور به پرچ و به مهك و به زمان
هه ئواسر بوون هه مووشيان يهك پارچه پشكوو ئاگر بوون، نه و
كاتهدا شيتته فه رموو ده يه كى بير كه و ته وه كه نه و كه سه ي
خوى بكوژى له قيامه تيش روژانه دهيسوتين و دهيكوژنه وه،
كه واته ئيستا بوى دهركه وت كه بوچ خودا قسه ي له گه ئدا
نه ده كرد، كه وايه له وينده ريش هه ر تاوانباره.

من گويم له م قسانه بوو له ئاوينه كه هاتمه ده رى و ووتم:

نه وه ده ئيى چى..؟ ماناي وايه شيتته مردوو..؟ دواتر له كوئ
بينيت چوو لاي خودا قسه ي له گه ئدا كرد..؟ بو بينيني
خودا هينده سانايه سه گه دروزن..؟

. نانا كچى شيتته چوو هه ئه وتى مه رگى خويه وه به خه يال و
نه نديشه نه م فيلمه ي بينيبوو

تو سه ير زنوقم چوو، توخوا توش وهك من نه ترساي..؟
(نه و) زور شيتانه باسى شيتته مان بو ده كا.

شيتته:

" شاريا په لى راكيشام ووتى به دايكت ده ئيم، تكام ئى كرد
كه كهس نه زانى كارىكى وام كردوو دوايى هه ر به كيبل و
دار ده كوژن، چووين بو لاي كاك كاربين، به لام له ريگا تا

گه‌یشتینه ئه‌وی زۆر رشامه‌وه، رشانه‌وه‌یه‌کی پیس خه‌ریک بوو گیانم ده‌ربه‌ینی"

- کاک کاربین زه‌هری خواردوو ده‌رزیه‌کی ئیده تا کاری ئی نه‌کردوو و نه‌یکوشتوه..!

- زه‌هری چی..؟

رووی کرده من و پیی ووتم:

زه‌هرت بو خواردوو..؟

منیش هیئده رشابومه‌وه تا‌قه‌تی قسه‌ کردنم نه‌مابوو هیچم نه‌ووت

شاریا وه‌لامی دایه‌وه

- زه‌هری مشکی خواردوو، له‌ ریگاش تا گه‌یشتینه‌ته ئیره زۆر رشایه‌وه

- باشه مادام هه‌لپه‌یناوه‌ته‌وه ئیی مه‌ترسه، به‌لام بوچی وای کردوو..؟

شاریا ووتی له‌ داخی دایک و باوکی خۆی ده‌کوژی.

کاربین به‌ دهم ده‌رزی ئیدانه‌وه پیی ووتم:

"جا توخوا داناوه‌شیی..؟ پاشان قه‌یچیکه با دوو تفیشت ئیبکه‌ن و با ئیت بدن و قسه‌شت پئ بکه‌ن دایک و باوکتن، گهر هیچت نه‌کردبئ ئیت ناده‌ن و قسه‌ت پئ ناکه‌ن دیاره شتیکت کردوو."

دوو ده‌رزی له‌سه‌ریه‌ک ئیدام و هه‌ندی‌ی حه‌بی بو نووسیم، به‌ "شاریا" ووت که ئیواره‌ش به‌گه‌رینیتته‌وه بو لای، تا دوو ده‌رزی دیکه‌م ئیدا به‌ ئکو باشتربم، گه‌راینه‌وه مائئ به‌لام له‌ مائه‌وه قه‌ومه‌ابوو.

باوکم گه‌رپابوووه مائئ و چاوی گه‌رپابوو منی نه‌بینیبوو پرسپاری کردبووم که له‌ کویم، خوشکه به‌چوکه‌که‌م که له‌ خولیا منائتر بوو بوئ گه‌رپابوووه که زه‌هرم خواردوووه له‌گه‌ل شاریا چوومه بو لای برین پیچ، هیئده‌م نه‌زانی باوکم و پورازه‌که‌م به‌ ماشین هاتنه‌ سه‌ر ریمان، ره‌نگم زه‌رد هه‌لگه‌را که له‌ ماشینه‌که سه‌ر که‌وتین، باوکم نیوچه‌وانی گه‌رژو مۆن و هه‌ناسه‌یه‌کی توند ئیی پرسیم:

- له‌ کوی بووی..؟

- چووم بو لای کاک کاربین

- بو..؟

- سکم زۆر ده‌یه‌شاو زۆر رشامه‌وه

- بو رشایته‌وه..؟

- نازانم

ئیدی باوکم هیچی دیکه‌ی نه‌ووت تا گه‌یشتینه‌وه مائئ، هه‌ر که گه‌یشتینه‌وه به‌ر ده‌رگای مال به‌ ئیدان تا ژوره‌وه برمی هه‌وارم ده‌کرد بو ئیمده‌ده‌ی بو ئاخر چیم کردوو..؟

بهشی دووهه م

(شیتته) کاتی که له په یژه کان سه رکهوت و گه یشته بهر دم
دهرگه ی ژوره که ی خولیا شتیکی به دهستی خولیاوه بینی نا
شتیک بوو روژنامه که..!

ئهو روژنامه یه ی دوتنیکه ی له کاتژمیر ده ی به یانیه وه تا سی
ی شه و ته ماشای کردو خویندیه وه، چی به سه ر هات..؟
ناموی بیر که وته وه! له دهستی وهرگرت و دووباره نامه که ی
خوینده وه.

من دمهوی ئهو کچه بناسم به دهنگیکی کزو له سه رخو
وایوت.. خولیا پرسى کى..؟
- نامۆ

- نامۆ کییه..؟

- ئهو کچه ی ئهو نامه ی نویوه

- هه ها ها ها.. من دهیناسم

- به چی پیده که نی..؟ چون دهیناسی ئه دی بو پیم نایی..؟

خیرا پیم بلّی کییه..؟

- ده راوهسته راوه چی بووه قابیله، خو دنیا به سه ر یه کدا

نه روخا، که ی پیته وتوم کییه تا پیته بناسینم..؟

. زهر دهخوی زهر دهخوی ئه دی ئهو زهره م بو بینن با
هه مووی بکه مه قورگی و بیکورم.

منیش جگه له گریان دهسه لاتی هیچی دیکه م نه بوو، پوره که م
له گه ل کوره پوره که م دهستی باوکمیان گرت تا ئیدی لیم
نه دا، به په له په رداخ شیری گه رمیان بو کردم و
خواردمه وه، ئیدی چوومه ژوره که ی دی، پشتم دابوو
دیواره که و دانیشتبوم هه ر خوم ده خواره وه، خولیا به زه یی
پیمدا هاته وه بو م گریا، هاته لام ماچی کردم، منیش
هه موو شتیکم له بیری خوم برده وه و ماچم کرد ئیدی له و
روژه وه هه ردوو کمان بووین به هاوړی.

ووتم: وه ئلا حه ق نه بوو له گه ئیدا ناشت بیته وه.. ووتی:

"ئاخر نازیم تو شیتته نه ده ناسی چون دلّیکی هه بوو،
سه نگه ساریشت بکر دایه سه ری هه ئنه ده بری بلّی بو وا ده که ی،
دلّی زور ناسک بوو زوو زووش توره ده بوو، به لام چه ند زویر
بوایه ئیت هه ر له گه ل بانگت بکر دایه هه موو شتیکی بیر
ده چوو وه."

. ناخر تۆ نازانی چەند بە حەسەرت ناسینی نامۆم خولیا
گیان..؟!؛

. منیش نەمبیینو بەلام ناشای ژیانیم
. چۆن..؟

ئێستا وەختی نیە بەخوا خەریکە ئە بەرسا دەبورێمەو بە
بچینەو مائی.

ئیدی ئەو پەلە مائی بوو، بارەگیان بە جیھێشت و ئە
شەقام پەڕینەو ئەو بەری شەقام، هۆرنی ماشین و تەعەنی
پیاو چاو برسێکان بیزاریان کردن، ئەویندەریش هەر بە
پەلە ماشینیکیان راگرت و ناویشانی گەرەکی خویان داو
سەرکەوتن، لێخوڕەکە ئە ناوینەکە پێش خۆی تەماشای
دەکردن، ئەو ساتەدا (شیتە) لێخوڕە تاییبەتەکە خویانی
بیر کەوتەو ئەویش کچیکی هەنگرتوو ئە ناوینەکەدا
هیندە تەماشای کردبوو کچەکە ئە خەفەتا رایگرتبوو پێی
ووتبوو:

. کاکە گیان ئادەدی ئاوریکم لێبەو

. بەئێ فەرموو

. دەدی تیر تەماشام بکە تا چاوەکانت تیر دەبن، پاشان
ماشینەکەت لێخوڕە وەرمان مەگەرینە تکایە.

شۆفیرەکەش ببوو بە قەترەیهک شەرم و تەریقبونەو
تکابوو سەر سوکانەکە.

بزهیهکی هاتی، خولیا لێی پرسی چیت بیریگەوتەو و
پێدەکەنی..؟

شیتە بۆی گێرایەو ئە چۆ بیریگەوتەو تەو، خولیاش ئەگەڵ
ئەودا دایە قاقای پێکەنین لێخوڕەکەش کە گونجەکانی قیت
کردبوو و گۆی لێ گرتبوون، ئەگەڵ ئەواندا ئەویش
پێکەنی و ئیدی ئە ناوینەکە تەماشای نەکردن تا
گەیشتینەو مائی.

دەدی پێم بلێ نامۆ کێیە..؟

شیتە ووتی:

"خولیا بە قسەکانی دیار بوو گائەتی پێ دەکردم .. هەستی
بەو کرد نەخۆشم، بۆیە فشی بە قسەکاندا دەهات، کە
بۆی دەرکەوت من بەراستەم و دەمەوی نامۆ بناسم هیچ
قسەیهکی بۆ نەکردم .. پێی ووتەم:

تو خودا منیش شیت مەکە وەکو خۆت، ئە خۆت پێرسە نامۆ
کێیە خۆ ئە من باشتر دەیناسی.

کوا دەیناسم..؟ جا بۆ من شیت بووم..؟! ئەو ناووم ئەخۆرا
پێو نەلکابوو، بەئێ خولیا تەنها کەسێک نەبوو کە پێم
بلێ شیتە، دایکم و هاوڕیکانیشم وایان پێ دەووتەم چونکە

زوو زوو تورپه دهبووم و دهگریام که وایه من شیتتم شیتت، ئیدی کهس گلهیی نه مینتی له سهرم، بریا تۆم ده دۆزیه وه نامۆ گیان تا باسی خۆم بۆ دهکردی هاوړی نه ناسه کهم نامۆ..".

لێم پرسى باشه نامۆ کى بوو وا شیتته هینده ههزى دهکرد بیناسى..؟

ووتى: ئه و کچهى کورنیکى خوشدهويست ناوى (کامۆ) بوو گه نچیکى جوان بوو، رۆژنامه نووسيش بوو، ته نهها که سینکيش بوو له دلى نامۆدا جیگیر بوو، نامۆ زۆرى خوشدهويست، رۆژانه نامهى بۆ دنوسى، بهلام پیندهچوو کامۆ نامهکانى فریادته ته نه کهى خۆله وه، چونکه وهلامى هيج نه و نامانهى نه دایه وه، یه کهم جار بوو بیینى، نه و وابوو ده مینکه نه و رۆحه سه رسورماوه دناسى، بۆیه هه موو رۆژنیک یهک دوو جار سهردانى ده کردو گفتى له ته کدا ده گۆریه وه، تا زیاتر سهیری بکات و جورنهت بکات پینى بلێ "خوشمه وینى"، زۆر جار له سهردانهکانیدا بۆ لای کامۆ باوهشیک وشهى جوانى کۆ ده کرده وه، تا کاتى ده گاته لای بۆی هه ئریژى، بهلام له هه موو جاره کاندایه باوهشیک خه م ده گه رایه وه ژوره کهى خۆى، چونکه کامۆ له هيج نه جاره کاندایه رازى دلى خۆى نه ده درکاندو هيج ئومیدینکى پى نه ده به خشى، نامۆ ته سلیم

ئهو قه ده ره نه ده بوو، قه ده ریک له سینارۆیه یه کی دۆراو ده چوو، که بۆ به شداریکردن له فیستیشائیک نوسرابى و بى هه ئسه نگاندن له هيج شوینیک وه رنه گیرى، وینه ی یه که م و دووم و سینه م و ده یه مى سیناریۆکه هه ر دوو کهس بوون، پالەوان نه ده ناسرا، یه کینکیان له قولایى رابردووی خۆى چه قیه وه ئاینده ی لى دیار نیه، نه وه ی دیکه یان دواى کلاوى با بردوو که وتوووه نایگریته وه، نامۆ به رده وام ده سوتاو ئوقره ی نه ده گرت ساتیک بى دانیشتن له ته ک نه ودا بمینیتته وه، هه ر له سه ر ئه و به زمه ش توشى لپیرسینه وه و ره خه هات له لایه ن به رپرسى ده زگا که یان که ده زگا یه کی روناکییری بوو به لام له تاریکییری زیاتر هيج روناکییه کی ته نانه ت به قه ده ر چرایه کیشى تیا به دى نه ده کرا، خه یائى ئه وه ی ده کرد که چه ند جاریک کامۆ نامه ی بۆ نوسیوه و ئه م ده یه وى وه لامى بداته وه، چونکه تا ده چوو وه ما ل هه ر لای کامۆ شه ویش به لای لایه کانی خه یائى، که به ده نگى عیشق بۆی ده وترا یه وه خه وى لیده که وت و ته نهها جه سته ی وه ک لاشه یه کی ساردو سپو مردوو له سه ر پینخه فه که ی به جیده ما، ئه گه ر نا رۆحى به ده وری کامۆدا سه ما ی بالیى ده کرد، رۆژنیکیان بۆ چه ند ساتیک ژوره که ی کامۆی به جیه یشت و چوو ه لای به رپرسى ده زگا که یان که کارى گرنگى پى بوو، به لام

بەر ئەوەی بپروات نامەیهکی بۆ نوسی و ئەسەر مێزەکە
بەجێ هێشت:

"خۆشەویستەکەم.."

لێم ببورە گەر بەتەنیا بەجێم هێشتی، بەلام ئازیزم بێ
گومانە زوو دیمەوه، تاوەکو زوتر بتبینم، ئەمڕۆش وەک
رۆژانی تر بەچاوە گەتت بدویم و بە رۆح باوەشت لێبدهم.
بەلام گیانە بەر ئەوەی بێمەوه هەز دەکەم بپاری ئەوه بەدی
کە چیدی بێر ئە رابردووت نەکەیتەوه و پشت بە بەنگە
عەقلانی ببهستی، ژيانت خۆشبوو و ئایندهت بەلاوه گەنگ
بێ، تیگەشتن ئە ئیستا یهکیک بێ ئە پرۆژەکانت..
ئازیز ئیمە دەروین و ناگەرینەوه، ئەمڕۆ رۆژیکى دیکەیهو
سبەى دیتە پێش، کەوايه با من و تۆ خۆمان نامادە بکەین
بۆ سبەى ئەک بێر ئە دوینى بکەینهوه، رابردوو ئەگە
زەمەنى خۆى رۆى، سبەینیش با خۆى قەرار بەدات چى دەکات،
ئیمە ئە ئەمڕۆدا دەژین، با بزاین ئەمڕۆ چى دەکەین ئەوه
گەنگە.

ئازیز گیان.. رەنگە زۆر جارێش لێت حالییى بوبم بەلام
نەمویستوو بەزانی، چونکە خۆشەدەویى، ئەو بپاریانەى تۆ
دەتدان ئەگەڵ بپێرکردنەوهکانى من نەدەگونجا، من تۆم دەوی

تا دوا هەناسەم، مەحاله بێر ئە دوریت بکەمەوه چونکە
ناتوانم ئە دوریت بژیم.

خۆشەویستەکەم.. دەبێ بزانی تا خۆت هەبیت، تا چاوو دل و
دەست و گیان و بپێرکردنەوت هەبێ هیچ شتیک مەحال نیه،
دەتوانی هەموو شتیک بە هەزى دلێ خۆت بپێتە دی،
تەمەنى ژيانیش کورتە جا با من و تۆ بە خۆشى ببهینه
سەر.

بەقوربان.. سویند بەو عیشقە پاکەى ئە دلما هەیه
بەرامبەر بەتۆ، رۆژ ئە دواى رۆژ زیاتر بۆت دەسویتیم تۆ
نایبىنى، زیاتر دەگریم و دەنالیم هەستى پێ ناکەى، بۆیه
دلنایم کە بەراستى خۆشەدەویى، ئارەزووی شوینیکمە تەنها
من و تۆی لیبین، تا بە بێ ترس و بێ شەرم ئەوهى ئە
دلماندا هەیه بۆ یهکترى بلیبین.

ئەگەڵ ریزو سلاوم بۆت دلە گیان، گیانى من

شیتى تۆ

نامۆ

کامۆ رۆژانە رۆژنامەکانى ناو شارو دەرەوهى شارى دەخویندەوه
بۆیه نامۆ بپاریدا ئەو نامانەى بۆ (کامۆ) دەیانوسى ئە
رۆژنامەیهکدا بلاویان بکاتەوه، بەئکو کامۆ بیانخوینیتەوه و

ههست به نامۆ بکات و بزانی چهندی خوشدهوی، که چی (کامۆ) تهنها روژنامهیهک که نایدهخویندهوه نهو روژنامهیه بوو که نامهکانی نامۆی لی بلاو دهکرایهوه، دواتریش (نامۆ) نهو کهسهیه که جیهانی جیهانیکه له پاشماوهو پارچهکانی واقعی دهرهوه دروست بووه، نامهکانی نامۆ تهنها نامه نهبوون، به لکو له پشت نهو ووشانهوه وشهی دیکهی هشار دابوو، نامهکانی تهماشای واقعیان دهکرد و له واقعیان دهکوئیهوه.. دزیوی و گهندهلی نهو واقعیان دهخسته روو، نامۆ دیارده زهقه شاراوهکانی دهخسته ژیر تیشک، مه بهستی نوسینهوهی واقعییش نهبوو، به لکو دهیهویت واقع تیپه ریئی، نامۆ ههزی به نویبونهوه بوو له کۆن یاخیی دهبوو، جوانی دهپهرست و ناشیرینی نه دهگرته خو، دهیه ویست سه رهست و نازاد بییت و گشت کۆت و زنجیرهکان بیچریئی، جهنگی له گهه ل بووندا دهکرد له ناستی هیچ کۆسپ و مه ترسیه کدا سلی نه ده کردهوه، ههر بویه له خه یان نامهیه کیشدا به شیتهی راگه یاندبوو :

" شیته گیان..

دهتهوی بزانی من کیه..؟ له ریگای نامهیه که وه هینده تامه زرووی ناسینمی، نه دی باسی چی خۆتم بو ده که ی..؟ تا له ژیر سیبه ری ولاتیکی ناوها بین هه موومان له یهک ده چین.

باشه تو ده لئی من شیتیم، که وایی شیتیکی عاقلی.. نه دی من چون باسی خۆتم بو بکه م..؟ چون خۆتم بو بگیره مه وه.. له سیفری کام میژووی کاره ساته کاندای به روژی له روژان دهست پی بکه م..؟ نه روژیکه وه نه دوو روژ، نه سائیکه وه نه دوو سال ته مه ن بوو به بیست و پینج سال من ده نالم به دهستی روژگاره وه، به رده وام له په نجه رهیه کی تاریکه وه دهروانمه نهو دیوی خۆم، نا په نجه رهیه کی لیل وهک لیلی دهروونم، په نجه رهیه کی زهره وهک رهنگی روخسارم، په نجه رهیه کی ده خراو وهک داخستنی هه موو ده رگاکانی ناسودهیی به روومدا، په نجه رهیه کی له من ده چی له نامۆیی رۆحم ده چی به م جیهانه دا، کامۆش ده لی: "من نامۆم به ناوو هه وای نه م نیشتمانه، نامۆم به هه موو که سی نه م نیشتمانه، هیچ شتیکم ناوی لیردها مه مکه به خه لکی نه م ولاته، من ده بی شوین پییه کانم .. هه نگاوه کانم قه رز بکه م بو رویشتن له سه ر بستنی ری نه م خا که"

منیش وهک کامۆ هه موو شته کانم لیوه دیارن، هه موو مروقه کانیش ده بینم چون گه مه ی چاوشارکی له گهه ل رۆحی خویاندا ده که ن، که چی نه شته کان ناوړم لیده ده نه وه نه مروقه کانیش به چاوی مروقه وه نیم ده روانن، که س نایه وی له نامۆییم حالیی بی به تۆشه وه هۆ کچه شه یدا که ی به

بەشى سېھەم

شىتە لە خولىيى پىرسى مېژووى دەرچوونى ئەم رۇژنامەيە
كەيە..؟

ووتى: دوو ھەقتە جارىك دەر دەچىت.

- ئوۋۇ ئەم ماوئەيە گەلىك زۇرە بۇ من، ئە چاودەروانى
ژمارەيەكى دىكەي رۇژنامەكە رۇژىكەم لى دەبى بە دە رۇژ، خۇ
من ھەموو تەمەنم ئە چاودەروانىدا تەواو كرد، بىرم دى
ئەوتەي ھەم من سەررەوۆ كەساسم خۇشىم نەدىوہ نە لە خۇم
لە خەلكى سەر ئەم زەمىنە، جا كە قسەش دەكەم پىم دەئىن
بۇ ھىندە رەشىنى؟ چۇن رەشىن نەبم خودايە..؟ حەق دەدەم
بە خەلكى چ دەئىن و نائىن قسەيەكى خۇمان ھەيە دەئى:
"ئەوئەي نىە لە مائەم ئاگاي نىە لە حائەم" ھەر كەسىكىش لىم
پىرسى بۇ بى دەنگى بۇ رەنگت زەرد ھەنگەراوہ؟ گەر ووم پىر
دەبى ئە گرىو قسەم بۇ نايەت، ھىندەم دەر دە سەرى و خەم
بىنىوہ ناتوانەم ھىچيان بگىر مەوہ، ئەوہ دەترسم بە گەمژە لە
قەئەم بەدن و پىم پى بکەنن، يان بەزەبىيان پىمدا بىتەوہو
گەرەبىم نەمىنى ئە لايان، وەك سوائكەرى سۆز لىم بىروانن
و سۆزم نەدەئى، ئاخىر من نامەوئى گائتەم پى بکەنن و نە

ھەموو دەر دو مەينەتەيەكان بىتەوہ بۇ بەدەستەينانى ئامانج و
بەدەيتەينانى خەونەكانت، من دۇرام مەدالايى سەر كەوتەم دايە
دەستى ئەم كورەي كە نازانى نايەتەكانى ئەوئەم تەفسىر
بكات ئەم كورەي رۇژى ھەزار جار خۇم دەكەمە قوربانى
كەچى بىرم چوو ئەم ولاتەدا قوربانيدان گەمژەبىيە، عىشق
شورەبىيە، خۇشەويستى بەرژەوہندىە، ھەرچەندە ئەم ئاكارانە
لاي كامۇ نىە، بەلام بەمەن چى !! كە (ئەو) عەودائى
سەرايىكە لە مندا وون دەبى، شىتى رۇحىكە لە جەستەي مندا
دەمرى، رۇخسارىك دەبىنى ئە رەنگى من ناچى.. مى
رىگايەك دەگرى نايەتەوہ سەر مائى من، سەرەراي ئەوہش
ھەر ئازىزەو ھەر ئەم رۇحەيە كە رۇحى من پىي ئاشناو
ئاسودەيە.

شىتە گيان.. بەخوئەوہ خۇت لە مندا دەبىنىەوہ.

رۇحى تۇ

نامۇ

گەر بیانزانیبا نامه دنوسی دهیانکرد به هه ئالا، مه گهر به نازناویک بیناردایه! خهریک نویسی نامه که بوو خویا ته لیفونی بو کرد.

- نه لو ها چونی..؟

- سوپاس.. تو چونی..؟

- نه مرۆ دیی بو لامان..؟

- نازانم جارئ ئیشم ههیه بو..؟

- هه روا.. ژمارهیهکی تازهی رۆژنامه که مان بو هات ناتهوئ..؟

- کام رۆژنامه..؟

- نهوهی لاپه ره ی (ستونی رازه کان) ی تیدایه

- توخوا به راسته..؟ ده ژمارهیه کم بو لادهو مهیده به کهس

ئییستا دیم

- بو تو هاتوو

- باشه باش هاتم

دایخستهوه له بیرى چوو پئی بلی بزانئ نه مجارهش نامه ی نامۆی تیدایه..؟، به ئی تیای بوو، نامۆ به ردهوام بوو له نامه نویسن بهر له بلاوکردنهوهی نهو نامانهش چه ندین نامه ی دیکه ی نویسهوه له سه ر میزه که ی بو ی به جیهیشتوو، پینده چی کۆپیه کی نهو نامانه م له لایئ دوا ی خویندنهوهی نه م نامه یه ده گهریم له دوی نهوانی دیکه و بو تی ده خوینمه وه، جا

ده خوازم به زه بیان پیم بیته وه نا نا.. هیچم ناوی نهوان جگه له ریز گرتن، نهوان ریز لهو دئوپه فرمیسکانه شم ناگرن که له منداندانی چاوم له دایک ده بن، ههر که گریانیان به چاوه کانه وه بینی به زه عیفتترین زه عیفه بانگم ده کن، ناخر خو رزانی نه شک ههستی مرۆقابه تی ده رده برئ، بو به بی ده سه لاتی ده زانن..؟ ئیدی هه لیکیان بو ده ره خسی بو له ناو دانم، بو کوشتنی ههسته ناسکه کانم، وام ئی ده کن رقم له هه موو که سیک بیته وه ته نانه ت خویشم، من ده زانم له منداندانی خه م بو خه م له دایک بوومه و ته نها له گه ل خه میش ده توانم هه لکه م.

خویا به دم و چاویکی په شوکاوه وه:

"ده به سه واز له پرته و بو له بینه ئیدی نهوه قه ده ری تو بووه هینده ی مه ئیره وه."

دوو هه فته که تیه ری و شینه رۆژنامه که ی نه دی، که پرسیری کرده وه، وتیان راسته له سه ری نوسراوه دوو هه فته جارنیک ده رده چی ت به لام دوا ی مانگیک زور جار مانگیکیش تیه ر ده کات پاشان ده رده چی ت، بیرى له نویسه وه ی نامه یه ک کرده وه بینیری بهر له ده رچوونی ژماره که، به لام دوو دل بوو له وه ی که چون بینیری چون به ناوی خو ی دایگری..؟ خو

تېدەگەي خۆشەويىستى و ئەوينى نامۇ چەند جوان بووه،
نامەكەي ئەمجارەي كە ئە رۆژنامەكەدا بلاو بووهوه درېژتر
بوو شېتە خويىندىهوه:

"خۆشەويىستم.."

كات يەك و نيوى شەوه، خەلك نوستوو ئەنيو باخەلى
جېدا، دەرويش و مەلا خەرىكى زىكرو تاغەتى خودان لەسەر
بەرمانى وجودا.. منيش سەرقالى داگرتى ئەستىرەكانم تا
لەم چەند لا پەرەدا بيانبەخشم بە تۆ..

پاش تېپەرپوونى چەند سالىك بەسەر پەيوەندى
شېتانەمان.. جارىكى تر بەهەمان رىتمى مۇسقىاي جاران پىت
دەلېم خۆشەويى، چونكە ئە كۆتايى رىگاي هەموو پەيىكىك
و دەرەنجامى هەموو بېرکردنەوهيەكم خۆم بۆ ئاشكرا دەبى كە
خۆشەويى، مەشپرسە بۆو لەبەرچى و بەكەلكى چى دىم و
چ ئاسودەيىبەكم بەخشيوه پىت..؟ چونكە وەلامى هيچ لەم
پرسىارانەم پى نيه جگە لەوهى دەتوانم پىت بلېم ئەو
ساتانەي هەست بە ئاسودەيى دەكەم.. ئەو ساتانەن كە
دەتېينم و گويم لەدەنگت دەبى.. هەر كاتىكىش هەست بە
بوونى خۆم كەردى ئەم جىهانە جەنجالەدا.. ئەو كاتانە
بوونە كە لەگەل تۆو بەتەك تۆوه دانىشتووم، هەر ساتىكىش

جوانى خۆم بينيى ئە ئاوينەي ژياندا.. ئەو ساتانە بوونە
كە شىعەرىكت بۆ خويندومەتەوه، يان چىرۆكىكت بۆ
گېراومەتەوه.. جوانترين رۆژيشم ئەو رۆژانە بوئە.. كە
خەندەم لەسەر لىوى تۆ بينيوه.. جا منىك، منىكى عاشقى
سەر شىت، منىكى گەمژە، منىك منال خوت وتەنى، منىكى
نامۆ بە جىهان، كە لەتېشكى نىگاكانت غەرقى بېدەنگى دەبم
و ئە بزەي نىگاكانت خەندە بگرم و لەهەنگاوى رۆيشتنى
نىگاكانت بگريم و ئە حىكايەتى نىگاكانت گوئ رادىرم و ئە
ئاستى مەستى وتەو نىگاكانت سەرسام بەم.. دەسەلاتى چىم
دەبى و چى بكەم و چى بلېم جگە ئە دەربېرىنى دوو وشەو
سوژدەي رۆحم لەبەردەم عەشقتدا ئەزىزى من..؟

تۆ ئەو شەپۆلەي لە دەرياي مندا، بوى بە رۆحى جولاندىت
جەستەم.. بەبى تۆ وىلم ئە دونياى بى خەم.. تەنھا تۆم
ئەوى بەخوا بى قەستەم.. كەوابى بى تۆ هيچم هيچ ئەزىزى
من

خەلكى بەسەرما هەلدەدەن، من سەرم دادەنيم لەرپى تۆ،
خەلكى رۆحم پىدەبەخشم، من رۆحى خۆشم دەكەمە ميوانى
تۆ، خەلكى خەندەم بەديارى بۆ دەهينن.. من هەمووى
دەبەخشمە چاوو لىوهكانى تۆ، خەلكى موحامەلەو ئاشتيم بۆ
دەخوازن من دەيكەمە قوربانى تۆرەبوون و سەرگوزشتەكانى

تۆ، چونکه دهزانم شهري تۆ له ناشتی خهلك باشته بۆمن
 ئەزیزی من، بیست و دوو سال بەر له ئیستا سۆزی مندایی
 خۆم له دەستدا، باوہشی تۆ پیی بەخشیمةوه، حەوت سائیش
 پیش ئیستا نہفرەتم له بونی خۆم کردو دلم مرد، تۆ فییری
 لیدان و ژیانەوت کرد، پیش سی سال و نیو باوکیشم مرد
 ماچیکی رۆحت بییری بردمەوه بەر له دوو سالی خەفەکراویش
 رۆحم ون کرد لەلای تۆ دۆزیمەوه، جا که تۆیەک بویتەتە
 باوک و براو مام و خال و هاوړی و خۆشەویستم چون بتوانم
 کال بېمەوه لەوهی که ئیستا لەمائی سۆز رنگی ناتەشیم
 گرتووه، چون رۆحبەرداری ئەو جیھانە جوانە بێم که بەتەک
 تۆویە..؟ چون نەگرییم له بینین و بیستی ئەو شانە
 ناومیدم دەکن ئەزیزی من..؟

من هەرگیز بئومید نیم لەوهی تۆ منت خۆشناوی.. نا وا
 نیه.. ئەگەر واش حالییتم هەلە بومە، چونکه هەموو
 پەیفەکانت، تیبینەکانت، روانینەکانت، تەنانەت
 تۆرەبونەکانیشت دنیام دەکەنەوه که تۆ منت خۆشەوی، ئەو
 شەو شەم بیروناچی که تلیفۆنت بۆ کردم و دوای بیروپا ورتە
 ورتی تریفی ئەستیرەکانی رۆحمان و گیرانەوهی جیکایەتی
 هەلەورینی تەلە پرچەکانی شەو بۆ یەکەم جار گویم له
 دەنگت بوو، گەرویهک تاساوی گریان و بە رۆحیکی پر له

لەرزو هەناسەیهکی ماندوو چاو پر له ئەشک.. پیت ووتە
 "خۆشەویی". ئای خودایە چەند جوان بوون ئەو دوو وشە
 لەسەر زاری دەرچوون، بە ریتمی مۆسیقایەکی نەرم و
 سەدایەکی گەورە تا ئەمڕۆش له هزر و گۆنچکەمدا
 دەزینگینەوه، دنیاش بووم که درۆم ئەگەل ناکەي چونکه
 بەر له دوو سائیش بەهەمان ریتم و هەناسەو فرمیسکەوه
 پیم ووتی: "خۆشەویی" ئەزیزی من..

مەحبوبەت

نامۆ

(شیتە) ئەو چەند دێرە کۆتایی دوو سی جار خۆیندەوه، که
 نوسیبووی "بیست و دوو سال بەر له ئیستا سۆزی مندایی خۆم
 له دەستدا.. باوہشی تۆ پیی بەخشیمةوه، حەوت سائیش
 پیش ئیستا نہفرەتم له بونی خۆم کردو دلم مرد تۆ فییری
 لیدان و ژیانەوت کرد، پیش سی سال و نیو باوکیشم مرد
 ماچیکی رۆحت بییری بردمەوه بەر له دوو سالی خەفەکراویش
 رۆحم ون کرد، لەلای تۆ دۆزیمەوه."

شیتە تەزی بە دیار نامەکەي ئەمجارەي نامۆ لەدئی خۆي
 دەیووت:

"باشە نامۆ ئەم چەند سالانەي بۆوا بەسەر رەنگیکی شوما
 دابەشکردوو..؟ ئەو سالانەدا چی بوو.. هاوار خودایە بۆ

ئەم كچەم پى ناناىنى تا راستىهكان بناسم، بۆ ھەموو شتەكان شاراون ھەر وەك نامەكانى نامۆ دەمامكىان كرووھ..؟" بەدەنگىكى لەرزۆك دەيووت: "سوپاسى كامۆ دەكەم كە سائەكانى پى بە خشىووتەو".

شىتە ھىندەدى دى شىت بوو، ئاگر لە دنى بەربوو، تەنھا شتىك كە دەيتوانى ئەو ئاگرە بكوژنىتەو راستىهكان و كەسايەتى نامۆ بوو.

منىش بۆ ئەوھى لە مەسەلەكە تىبگەم و وەك شىتە شىت نەبەم بە (ئەو)م ووت:

باشە نامۆ بۆچى لەم نامەيەدا ئەم سالانەى نەفرەت لىكراو بوونە..؟

ووتى:

نامۆ تەمەنى دووسال و نىو دەبوو گەورەيان كرد، چونكە كچى گەورەى مال بوو نوئ بەرەى داىەو بابە بوو، داىكى فىرى كردبوو كە ئەو كچى گەورەى مائەو دەبى يارمەتى بدات و ئىشى مائەوھى لەگەلدا بكات، ھەرچەندە داىكى مەبەستىكى نەبوو تا ئەو تەمەنە بچوكەيدا يارمەتى بدات بەلام ئىدى سروشتى نامۆ وابوو، كە گوپى لە قسەى گەورە دەگرت و لە ھزرىدا قەدى دەكرد، نامۆ لەو رۆژەوھو خۆى بە كچى گەورەى

مال زانى، بەو تەمەنە بچكۆلەوھو عەقلىكى گەورەيان بۆ دروست كرد، خۆى لە مندائەكانى كۆلان دور دەكردەوھو گەمەى نەدەكردو دەيووت من گەورە بوومە شورەيىبە گەمەى مائە باجىنە لەگەل كچانى كۆلاندا بكەم، نامۆ بە مندائى پرسىارى گەورە گەورەى ئەلا دروست دەبوو، وەلاميان دەدايەوھو كە خودا ھەموو شتىك دەزانى بۆيە ھەر ئەو تەمەنەدا بە دووى خودادا دەگەرا تا وەلامى پرسىارەكانى بداتەوھو، نامۆ لە ناو ھەموو خەلكدا بە مندائىكى زۆر ھۆشيارو بى دەنگ لە قەلەم دەدرا، ھەموو خەلك خۆشيان دەويست، بەلام لەناخەوھو بى دەنگ نەبوو زۆر شتى پى بوو، رىگای دەربىرىنى نەدەدۆزىوھو، نامۆ جەستەيەكى بچوك و تەمەنىكى بچوك و عەقلىكى گەورەيان داپىي، بۆيە پىي وابوو سۆزى مندائى لەدەست داوھو دەبى دووبارە بگەرىتەوھو لە نىو باوھشى خۆشەويستەكەيدا ھەست بەو سۆزە بكاتەوھو كە لە مندائىدا تىر بۆنى سىنگى داىەو بابەى نەكردبوو، چونكە تەمەنى سائىك بوو مەخلوقىك لە دامىنى داىكى بەربوھو پىيان دەووت كور، كەوابوو نامۆ براى لى پەيابوو ئىدى باوكى وەك جاران گەمەى لەگەل نامۆ نەدەكردو نە داىكىشى لە باوھشى خۆى دەنواند، ھەموو سۆزو گەمەو باوھشەكانيان لە نامۆ سەندەوھو دايان بەو مەخلوقەى تر

چونکه کور بوو، ده‌ئین کاتې نهو برابره ی نه‌دایک بووه
مامانه‌که پاره‌ی زیاتری وه‌رگرتوووهو بابوهو باپیره‌ش
نیوچه‌وانی دایکیان ماچ کردوووه که "ره‌زای" بویان هی‌ناوه،
دواتر ووتی:

"ده‌زانی باپیره‌ی منیش وابوو به کورې ده‌ووت ره‌زا، سالانه
دایکه داماو‌ده‌کم سکی پر ده‌کرد تا کورې ببی که‌چی ههر
کچی ده‌بوو، باپیره‌م توره ده‌بوو ده‌یووت:

نهو ههموو (.....) بوچی‌ه؟ ره‌زمان ده‌وی ره‌زا

به‌لام خو‌خه‌تا له دایکم نه‌بوو ره‌زای ببی یان نا".

که‌رانه‌وه لای باب‌ته‌که‌ی خو‌مان پرسپاری ناموم لیی
کرده‌وه، ووتم:

ئی باسی ناموم بو بکه با منیش وه‌ک شیتته شیت نه‌بم، ناموم
باسی جه‌وت سال ده‌کا چی بووه لهو ماوه‌یه‌دا..؟
ووتی:

"ناموم ته‌مه‌نی 16 سالان بوو باوکی دای به‌شوو پینشکه‌شی کرد
به کورې مامی، ههر چه‌نده نهو کوره مامه هیچ ماناو
به‌هایه‌کی نه‌بوو له دئی نامودا چونکه ههر به مندالیش رقی
ئی ده‌بووه‌وه، که‌چی که گه‌وره‌ش بوو دایان به‌وه، ناموم له
به‌هاریکدا جلی بوکیان کرده به‌ری به بی ویستی خوئی، به‌لام
چی بکا برپاری باوکی بوو ده‌بی ههر شوو بکات به‌وه

ناموزایه، له هه‌فتانه‌که‌یدا ناکوکی دروست بوو له نیوان ناموم
و ناموزاکه‌ی.. چونکه ناموم لهو جه‌وت روژ‌ده‌دا بوئی ده‌رکه‌وت
که ژیان له‌گه‌ل نه‌م کوره مامه‌یدا که هاسه‌ریه‌تی نه‌سته‌مه،
گه‌یشته نه‌وه بروایه‌ی ناتوانی زیاتر له‌گه‌ل مروقی‌کدا بریت
خوشی نه‌ویت سهره‌رای نه‌وه‌ش خراب و زمان پیس و
نه‌خوینه‌وارو دروژن بی، به‌لام کاتې به باوکی راگه‌یاند که
هاسه‌ره‌که‌ی به‌که‌ک نایات باوکی له‌ده‌می دایه‌وه‌وه هه‌ره‌شه‌ی
لیکرد که ده‌بی قبولی بکات چونکه خه‌لکی نه‌وه نالین و
ده‌ئین: کچه دوینی شوی کرد بو گه‌رایه‌وه..؟! له‌وینده‌ر
هاسه‌ره‌که‌شی نه‌یده‌ویست ناموم له ده‌ست بدات، که‌واته ناموم
له نیوان برپاری پیاوو باوکی‌دا چه‌قی به‌ست و ناتوانی
بگه‌ریتته‌وه وه‌ک جاری جارانی.. ناموم شوی کردو ده‌بی ههموو
سته‌میکی قبول بی، ژیانیکی زور سه‌ختی برده سهر له‌گه‌ل
نه‌وه پیاوو شه‌ر فرۆشه‌یدا کچیکیشی لی هه‌یه.

ووتم: راست ده‌که‌ی له خه‌یال‌نامه‌که‌یشدا که بو شیتته‌ی
نوسیبوو ده‌ئی دایکی کچیکی ته‌مه‌ن جه‌وت سالانم به‌لام
چون..؟ که‌واته تا نیستاش ماوه‌ته‌وه له‌گه‌ل ناموزاکه‌ی..؟

. نه‌بابه نا!

. نه‌ی..؟

. سی مانگ له‌گه‌لی دانیشته

. ئەى تۆ نالئى نە پىاوهكەى ئىزنى دەداو نە باوكىشى
قبولئى دەكردهوه..؟
. با.. بەلام نامۆ سىياسەتتىكى بەكارهئنا بۆ كرىنەوهى خۆى و
دووچارە ژيانەوه
. چۆن پىمە بلى حەز دەكەم بزنام بەلكو ئىمەش شتتىكى ئى
فىر بىن..؟
. بەخوا تاقەتى گىرانهوم نىە مەسەلەيەكى زۆر دورو درىژە
وا بە ئاسانى تەواو نابى
. دە بەخوا ترشت بى يان تال دەبى بۆمى بگىرپتەوه
ووتى:
نامۆ كاتى خويندەنەوهى بۆ هەردوولا كردو.. خويندەنەوهى بۆ
ويست و دەروونى خويشى كرد، بە باشى زانى درۆ لەگەل
ئەواندا بکات و خۆى رازى بکات، چونكە كەسىك بوو بۆ خۆى
دەژيا نەيدەويست كەسىكى تر قەرارى ئەسەر بىدا.
. ئى.. چۆن درۆيەك..؟
. يەكەم جار خۆى نەخۆش كرد كە گوايە ئەگۆ چوووه لەقاج
كەوتوووه ناتوانى رىبكا، نامۆزنى و مائەوهى زۆر بەدەورىدا
دەهاتن و دەچوون چارەى نەبوو سەيدو شىخ و مەلای شارىان
هئنا هەر چاك نەبوو.. بەكۆل برديان بۆ نەخۆشخانە

لەويندەر نامۆ پزىشكەكەى تىگەياندا كە ئەوان بچنە دەرى و
هەندى قسەى لەگەلدا بکات و پىي ووت:
. دكتور گيان بمبوره
. بەئى كەرەمكە
. من نەخۆش نىم بەلام نامەوى ئەگەل ئەمانەدا بژىم،
دەمەوى بگەرپتەوه مائى بابم
. بۆ.. خراپىن لەگەلتدا..؟
. نەخىر خۆم خراپم
. تىناگەم
. حەقت نەبى دكتور گيان بەس هەندى دەرزى و دەرمانم بۆ
بنوسە با نەزانن بە درۆ وام لەخۆم كردوو بەلام پىيان بلى
بمبەنەوه مائى بابم بەو مەبەستەى پىويستم بە پشوو
. باشە بەسەر چاو
ئىدى دكتورەكە نامۆزنى نامۆى بانگكردەوه ژورى و
لەبەرچاوياندا هەندى چەكوشى كىشا بەسەر ئەژنويداو
قاچەكانى چەند جارىك هئناو برد دواتر پىي ووت:
هەستە ئىستا چاكبوويتەوهو نەخۆشيت نەما.. روى كرده
مائى نامۆزنىشى ووتى:
. ئەم ئافرەتە نەخۆشە دەبى بىبەنەوه مائى باوكى تا
هەندى ئىسراحت دەكا

. وه لئا جا خو کوره کهم له ماڻ نيه ده بئ چاوه پري نهو بکهين
 خوی بیباته وه، به لام دکتور گیان مائی پیاوی باشته وهک
 له ماڻ باوکی و بزانه لیره باشته ئیسراحت دهکا وانیه..؟
 . نه خیر وانیه.. رهنگه زیاتر دئی به دایک و براو خوشک و
 باوکی بکریته وه
 . باشه با پیاوی خوی بیباته وه من چه قم نیه به خوا کوره کهم
 خوی شینه جا بزانی بئ پرسى نهویش نه مم بردوته وه
 نه وهندی دی تیک ده چی
 . باشه باش خو من نایم بئ پرسى نهو بیبه نه وه به لام گهر
 ده تانه وی چاک بیته وه با له مائی بابی چاک بیته وه
 . زور مه منونتین دکتور گیان توشمان ماندوو کرد
 . نه رکی سهر شانمانه
 . خوا حافیز
 . خوا حافیزتان بئ"

نامویان برده وه مائی و نه یان برده وه مائی بابی، چهند
 روژیک دواى نه وه نامۆ براکهی هات بو سهردانی، نامۆ
 نامهیه کی بو باوکی نوسی و خستیه قه دی جلهکانی براکهیه وه
 تا کاتی که چوو بو ماڻ جا بزانی که نامه ی بو باوکی
 نویسه، براکهی گه یشته وه مائی و جلهکانی خسته وه نیو
 دۆلابه کهی خوی و کاغزیک به ره وه بوو له سهری نوسرابوو

بگات به دهستی باوکم، "کاروای براشی بئ نه وهی نامه که
 بکاته وه بزانی چی تیا نوسراوه دایه دهستی باوکی ووتی:
 "نامۆ نامه ی بو ناردوو"

کاتی باوکی نامه کهی کرده وه خویندییه وه هه ناسه یه کی قوئی
 هه ئگیشاو نامه کهی هه ئدایه نیو دۆلابه کهی خوی و کلومیدا
 دواتر چوو ده ره وه له بهر ده رگاکه دانیشته.

پییم ووت: چی له نامه که نوسرابوو..؟ ووتی:

نه مه ته نها پرسیا ری تو نه بوو دایک و خوشک و براکانیشی
 هه مان پرسیا ریان کرد، کاتی باوکی به بئ دهنگی نامه کهی
 خوینده وه به کهسی نهوت چی تیا نوسراوه، چونکه پیویستی
 نه ده کرد کهس بزانی چی تیا نوسرابوو، نامه که ته نها بو
 باوکی نویسه بو دواى نه وهی باوکی مرد پاشان نامه که نامۆ
 خوی ده ری کردو خویندییه وه سوتاندی

. تو خودا چی نویسه بو..؟

. نوویسه بو:

"بابه گیان.."

چاوه کانت ماچ ده کهم، بابه زورت بیرده کهم، زور چه ز ده کهم
 بیمه وه خزمهتته، ناواته خوازم بگه ریمه وه تا نهو کاتانه ی
 دیته وه به خیره اته وهت بکه م و ناوت بدمه دهستی و
 هیلاکیت بره وینمه وه به لام نه فسوس کچه کهت مرد، به دهستی

خۆت کوشتت و چالیکت بۆ هه لکه نده و زینه به چالیت کرد،
 ئاخر بابە تاوانیکی نه بوو نامۆ، بۆچی بیزار بووی ئی..؟
 له پیناو نه وهی پیت بلین پیاویکی چهند باش و به ره حمه؟
 کچه کهی خۆی به کراسی بهری دا به برازا کهی..؟ بابە گیان
 تازه کۆتایی به ژیا نی من هات هه ره له و ساتهی خۆم کرده
 قوربانی بریاره کانت، گه ره ده زانی چهند نه خوشم چهند
 غه مبارم جگه له گریه و دوو دوعا له سه ره به رماله که م که
 نه وانیش ناگه نه جزوری خودا هیچی دیکه نا که م بابە..
 بابە گیان.. هه ست ده که م توشی نه خوشیه کی پیس بوومه
 چارم نه ماوه.. بابە گه ره منت فه وتان تو خودا خوشکه کانی
 دیکه م فه وتین، تکا ده که م بابە گیان ناگات ئییا ن بئ با
 به ویست و ئاره زووی خویان هاوسه ری خویان هه لبرێرن،
 زۆریان ئی مه که، چاوت له دایکیشم بیت گه لیک ماندووه،
 به لام داخه که م ناتوانم بیمه وه یارمه تی بده م، ناتوانم وه ک
 جاری جارایش خه ونی جوان ببینم، چونکه ره نگی هه موو
 خه ونه جوانه کانی کچینیم له گه ل له به ره کردنی کراسی
 بوکینیم سپی بوونه وه و هیج شیکردنه وه کیان بۆ نه ما،
 پیکه نین و قسه خوشه کانه م وه کو نه ئقه که ی په نه جم سنوریان
 بۆ په یدا بوو، بابە گیان نامه وی هیچی دیکه بلیم چونکه تو
 منت قبول نیه بگه ریمه وه نه بادا خه لک قسه ت پی بکه ن،

منیش قبولم نیه بابم خه لکی له من خوشتر بو، جا تکا
 ده که م و ده یلیمه وه خوشکه کانی دیکه م نه بیانه خشه و نه
 بیانفرۆشه، له کۆتاییدا هیوادارم هه ره له خوشیدا بن و
 هه رده م شادبن..

کچه به دبە خته که ت

نامۆ

- ئی نامۆ له مانی مامه ی چی به سه رهات..؟
 - دوا ی نه وهی یه که مچار به و شیوه خۆی نه خوش کرد بیری ئی
 کرده وه که نه م پلانه سه ری نه گرت و ده بی بیر له پلانی
 دیکه بکاته وه تا خۆی رزگار بکات
 - باشه هینده بیزار بوو له پیاوه که ی..؟
 - به ئی ده زانی بۆ..؟
 - بۆ..؟
 - پیاوه که ی به هیج شیوه یه ک قسه ی له گه ل نامۆدا نه ده کرد،
 به رده وام چاره یه کی گرژو مۆنی هه بوو، جنیوی ناشرینی
 پینده دا و به روژ ئی نه ده پرسیه وه، ته نها به شه و نامۆی بیر
 ده که وته وه، نامۆش بیزار بوو له و ژیا نه بیتامه، نه یده ویست
 مانه وه ی نه و ته نها بۆ له زه ت و تیر کردنی پیاوه که ی بیت،
 ده یویست به خته وه ره بژیت، بویه ئاره زووی نوستی له گه لدا
 نه ده کرد، پیاوه که ی شه وان به زۆر موماره سه ی جنسی له گه لدا

دهکردو نهزیهتی ددها.. هه موو جهستهی شین و مؤر دهکردوه وهک ناژهلک له تهکیدا دهخهوت، که تهواویش دهبوو جیگهکهی خوی له نامۆ دوور دهخستهوه، که رۆژیش دهبووهوه بهیانی دهکرد که نامۆ لهگهلی نانوی و شهوانه بهتهنیا دهخهوی..

۹. ئییی؟

۱. نامۆ خراپ نهخۆشکهوت توشی سهر ئیشهیهکی پیس هات، نان و ئاو خواردنهوهی نهما، پیاوکهی به دایکی ووت که بیابات بۆ لای دکتور بزانی چیهتی، بهر لهوهی ببریته لای دکتور نامۆ بییری له نوینی نامهیهک کردهوه و نامهیهکی نوی تا نهگهر گهیشته نهخۆشخانهکه ههرچونئ بیت به دزیهوه بیداته دهستی دکتورهکه، ههر که گهیاندیانه نهوی نامۆ نامهکهی تهسلیم کرد، دکتورهکه سهری لهو کاغزه دهرنهچوو که کچیکی وا بۆ نهوهی بیناسی شتیک بداته دهستی و نهزانی چی تیا نوسراوه

۲. ئی..

۳. دکتورهکه روخهستی وهگرت.. تا چوو له دیوی پهردهکه ههزارهها شت هاته خهیاالی، له نامهکهدا هاتبوو:

" دکتور گیان.."

بمبهخشه رهنگه توشی شوک هاتی که نه نامهیهم دایه دهستت بهلام مهبهستیکم ههیهو دههوی بیپیکم.

دکتور گیان رهنگه رونکردنهوهی زور شت لیهدا گرنگ نهبی بهلای توه، بهلام دههوی ههندی راستیت بۆ بدرکینم، بویه ناچار بووم نه نامهیهت بۆ بنوسم، ئیستا من ژنی نامۆزایهکی خۆم که بهداخهوه دهیلیم بی ویستی خۆم منیان دا بهو، نهویش به بی ویستی خوی منی ماره کرد له خوی.. من لهترسی باوکم نهو لهشهرمی مامهو تۆلهی باوکی، تهمنم جهوت سالان بوو بیرم دی سهردانی مانی مامهمن کرد، هیتهدم بیبه که مامه لهو شاره بانگراوو که زور کهس خوی دهکرده خاوهنی نهو شاره له بی خاوهن دهچوو، نهو رۆژه بهر لهوهی بچی بۆ نهو شاره ماشینیکی ههبوو دایه دهستی باوکم و پیی ووت:

" برا من رهنگه نهگهپریمهوه بی گومانم که ناتانینمهوه بهلام تکا دهکهم چاوت له مال و مندالم بی نه ماشینهشت با بهدهستهوه بی ههم خوتانی پی بزینهو ههم مال و مندالی من". ناوری له باپیرهشم دایهوهو ووتی:

" باوکه مندالهکانم نامانهتی تۆ لهگهلیان دانیشه نهم خانوهدا با بهتهنیا نهبن.. خواحافیز"

"باوکت پیاوهتی لهگه‌دا نه‌کردوین له باتی سه‌یاره و خانو
تۆی داوه به ئیمه".

هموو کاتیکم مردنیکه، نازانم چی بکه‌م پیاوه‌که‌شم
سه‌ره‌رای ئه‌م هموو شته‌ دئه‌م ئی پیس ده‌کاو خراپه
له‌گه‌ئه‌م وه‌ک نه‌سیرنیکه‌ی به‌ دیل گرتبێ و ره‌فتارم له‌گه‌ئه‌
ده‌کا، شه‌وانیش زۆر ئازارم ده‌دات، بمبوره‌ کاتێ ئه‌م شته‌ بێ
مانایه‌ت بۆ ده‌گێرمه‌وه، به‌لام وه‌ره‌ به‌ ئامۆژنم بلی بمبه‌نه‌وه
مائی بابم به‌ر له‌وه‌ی بمرم یان خۆم خۆم بکوژم.

دکتۆر گیان به‌رگه‌ی خه‌می دیکه‌ ناگرم ماندوو بووم له‌گه‌ئیان
تکا ده‌که‌م تکا ده‌که‌م هاوکاریم بکه‌.

کچه‌ بێ هه‌توانه‌که‌

نامۆ

دکتۆره‌که‌ سه‌ری سوپماو تیک چوو وه‌ک له‌وه‌ی ئه‌م جیهانه‌دا
نه‌بێ سه‌یری به‌م دێرانه‌دا ده‌هات..! هاته‌وه‌ ئه‌م دیوی
په‌رده‌که‌وه‌ ده‌ستی خسته‌ ناو ده‌ستی نامۆو پێی ووت:

"گۆله‌ گیان دئنیابه‌ ئه‌وه‌ی به‌من بکری ده‌یکه‌م بۆت"

نامۆ به‌ گه‌روه‌کی پر له‌ گریان پێی ووت:

سوپاس دکتۆر گیان

ئیدی مامه‌م رۆیی و نه‌گه‌رایه‌وه‌ له‌گه‌ئه‌ چهند رۆحیکه‌ی دی
سه‌رنگومیان کردو ده‌رخواردی ده‌عبا برسپه‌کانی بیابان کران،
دوای چهند سائیک باپیره‌م خانووه‌که‌ی فرۆشت و باوکم
ئامۆژنم و منداله‌کانی له‌گه‌ئه‌ خۆمان دانیشاند، سائیک
پێکه‌وه‌ ژیاين، باوکم زۆر یارمه‌تی ده‌دان زیاتر
له‌وه‌سپه‌ته‌که‌ی مامه‌م، به‌لام ئامۆژنم به‌وه‌نده‌ قایل نه‌بوو بۆ
ئه‌وه‌ی ئۆتومبیله‌که‌ بداته‌ ده‌ست براکانی خۆی، شکاتی له
بابم کرد به‌وه‌ی مائی ئه‌وانمان خواردوو، به‌هه‌رحال
به‌کورتی بیبرینمه‌وه‌ خائهم باوکمی به‌رداو ماشینه‌که‌یان
برده‌وه‌، ئیدی بۆ ماوه‌ی چه‌وت ساڵ به‌ هیچ شپوه‌یه‌ک
قسه‌مان له‌گه‌ئه‌ مائی مامه‌م نه‌ده‌کرد، دوای ئه‌و چه‌وت ساڵه‌
من گه‌وره‌ ببووم کچیکه‌ی جوانی ناو گه‌ره‌کی خۆمان بووم،
هموو کچان ئیره‌ییان به‌ جوانیم ده‌بردو کورانی گه‌ره‌کیش
هموو شیتتی ئاو‌ردانه‌وه‌یه‌کم بوون، زۆر هاتن ژندارو بێ ژن
داویان ده‌کردم ئه‌فسوس جوانیم به‌ هه‌ده‌ر چوو دکتۆر، دوای
ئه‌و چه‌وت ساڵه‌ بێ ئه‌وه‌ی بپیر له‌و کوره‌ مامه‌ بکه‌مه‌وه‌ که
به‌ مندالیش رقم ئی ده‌بووه‌وه‌ باوکم بپراییدا به‌ دیاری و
به‌ کراسی به‌رم به‌دا به‌و، له‌ تۆته‌ی پاره‌ی خانو سه‌یاره‌،
نزیکه‌ی سێ مانگ ده‌بێ من له‌م دۆزه‌خه‌دا ده‌ژیم ناوێرم هیچ
قسه‌یه‌ک بکه‌م پێم ده‌ئین:

دئووش بزانتن چي دهوي بوي بکن، خو خواردن و گهړان کافي نيه بو دلخوش کردني مروفيک، نه گهر ناسوده نه بي به شوينه کهي.

. باشه به سه رچاو

نه ژوره که هاتنه دهره وه هردوو کيان رو بيان کرده نامو دکتوره که به ناموي ووت:

گونه گيان تو پيويستيت به پشويه کي زور ههيه به کوي دلت دهکريته وه پيمان بلن با ناموژنيشت بزاني و دوايي قسه نه گهل پياوه که ت بکات؟

نامو:

. به مائي باوکم دلم دهکريته وه دمهوي دايکم بييم

ناموژني:

باشه دتبهينه وه بو نهوي تا چاک دهبيته وه.

من که گويم نه م قسانه ده بوو خهريک بوو ده گهړامه وه نيو ديواره کان و نه ناوينه که به دهر دهاتم، نامه کاني نامو خهريک بوون شيتيان دهکردم، نهوم پرسى:

. ئي برديانه وه بو مائي باوکی..؟

. تو بوسته با بوئي باس بکه م

دکتوره که هيلکاريه کي دئي بو کردو ته ماشاي کرد که به راستي نامو نه خوشه دئي زياد نه 150 ترپه ليده دات، چاوه کاني پر بوو له ناو، بوي دهرکه وت که نامو زور ماندووه و به راستي پيويستي به پشو ههيه به لام نه هه مان کاتدا دهويست دئي نامو نه گهل مائي مامهيدا ناشت بکاته وه، ناموژني بانگ کرده ژوره کهي خوي و پيي ووت:

داده نه م بوکه تان زور نه خوشه، دئي زور هيلاکه، پياوه کهي باشه نه گهل؟

. نه ره وه تلا دکتور نه وه ي له بازار هه بي بو نه م کچه ي هينا وه ته وه

. به لام نه وه بهس نيه بو نه وه ي دئي نه م بوکه تاني پي خوش بکن

. نه وه زياتر چي دهوي دکتور به خوا نه مه سه ده مين جارمه دکتوري پي ده کم، چ خه سويه ک واي بو ده کا..؟! ئي کوره کشم زور به گله ييه نه دهستي نه ئي دايه هيج روويه کم ناداتي واه زاني دوژمني نهوم کاتي لي ده چمه ژوره وه.

دکتوره که له دئي خويدا ووتى: سهيره

داده گيان نه م بوکه تان دئي ماندووه گهر خه فته نه خوا دئي هينده په له لينادات، ده بي يارمه تي بدن، من ئيستا هه ندي حه بي بو دهنوسم تا ليداني دئي بيته وه باري ناسايي خوي،

. ددهدی دلم تهقی به خوا خه ریکه من دهمه شیتته شیتت دهم
 بهدوای ناموډا، ناحهقی شیتته ناگرم، بۆچی ئاره زووی کردوو
 نامۆ بناسی

. نه یانبردوه بۆ مائی بابی.. بهو دهردهوه مایه وه، چهند
 روژیکه به سهر چوو هه روا نه خوش بوو، شه ویکیان پیاوه که ی
 لی هاته ژوره وه ویستی به زور روتی بکاته وه له گه ئیدا
 رابویری به لام نامۆ هینده نه خوش بوو توانای هیج شتیکی
 نه بوو، قیزی لئ ده کرده وه، بویه وه کو هه موو شهوانی
 پیشووی ئاره زووی خه وتن و جنسی نه ده کرد له گه ئیدا،
 پیاوه که شی له داخی هه لچوونی غه ریزه کانی وه کو هه موو
 شهوان به زور له گه ئیدا رایبواردو چلکاو که ی خوی رژانده
 سه رو دهموچاوی، جا دواتر لی شیداو نه زیه تی زوریدا بۆ
 نه وهی دهنگی ناله و گریانه کانی دهرنه چی، دامینی
 به تانیه که ی نایه دهمیه وه، نامۆ خه ریک بوو بخنکی بویه
 به ریکه وتی زانی نه مجاره فیلیکی دیکه بدوژیتته وه خوی
 قوتار بکا، که زور دنیا بوو له وهی سه ر دهگری، بۆ
 ماوهیه کی زور خوی که رو لال کرد، هه رچیان هینا و برد وه
 نه وه و ابوو لای نامۆ نه بای دیوه نه باران، ناموژن و
 خزمه کانی پیاوه که ی سه ریان سوپما له وهی نه م کچه یان هینا
 عه بی نه بوو، که چی له وه ته ی هاتووته نه وهی هه موو روژیک

نه خوشه و نیستا که رو لایش بووه، دانیشتیکیان له سه ر نه وه
 کرد که بهر له وهی بمری بیبه نه وه مائی بابی و بلین:

"مالتان ئاوابی کچی خوتان بۆ خوتان ئیمه ش کوری خۆمان
 بۆ خۆمان"، بهو شیوهیه نامۆیان برده وه له وینده ریش کاتی
 باوکی چاوی به نامۆ کهوت که که رو لال بووه و بهر له چهند
 روژیکیش به نامهیه ک پیی راگه یاندوو که زور نه خوشه،
 خه ریک بوو تیک بچی باوه شی به ناموډا کرد، خوی و مائی
 براکه ی تاوانبار کرد که نه وان هوی که رو لال بوونی نامۆن،
 باوکی له مائی براکه ی خوی که ماله پیاوی نامۆ بوو توپه
 بوو پینیانی ووت که کچی نه داوه پینیان تاکو ئاوا به
 مردوویه تی بوی بگه ریننه وه، بریاری دا که نامۆ ناداته وه و با
 بچنه وه ته لاق نامه ی بۆ بنیرنه وه، له وی نامۆ ههستی کرد
 که پلانه که ی سه ری گرت و کاری وای کرد هه م نه وان
 بیهیننه وه مائی باوکی هه م باوکیشی نامۆ بگرتته باوه شی
 وهک جاری جاران و هه م خه نکیش ههقی نه وهی نه ما بلین
 کچه بۆچی گه رایه وه، چونکه نامۆ به م پلانه بۆ هه موو
 خه لکی سه لماند که به مردویه تی گه راندویانه ته وه، نامۆیان
 برد بۆ لای سه ی دو هه ندی دوعایان له سه ر خویند.. نامۆ
 زمانی خوی کرده وه که گوایه سه یده که چاکی کردوو ته وه، له
 بهرچاوی باوک و براکه ی دهستی سه یده که ی ماچ کردو

ناوقهده باریکه‌که‌ی نامۆ نه‌ماو سکی به‌رزوه بوو، دایکی ههستی پێ کردو ووتی:

- چیه نامۆ ده‌ئیی سکت ههیه..؟!

- سکی چی نا وانیه

- کچم تو سکت ههیه دیاره پیتته‌وه با بچین بو دکتور بزانی نامۆ وای له‌خۆی کرد که هیچ نازانی له‌گه‌ڵ دایکی چوو بو دکتور له‌ویندر دایکی بوی ده‌رکه‌وت که سکی شه‌ش مانگه مندائه‌کشی کچه، نامۆ دهستی کرد به‌ گریه‌و ووتی نامه‌وی بگه‌ریمه‌وه نا

- کچم نه‌ی نه‌و مندائه چی لینه‌که‌ی..؟

- فرییده‌دم

- به‌چی فرییده‌درئ تازه وا جیگیربووه ناکه‌وی."

نامۆ چه‌ند مانگیکی دیکه ده‌بی به‌ دایک، به‌لام ده‌بی ده‌وری چ دایکیک بیینی، که خۆی هیشتاکه مندائه‌و به‌ده‌وری دایکیدا ده‌خولیتته‌وه، نامۆ چون مندائی بو ژیر ده‌کریتته‌وه که خۆی گه‌ر بگریئ پیوستی به‌ که‌سینکه ژیری بکاته‌وه، چون سۆز بداته مندائه‌که‌ی که تیر سۆزی دایکی نه‌بوئی و وانیه‌کی ئی فیر نه‌بوئی..؟

نامۆ نه‌یده‌زانی چی بکات، سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش نه‌وه‌نده دئی به‌ کچه‌که‌ی ناو سکی خۆش بوو کاتی که ده‌جولایه‌وه‌وه ههستی

گریانیکی به‌ کۆل گریا، هه‌موو نه‌وانه‌ی بو لای سه‌یده‌که هاتبوون گه‌روویان پر بوو له‌ گریه‌ به‌ گریانه‌کانی نامۆ.

بو ماوه‌ی سێ مانگ له‌ مائی باوکی مایه‌وه له‌و ماوه‌یه‌دا خۆی مانگانه‌ی نه‌بوو، بو نه‌و مه‌به‌سته سه‌ردانی پزیشکی کرد، له‌ تافیگه‌دا بوی ده‌رکه‌وت که سکی پر له‌ نامۆزاکه‌ی، وه‌ختبوو شیت بی، له‌ناو نه‌خۆشخانه‌که دهستی کرده‌ گریان و هاواری نه‌وه‌ی ده‌کرد ده‌زیه‌کی لینه‌دن و مندائه‌که‌ی ناو سکی بکوژن، هه‌موو پزیشک و په‌رستیاره‌کان و نه‌خۆشه‌کانی له‌و نه‌خۆشخانه‌یه بوون به‌ چاویکی سوکه‌وه ته‌ماشایان کرد، بریارو قسه‌ی ناشیرینیان بو هه‌لبه‌ست و به‌ جیئو ده‌ریان کرده‌ ده‌روه‌و، وای بو ده‌چوون که ره‌نگه نامۆ زۆنیکی له‌ سکدا بیت، وایان ده‌زانی بویه‌ ده‌گری و ده‌یه‌وی سکه‌که‌ی له‌ باری خۆی بچوینی چونکه له‌گه‌ڵ کوری کۆلاندای رایبواردوه‌و و سکی ئی پر کردوه‌و، نامۆ له‌تاو نازاری رۆح و نه‌شکه‌نجه‌ی نه‌و قه‌ده‌ره‌ی ده‌یگه‌رینیتته‌وه مائی مامی په‌ریشان بوو، گوئی له‌ قسه‌ی هیچ که‌سینکیان نه‌بوو، زۆری هیناو برد داوو ده‌رمانی دونیای به‌کار هینا بو نه‌وه‌ی سکه‌که‌ی له‌بار خۆی بچوینی به‌لام مندائه‌که هینده‌ی دی شوین خۆی قایمتر ده‌کرد و هینده‌ی دی ئاره‌زووی بۆن کردنی جه‌رگ و دئی دایکی ده‌کرد، نامۆ به‌م حاله‌و به‌م ئازاره‌وه سێ مانگی دیکه‌ش تلایه‌وه..

دهکرد پيی دوت دایه، هیئده ههستی بهو خوشیه نهکردبوو له هه موو ته مه نیدا، نامۆ نهیده زانی دهمری یان دوباره دهژیته وه، یان مروقیکی دی دهینیته بوون نه هه وهسی به چاره ی باوکی دی نه ده زانی چون به خییو بکات، چاوی مروقیک به دونیا هه لدهینی که هیچ له دونیا نازانی، روچیک له په نا دیواره کانی خه م و په ژاره و له هاوار هاواره کان و لاقه ی شهوانی دروست بووه، روچیک له گریانه کانی نامۆ بوغزه کانی پیاویکی ناشرین دهیه وی بیته بون، روچیک دهیه وی بیته ناشتکه ره وهی دایک و باوکی، نامۆ دهیپرسی ده بی چ منداییک ده رچی..؟ رهنگه ناگای له هه موو نازاره کانی دایکی هه بی، رهنگه هه موو نه و دلۆپه فرمیسه کانی نامۆ قوتی ده دانه وه مندائه که هه لیمژی بی، تو بلایی نه ویش وهک دایکی ده رچی..؟ هه ر وهک نامۆ به رده وام چاو به فرمیسه و به دبه خت و نگهت بی، خو جوانیشه وهک نامۆ ژيرو تیگه یشتوو بی.. له پیناو سه لماندن بوونی خو ی و جوانکردنی ژيانی له به رامبه ر ناوینته ی جیهانیکی نابهلده دا تییکوشی، رهنگه به ر له وهی بژیت به ریت. ناخ.. نامۆ تازه ده بی به دایک و ده بی دایکیکی راسته قینه بی به پيی داب و نه ریته کومه لایه تیه کان ده بی له پیناو مندائه که ی هه موو شتیکی قبول بی.

هه موو خزم و دوست و براده رو دایک و باوک له دهوری خر بوونه وه و ناردیانه دوا ی مائه پیاوی تاکو بیته بیاته وه چونکه سکی پره و نایانه وی ته لاق بدری، به لام پیاوه به دو ناشرینه که ی دروی دونیای بو دروست کرد که گوايه نه و مندائه له و نیه و خودا دهیزانی هی چ پیاویکه، بویه نامۆ بریاریدا هه رچونیک بیته مندائه که ش فرییدا و له باری خو ی بدا باشته ره وهی باوکی خو ی نه کاته خاوه نی، به لام هه رچ کاتیک نامۆ دهیویست نه و کاره نه انجام بدا مندائه که له نا و سکی ده جولایه وه و نازاری له جه رگی نامۆوه دهینا و پینده چوو به نامۆی دایکی بلیت: "نه که ی دایه نه که ی فرییمده ی من له پیناو مانه وهی تو دیمه بوون دایه گیان".

هه رچونیک بوو مائه پیاوی نامۆیان برده وه و به لام نامۆ هیئده ی دی نه خوش کهوت و نه مجاره به راستی له زمان کهوت نه وهی به ده می دیواردا بهاته یه به ده می نامۆدا نه ده هات، چونکه نامۆ هه موو پلانه کان و ناواته کانی دوراندو گه رایه وه نیو نه و قه ده ره داخراوه ی نهک ده ست و پی، ته نانه ت خه ون و هیواکانیشی به ژیان به سترانه وه، نه مجاره مائی پیاوی ته وا و لی بیزاربوون زوو زوو پیاوه که ی شه ری پی ده فروشت و پيی ده ووت:

کورت نه بی ناهیلیم یهک خولهک له م مائه دانیشی

. خۆت بېيچەرەو ئىستا منىش دەچم يەك بلۆك دەكىشم بە سەرىداو دەيكوژم پاشان دەپۆينەوہ

نامۆ كەوتە دەست پى ماچ كەردنى براكەى و تكاى ئى كەرد كارى وا نەكات، وا باشتەرە زوو برۆنەوہ، بە پەلە دو پارچە جلى كەردە ناو جانتاكەى و ھەندى پارەى كاغەزى ھەنگرت بۆ نەوہى نامۆژنى ھەست نەكات رادەكات، دەرگاى ژورەكەى خۆى داخست و جلى دەرەوہى پۆشى جا ماكسىبەكەشى نەسەر جەلكان كەردەوہ بەرى تا نامۆژنى ئەمائی چووہ دەرەوہ، ئەو كات كراسەكەى فرىداو ئەگەل براكەى دوو بە دوو رايانكردو گەراندەوہ مالى باوكيان، كاتى باوكى چاوى بە نامۆ كەوت بە خۆى و جانتاكەى گەراندەوہ وەختبوو شىت دەبوو، بەلام ئەویندەر نامۆ باسەكەى بۆ گىرايەوہو ووتى ئەمجارە ناچمەوہ گەر ئە ملىشم بەدى، باوكە رەشتالە سەرو سىما بە سامەكەى ھەردوو برۆكانى ئە شىوہى جەوت بەيەكداداو بە دەنگىكى قەرخ يەك بە ھۆلەكە ھاوارى كەردە سەرى:

"ھەر ئىستا دەپۆيتەوہ تىگەيشتى..؟

. توخوا مەمنىرەوہ باوكە گيان ناچمەوہ توخوا"

باوكى ھەستا شەپازلەيەكى پيا كىشاو ھاوارى ئە پارچەيەك سۆندە كەرد تا ئە نامۆى پى بەدا، دايكى تاوى دايى و بە چاوى پىر ئە فرمىسكەوہ ووتى:

نامۆ ووتى: ئەى ئەگەر كچ بوو..؟

. خۆت و كچەكەت دەكوژم

. جەدت چىبە شتى وا دەكەى

ئىدى بەربووہ گيان نامۆ ھىندەى ئىدا ھەموو جەستەى شىن و مۆر كەردەوہ، پىرچى بەسەرەوہ نەھىشت ھىندە بىگىرى و ئەم سوچ بۆ ئەو سوچى ژور ھە ئىداو ئەو سوچ بۆ ئەم سوچى ژور، جا مقەستى ھىنا تا بىكاتە سكى نامۆ بىكوژى، ئەو كاتەدا ئەگەل ھاوارەكانى نامۆ دراوسىكانى فرىاي كەوتن و دەستى پىاوہكەيان گرت، نامۆ ئەتاوا راي كەردە چىشتخانەكەو دراوسىكان بەدوايەوہ گەر دەستيان نەگرتبا چەقۆيەكى ئە سەر دلى خۆى دەچەقاندا، رىكەوت ئەو ئىوارىيە "كارۆى" براى گەيشتە ئەوئى بىنى سەرو دەموچاوى نامۆ شكاوہو جەلكانى ئەبەردا دراوہ، توشى شۆك ھاتوو ئىي پىرسى:

. چىبە ئەوہ..؟

. ھىچ

. پىت دەئىم چىبە ئەوہ كچى..؟

. باوكە دەزانى

. نامۆزا ئىداوى..؟

. بەئى براكەم، وەرە با برۆينەوہ من يەك كاترئىمىر دى لىرە نامىنمەوہ بمبەرەوہ

بکات تا خۆم بیچوهکه می تیا بسرهوین، بویه رتهی هه موو فرینهکان دهکه مهوهو پرچی دارهکان دهپنم و دهیاندهم له یه خهه، تا وهزیکم هه بئ گوی له شهقهی بانی فرینهکانی رۆحه بگری، بالدارهکان.. دهزانن من و پایز هاوړیی یه کین هه ردوکه مان خه مخور یه کین، هه ر وهک دوانهش سیمایه کی زهرد نه پۆشین هه موو جاری له چهند ساتیک پیکهوه دانه نیشین تا باسی خۆمان بو یه کدی بکهین، من فرمیسی بو هه ئه پریژم تا چاوهکانم کز دهبی، نهو زیاتر له تنۆکی فرمیسه که کانم گه لا به دارهوه ناهیلئ و هه موویم بو هه ئه وه ریتئ، من به هه ناسه یه کی سارد دهرونیشم پر له ناگر ناخی له بو هه ئه کیشم، که چی نهو هینده جهرگی به داخه به بایه کی وشک و درن هه موو پیستهه ئه قلیشینئ، نهو تینوی گۆمه ناوکه خاکی وشکی پی ته ر بکا، منیش تینوی کانیه کم دههه بنیم به ده میه وه هه ئیمژم تا تیری ئی دهخۆمه وه، نازانم نهو له منه یا من لهوم..؟ له وانه یه هه ر من لهو هاتبمه کاوه بویه وهک رۆخساریکی زهرد نه پۆشم، له وانه شه تا نهو رۆژه یه زدان گیانم نه باته وه گه لای رۆحیشم هه ئه وه ریت و سیس ده بی نه سپی جهزم تینوی یه ک به هاریک ده بی".

ریکهوت له رۆژیکدا له بن هۆئیکی تاریک، دوا ی سئ ساڵ ته مه ن بو یه که مچار باوکی بانگی له به هار کردو گه مه ی له گه ئدا کرد، نه م گه مه کردنه گه مه ی نامۆ بوو له فیردهوسیگ کهس خهونی پیوه نه دیبوو، نامۆ مندالی خوی بیرکهوته وه کاتئ بهر له وهی براکه ی له دایک بی باوکی هه مان گه مه ی له گه ئدا ده کرد، هه ستیکرد دوو بانی هه یه و ده فرئ به ناسمانیک تا ئیستا هیچ بالداریک نه یه توانیوه بفرئ ئی، په یامیکی پی گه یشت به هیچ پیغه مبه ریک نه گه یشتووه، به لام نه فسوس نه م خۆشیه ی تا سه ر نه بوو گه مه کانی باوکی شه هینده ی نه خایاند، به رۆژئ دوا ی نه وه به نه خۆشی دل گیانی له ده ستدا.. نامۆ باوکی مرد به رۆژیک دوا ی ژیانه وه ی نامۆ، تا نه مړۆش چ نامۆ چ به هاری کچی یادی نهو رۆژه ده که نه وه و ده گه نه کی چیرۆکی نهو رۆژه ی بو ده گپرنه وه که باوکی بهو رۆحه ماندوو وه که به دیواره کانی مردندا هه ئه زنا، گه مه ی له گه ئ به هاردا کرد .

به‌شی چوارهم

ووتی:

شیتته کاتی نامه‌کهی دیکهی ناموی خویندهوه توشی سه‌سامیه‌کی زور هات و تا چهند روژتیک بیرو هوشی لای خوی نه‌مابوو به‌لام گهر "هه‌ریاد"ی خوشه‌ویستی نه‌بویه که خوی ناوی لی نابوو چونکه هه‌موو کات له یادی بوو، هیندهی دی تیک ده‌چوو، شیتته کوریکي خوشه‌ویست له خوی شیتتر بوو، شیت بهو مانا لاسایکردنه‌وه نا.. نهو شیتانه‌ش نا که عه‌قلیان له‌داست داوهو له‌سهر شه‌قامه‌کان ده‌سورینه‌وه به‌لکو شیتی شیتته و شیتی خوشه‌ویسته‌کهی به تیگه‌یشتن و تیروانینی خه‌لک بوو گهر نا هیچیان شیت نه‌بوون، نه‌وه خوینده‌وهی مروقه‌ناشرینه‌کان بوو بو نه‌وه دوو کهسه چونکه له‌وان عاقلتر بوون زور جاریش خویان ده‌گه‌یشتنه نه‌وه بر‌وایه‌ی که شیتن چونکه هه‌موو کارو کرده‌وهو قسه‌کانیان له مروقه‌کانی دی نه‌ده‌چوو، جیاواز له هه‌موو بونه‌وه‌ریک ده‌ژیان، شیتته و هه‌ریاد نه‌ده‌که‌وتنه ژیر کاریگه‌ری کهسه‌وه جگه له بریاره‌کانی خویان، هه‌موو نه‌وانه‌ی له‌ده‌ورو پشتیان بوون ئیره‌بیان پی‌ده‌بردن به بی ره‌وشت له قه‌له‌میان

ده‌دان، چونکه نه‌وان گوئیان نه‌ده‌دا به هیج و دلی یه‌کدیان نه‌ده‌شکاند به قسه‌ی خه‌لکی، هه‌رچه‌نده که‌میان نه‌کرد تا شیتته له خوشه‌ویسته‌کهی بکه‌ن بوختانی زوریان بو هه‌له‌به‌ست له پیناو نه‌وه‌ی هه‌ریاد وازی لی بینیت و رقی له شیتته بیته‌وه به‌لام کوره‌که هینده‌ی شیتته خوشه‌ویست که زور جار نه‌یده‌زانی به چ مه‌به‌ستیک ئاره‌زووی نزیکبوونه‌وه‌ی ده‌کات، بوی ببوو به هه‌موو کهسه.. وهک هاورپییه‌کی دنسوزو به‌وه‌فا ره‌فتاری له‌گه‌ل شیتته‌دا ده‌کردو ده‌یزانی چی روو ده‌دا بی نه‌وه‌ی شیتته ناگای له ده‌ورو پشتی بی، ده‌یزانی پیاوه ناشرینه‌کان بو ده‌یانه‌وی نه‌وه‌ی لی بکه‌ن، چهند جاریک شیتته‌یان له ژوره‌کهی هه‌ریاد ده‌رده‌کرده ده‌ره‌وه‌و هه‌ریادیش له‌سهر شیتته به‌شهر ده‌هات، شیتته بو نه‌وه‌ی ژیان له هه‌ریاد نه‌شیوینی، جاریک بریاریداوو دور بکه‌ویتته‌وه لی، تاکو خوشه‌ویسته‌کهی به ناسوده بژیته، نامه‌یه‌کی بو نویسیوو به ده‌ستی خولیا‌ی خوشکی بوی ناردبوو، له نامه‌که هاتبوو:

"سلاو.."

وهک دیاره من هه‌موو کیشه‌یه‌کت بو دروست ده‌که‌م، بویه به‌یه‌کجاری نه‌بی بریار بده‌م دور بکه‌ومه‌وه تا نه‌توانم دور بکه‌ومه‌وه له‌م بیابانه‌ش، چونکه ناتوانم له جیگه‌یه‌ک بژیم

و تۆی لیبیت و نه توانم بتبینم و قسه ت له گه لدا بکه م، بمبوره گهر دلم ئیشاندووی بمبوره تکا ده که م، بمبوره گهر ههرچ کی شه یه که م بۆ دروست کردبی، بمبوره گهر نه متوانیوه لیت تیبگه م وهک خۆت ده لئی، بمبوره گهر به جیمه یشتوی له کاتی جیه یشتنا، وا دیاره من و تۆ دوو سنوری جیاوا زمان هه یه، ناتوانین ناشنای یهک بین، بمبوره گیانه که م.. پیویست ناکات ههچ خۆت دلگران بکه ییت له سه ر من، من شایه نی ئەم هه موو ریژو سۆزه نیم، من بچه سه ر چ ده ریایه ک وشک ده کا، بۆیه له بهر من ژیان له خۆت و له کاری خۆت تیک مه ده، دل خۆت ته نگ مه که نکات لیده که م، مائناوا خۆشه ویسته که م."

له پشت لاپه ره که نویبووی:

"مائناواییت لیده که م بۆ دوا جار"

هه ریاد به م نامه یه سه رسام بوو چونکه ئەوه له بریاری شیتته نه ده چوو، شیتته شیتی ئەو بوو، چۆن دئی هینای ئەو نامه یه بنوسیته..؟! ته لیفۆنی بۆ کرد که له شوینیک یهک بیین و هه ندی قسه هه یه ده بی بیکه ن پیکه وه، شیتته رازی بوو زۆریشی پئ خوش بوو، بۆیه به و په ری ئاسوده ییه وه ووتی: "به سه رچاو"، که یه کیان بینی هه ریاد پیی ووت:

"شیتته.. من ئاماده م هه موو شتیک بکه م له پیناو ئەو خۆشه ویستی هه داوته پیی، گهر له کارو ژیان من ده ترسیت پیویست به و ترسه ناکات، چونکه من خۆم ده زانم چی ده که م، ئەگه ر بریاری خۆتیشه وازم لیبه ییت تۆ نازادی، منیش کاره که م به جی ده هیلم"، شیتته وه لامی دایه وه که نه خیر بی گومان بریاری ناخی ئەو نیه و به لام له پیناو ئاسوده یی ئەودا ئەم نامه ی بۆ نویسه، دئی یه کیان ناشت کرده وه و په یمانیان دا به یه کدی که ههچ شتیک نه بیته ریگری ئەوان و ئەو عیشه سه ر شیتانه ی ئەوان موماره سه ی ده که ن، به لام هه ر وازیان له شیتته نه ده هینا، چونکه شیتته که سینکی که م نه بوو کچیکي ژيرو جوان و قه له م به ده ست بوو، بۆ ئەوه ی خۆیانی لی نریک بکه نه وه قه له مه که ی پئ بفرۆشنه وه، هه زار پلانیان داده نا و درۆی زهردو سوریان بۆ ده کرد، نهک ته نها پیاوه کان بگه هه ندیک کچ و ژنیش هه بوون وازیان له هه ریاد نه ده هینا، بۆ ئەوه ی هه لیبخه له تین و غه ریزه کانی به یان بکه ن، ده یانویست بچوکتین خالی لی بگرن، هه ر رۆژی کچیک خۆی به ملیدا شۆر ده کرده وه به فرمیسی تیمساحی سۆزی خۆیان بۆ ده رده بری، هه ریاد هه موو ئەمانه ی بۆ شیتته ده گپرایه وه به لام شیتته زۆر توپه ده بوو پیی ده ووت خه تا له خۆته وه لامیان مه ده ره وه، به لام دواتر هه ریاد ئەو

زمانه‌ی نه‌بوو بتوانی رته‌ی هه‌موو که‌سیک بکاته‌وه‌و دلیان بشکینتی چونکه له‌ته‌مه‌نی هه‌رزه‌کاریدا توشی حاله‌تیکی زۆر غه‌مناک هاتبوو.

پیییم ووت توشی چی..؟

ووتی:

هه‌ریاد بۆ ماوه‌ی نۆ ساڵ کچیکی خوشویست به‌لام خوشه‌ویستی نه‌بوو هه‌ریاد رۆحی خۆی پێ به‌خشیبوو شه‌وو رۆژی له‌سه‌ر یه‌ک داده‌نا له‌ پیناوی، دوا‌ی نۆ ساڵ ته‌مه‌ن کچه‌که تارای بوکینی دایه سه‌رخۆی و نه‌لقه‌ی بوکینی به‌ده‌ستی براده‌ریکی هه‌ریاد خسته په‌نجه‌ی بۆ هه‌نده‌رانیش چوو، بۆیه شیتته هه‌رچی ده‌کرد و ده‌یخواست بتوانی نه‌و نه‌وینه‌ی له‌بیر بباته‌وه که کچه‌که ته‌نها هه‌ریادی به‌جه‌سته هیشته‌بووه رۆحی له‌گه‌ڵ خۆیدا بردبوو، شیتته هه‌موو نه‌م چیرۆکانه‌ی ده‌زانی و هینده‌ی دی هه‌ریادی خوشده‌ویست به‌لام دواتر نه‌و حاله‌ته‌ی شیتته په‌ره‌ی پێ دراو دلی له‌ هه‌ریاد پیس کرد هه‌ریادیش که به‌م مه‌سه‌له‌ی زانی دنگران بوو شیتته‌ی بانگکردوو قسه‌ی له‌گه‌ڵدا کرد پێی ووت:

چیته..؟

هیج

پیت ده‌لیم چیتته..؟ راهه‌که له‌ پرسیاره‌که‌م هه‌موو جار به

"هیج" وه‌لام ده‌ده‌یتته‌وه

بۆ تاقه‌تم

بۆ بۆ تاقه‌تی..؟

بۆ خۆشی

ده‌زانم بۆ خۆت تو‌ره کردوو به‌لام تۆ تاکه‌ی فیرنابی..؟ من له‌ داخی تۆ ده‌رۆم و ئیدی به‌ هیج شیوه‌یه‌کیش هه‌واڵم نه‌پرسی، ته‌واو بووم من به‌رگه‌ی خه‌می دی ناگرم تیر بووم له‌ژیان تیر بووم له‌ هه‌موو شتیکی، به‌سه‌مه نه‌هامه‌تی به‌سه‌مه که‌مزهی نه‌فره‌تم دا له‌ عیشق و خوشه‌ویستی ده‌رۆم و ملی خۆم ده‌شکینم ئیدی به‌ هیج شیوه‌یه‌ک ئیت ناپرسم چیم داوه له‌م سه‌ر نه‌رزه ده‌چمه ئاسمان ده‌چمه پشت نه‌ستیره‌کان به‌ که‌مه‌کانی مندالیم دووباره خۆم ده‌ژیانمه‌وه دوور له‌ هه‌موو که‌سیک."

به‌لام شیتته هه‌ستی کرد که خۆی له‌ده‌ست داوه‌و به‌ر له‌وه‌ی هه‌ریادیش له‌ده‌ست بدات پێی ووت:

"گیانه‌که‌م بمبه‌خشه.. ره‌نگه‌ ئه‌مه دوا‌یین جار بۆ بیمه‌ لات چونکه هه‌ست ده‌که‌م نه‌خۆشم خوشه‌ویستی توشی خه‌مۆکی کردوم، توشی گومانی کردووم، بومه‌ته مرویه‌کی گوماناوی، گومان له‌ هه‌موو شتیکی ده‌که‌م گومان له‌ سینه‌ره‌که‌یشت ده‌که‌م

که به تهنیشتهوه ریډهکات، گومان له هه موو نهو که سانه دهکهم که له گه ټندا ددوین، نیگا نهرمهکانم تیژ بوونهو خهریکه کویرم دهکن، زمانم ناتوانی وهک جارن ووشه ی پر له هه ست و سوزو نهوین دهربرن جگه له (بووات کرد، بو وا هاتی، بو رویشتی له گه ټ کئ بووی، بو قسه ت له گه ټ فلان کردو چیت پی ووت و نهو چی ووت..؟) گومانهکان خهریکه شینتم دهکن، خوم لئ ون بووه، دهچمه بهرامبه ر ناوینه که ش شهر له گه ټ خومدا دهکهم، توش بهرگه ی نهو نه خوشیه ی من ناگری، نازانی که له خوشه ویستیمه بو توو. رقم له هه موو نهو کچانه ده بیتهوه له بهرامبه ر توو دین و دهچن، له هه موو وتنهکان توره ده بم ناوی توو بینن، بویه بریاره دور بکه ومهوه بهر له وهی رقت لیم بیتهوه، بهر له وهی له ژوره که ت درم بکه یته دهرهوه، بهر له وهی حاشا له ناسینم بکه ی ت و پیم بلیی توو نیت نهو که سه ی من دهیناسم، ههر چه نده زور نهسته مه بریاره که م.. بهلام ده بی هه ول بدهم که له بیر خومت بمه وه، بمبه خشه که وشهکانم وهک گه لای پایز هه لوه رین، نیگاکانم بوون به شوشه و له بهرامبه ر سیمات که وتنه سهر زهوی و وردو خاش بوون، تازه نهسته مه کوکردنه وه یان، بمبه خشه.. بمبه خشه هه له بووم، نه ده بوو توو له خوم عاجز که م نه ده بوو به هه له لیت تی بگه م، نه ده بوو

به وشه ناشرینهکانم هه ستت بریندار بکه م.. بمبه خشه هیچ مه به ستیکم نه بوو به لام نهوه خوشه ویستی بوو کردمی به رق، تهنها تووم مابوو له گه لئ بدویم ههر تووم هه بوو بیمه لای و باسی خومی بو بکه م ههر توو بووی سوژت له ته که مدا ده گوریه وه، توو بووی هه موو که سی من، توو بووی خوشه ویستی من، تا هه ناسه ش به سیهکانمدا بین و بچن تا روح ناوینته ی جهستم بی ههر خوشه ویستی منی و خوشم دهوی، بهلام بریاره ده بی دور بگرم بو نه وهی قه در بچوکم نه کاتهوه بهرامبه رت چونکه بهرگه ی بچوکردنه وهی خوم ناگرم گیانه که م، دواتر بیرت نه چی توو به خته وهی به خته وهر به سیه گله یی له قه در، توو تیری له هه موو شتیک و له ژبان، نه وه تانی به دووی نارامی ده گه ری که له خه ونه کانتدا له پشت نه ستیره کانه وه چاوه ریت دهکا، به خته وهی که توانیت واز له گه مه ی عیشق بهینی و قومار له گه ټ خوشه ویستیدا نه که ی نه بادا خوت بدوینتی، به خته وهی که نیستا به م تهمنه ت ده گه ریته وه لای وانهکان و خه ونه کانی مندالیت، به خته وهی گه ر له ههر شوینیک نیشته چی بیت ده بیته خه لکی نهو شوینه هه نگاو بو ههر ریگایه ک بنیی ده تگریته خو، من چی بکه م زمه نیکه به دووی به خته وهی ده گه ریتم و نایدوزمه وه، تا نیستاش نازانم گه نجینه که م چیه و

که وتووته کوپوه، دست له چ بونه وهریک پان بکه مه وه گهر
 رۆحم هیئده برسی بی بو تیکه یهک ئاسوده یی، من به
 خه یانیش دهستم ناگا به نه ستیره کان، ئیستاش ئاره زووی
 گه مه یه کی دیکه و دۆراندنیکی دیکه ده کهم له گه ل تۆو عیشق،
 من تا نه مپۆش له مندالییدا به جیماوم و قه راریاندا پیرم
 بکه ن، ناتوانم له هه موو شوینیکی نیشته جی بم نه بادا زینده
 به چالم بکه ن، ناویرم هه نگاو بو هیج ریگایه ک هه ئینم
 نه بادا به هاکان و جوانیم لی بریفینن، جورته ت ناکه م هه موو
 قسه یه ک بکه م نه بادا زمانم لی زهوت بکه ن، تۆ بریاری
 مه رگت دا به سه ر رۆحی په شوکاوم، خۆتم لی مه که جگه له
 تۆ که سی دیکه شک نابهم ئاسوده م بکات، که س شک نابهم
 له پرمه ی گریاندا خه نده بخاته سه ر لیوم، بی تۆ مه لیکی
 بال شکاوم دوا بریارت ناومیدم ده کات، هه روه ک ئیستا
 ناومیدی ده رگای ئاسمانی لی داخستم و ناهیلی جاریکی دی
 به ئاسمانی جه زم بفرم مه گهر له که ناری خه میک سه ر داگرم
 و فرمیسک بریژم"
 به ردهوام بوو له قسه کردن هه ریاد سه ری داگرتبوو گوپی لی
 ده گرت ههستی کرد شینته بردی بو جیهانیکی دیکه و شیعیری بو
 ده خوینیته وه، به لام شینته نه چیروکی باس ده کردو نه شیعیری

ده خوینده وه به ئکو له ناخی دلپه وه نه م قسانه ی بو ده کرد،
 هه ریاد لیی پرسی:
 "منیش قسه م هه یه تۆ قسه ت ته واو کرد..؟" شینته ووتی:
 ریم لی مه گره خوشمبوپی ریم لی مه گره بتیینم، با تیر
 ته ماشات بکه م به ر له وه ی به جیتبه یلم یان تۆ به جیم به یلی،
 ریگه م بده بو جاریکی دی به دهنگی به رز دهنگیک هه موو
 جیهان به ژینی پیت بلیم قه سه م به خوا به جوانی به عیشق
 خوشم ده ویی خوشم ده ویی به مپوره گهر ته نها وشه ی "هیج" م لی
 ده بیستی چونکه هیچیکم له هیچه وه دروست بوومه و به
 هیچیش کوتایی به بوونم دیت و ناکه م به هیج".
 هه ریاد به خشی و ئاره زووی دوورکردنه وه ی نه کرد، چونکه
 دواتر هه ریادیش پیوستی به شینته بوو، که سیان بی یه کدی
 هه لیان نه ده کرد.
 - به مه رجی له گومانه کانت ده بورم.
 - چیه بلن گهر داوای رۆحم بکه ییت ده بیبه خشم..
 - چاوه کانت داخه
 شینته هه ردوو چاوه کانی داخست و هه ریاد ماچیکی قوئی ناو
 ده می کرد پیی ووت:
 شینته خوشم ده ویی.. هیئده خۆتیش تاوانبار مه که، تۆ
 گوناهیکت نه کردوو، نه وه منم ناتوانم تیتبگه یه نم.. دواتر

وامهزانه تۆش به خته وهر نیت، دنیا به تۆ به خته وهرترین کچی، چونکه جگه له تۆ دلم به هیچ کچی دی نه داوه، له دواى (پهرى) تۆ منت داگیر کرد، تا رادهیهکی زۆریش (پهرى) ت بیر بردوو مه ته وه که هیچ که سیک نهیده توانی نه و کاره بکات.

ئیدی شیتته هه موو دونیای بیرچوو وه وه مهستی ماچه که ی هه ریاد بوو.

ووتی:

نه که ته نه شیتته بگره هه ریادیش هه زى ده کرد نامۆ بناسی چونکه نامۆ دوو رۆح بوو له جهسته یه کدا دیوکی دیار بوو، به لام دیوه که ی دیکه ی شاره بوو، کهس نهیده ناسی، هه ر دیوه که ی دیکه شی بوو نه فسونی له جیهان ده کرد، کهس نهیده زانی حه قیقه تی نه و کچه چۆنه ته نانه ت نامۆ خۆشی خۆی نه ده ناسی ..!

بى دهنگ و ته نیا بوو، نه نه و نه کهس ده چوو نه که سیش له وه ده چوو، هه ر له بهر نه وهش بوو (نه و) به رامبه ر به من و ئاوینه که ده بیرسی:

"ئاخۆ خودایه ده کری ته نیایی چ ملۆزمیک بى له ملی نامۆ ئالابی، نازانه قه دهره یان ریکه وت یا هه ر شتی که که ناوده نری کچه کور دیکى نه م ده فیره رایپچ ده کا و به ره و

قولایی مهنگی ده با، نه مه یان نه یینه که ته نه ا نامۆ خۆی ده یزانی".

مۆبایله که یه م گرت به ده ستمه وه وه یه که یه که زهنگه کانیم تاقی کرده وه، له دهستی وه رگرتم و وتی یاری پى مه که چاوه پروانی ته لیفۆنیک ده که م.

ووتم:

خۆزگه ده مزانی چاوه رپى کى ده که ی..؟ نه رى نامۆ هیچ نامه ی دیکه ی له رۆژنامه دا بلاو کرده وه، شیتته هیچ نامه ی دیکه ی خۆینده وه هى نامۆ بیته..؟ ووتی:

به لى به لام نه مجاره یان نیو نامه، نامه یه کی ناته واو..

که پرسیم چۆن.. ووتی:

شیتته هه ر که زانی کاتی ده رچوونی رۆژنامه که یه.. سه ردانیکی خولیای کرد، به لکو وه ک جاری پيشوو ژماره یه کیان بو دانابی، به لام نه گه یشتبوو، چوو هه موو کتیبخانه و نویسنه گه کان گه را ته نانه ت ژماره یه کیشی لى نه ما بووه وه که پرسیاری بو نه مانی کرد ووتیان:

کچیک هاتوو هه موو ژماره کانى کرپوه ته وه، شیتته زۆر بى تاقه ت و سه رسام بوو به وه ی نه و کچه کى بووه و بوچی هه موو ژماره کانى له بازاردا نه هیشتوو..! هه زاران پرسیاری سه یری له لا دروست بوو:

رهنگه ئەو كچه نامۆ خۆی بوییت هاتوو هه‌موو رۆژنامه‌كانی
 بردوووته‌وه به‌لام بۆچی..؟ تۆ بلیی کامۆ وه‌لامی نامه‌كانی
 دابیته‌وه بۆیه ئەویش هه‌زی کردوو هه‌نده‌ی ده‌رچوو
 ژماره‌كانی رۆژنامه‌كه نامهی خۆشه‌ویسته‌كه‌ی بخوینیتته‌وه..؟!
 نا له‌وانه‌یه له کامۆ زویر بوییت و نامه‌یه‌کی دلت‌ه‌زینی
 نوسیی و بلاوی کردیته‌وه دواتر په‌شیمان بووته‌وه، بۆیه
 به‌ خیرایی هه‌مووی بردووته‌وه نه‌بادا به‌رچاوی کامۆ بکه‌وی،
 نه‌وه‌تلا ده‌زانم خه‌لکی قسه‌یان پێ کردوووه ئاشکریان
 کردوووه كه ئەوینداری ئەو كۆرپه‌یه بۆیه له داخندا هه‌مووی
 بردوووته‌وه مائی و سوتاندویه‌تی، نا ره‌نگه بۆی ده‌رکه‌وتبێ
 كه کامۆ ئەو رۆژنامه‌یه ناخوینیتته‌وه وای به‌باش زانیوه
 هه‌مووی بۆ به‌ریتته مائه‌وه".

ووتم:

من له‌گه‌ڵ بیروبوچی دوا دانه‌یانم، نامۆ خۆی بووه‌وه
 بردویه‌تی‌ه‌وه مائی کامۆ، به‌لام مائی له‌ کۆی بوو..؟

ووتی:

باشت زانی، برددبویه‌وه مائی به‌لام ده‌بی بزانی
 سه‌رشه‌قامه‌كان مائی کامۆ بوو.

به‌ سه‌رسورماویه‌وه له‌ دئی خۆمدا ووتم دیاره‌ بردویه‌تی‌ه‌ سه‌ر
 شه‌قام، له‌ پێر قه‌یراندمه‌ سه‌ری به‌لام کام شه‌قام..؟

ووتی:

نامۆ وه‌ك سه‌رگه‌ردانیك هه‌موو ژماره‌كانی كړی‌بووه‌وه
 له‌هه‌موو كوچه‌و كۆلانه‌كانی شارو دابووی به‌ده‌ستی هه‌موو
 شه‌قامه‌كان، به‌لكو کامۆ هه‌لپه‌گه‌ریتته‌وه‌و چاویکی پیا
 بخشینی، ئایه‌ گه‌ر شتیکی تیا نه‌بێ بۆ له‌ناو شه‌قامه‌كان
 بلاو ده‌كړیتته‌وه؟ به‌لام ئەفسوس فریا نه‌كه‌وت!! كاتی نامۆ
 رۆژنامه‌كانی به‌ هه‌موو شوینیکدا بلاوکرده‌وه کامۆ له‌شار
 نه‌ما‌بوو، بۆ هه‌نده‌ران كۆچی کردبوو دواي ئەندیشه‌
 كه‌وتبوو، نه‌ شه‌بایه‌ك نه‌ شه‌بایه‌ك هه‌لپه‌كرد تا ژماره‌یه‌ك
 بگه‌یه‌نه‌ته‌ ده‌ستی، نامۆ كه‌ به‌مه‌ی زانی په‌ریشان بوو
 هه‌ستی کرد چركه‌ی كاتژمێری ته‌مه‌نی وه‌ستاوه‌وه رۆژی
 چه‌شه‌ره.. ئەو رۆژه‌یه‌ كه‌ هه‌موو كه‌س هاوار ده‌كات نه‌فسی..

نه‌فسی" به‌لام نامۆ ته‌نها هاواری له‌ خۆی نه‌ده‌کرد، هاواری
 له‌و كۆره‌ ده‌کرد كه‌ بیریاری رۆیشتنی دابوو به‌بێ خودا‌حافیزی
 له‌ نامۆ، کامۆ سه‌فه‌ری کردبوو به‌لام دره‌نگانی شینته‌ ئه‌وه‌ی
 زانی، پێشتر نامۆ ده‌یزانی كه‌ کامۆ به‌ نیازی سه‌فه‌ره‌و
 نیه‌تی ئێ هه‌یناوه‌ هه‌ر رۆژیک بۆی رێبکه‌وی ده‌روات، بۆیه
 چه‌ند نامه‌یه‌کی له‌سه‌ر یه‌ك بۆ نوسی‌بوو له‌هه‌موو نامه‌كانیدا
 ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌كات كه‌ دنگرانه‌ به‌وه‌ی خۆشه‌ویسته‌كه‌ی كۆچ
 ده‌كات، به‌لام پێده‌چیت، کامۆ بۆ چركه‌یه‌كیش ریزی له‌

ههستی ئه و نه گرتی و رهتی هه موو نامه و خوشه ویستیه که ی
نامۆ کرد بیته وه.

ههر له خۆمه وه خه ریک بوو رقم له کامۆ هه لده ستا، هه زم
کرد بزانه ئه و نامه ی نوسی بووی بۆ چی تیا بوو چی
ووتبوو..؟ چۆن پێی ووتبوو دنگرانه به کوچت..؟ سه رم له
ئاوینه که هینایه دهره وه یه خه ی کراسه که یم گرت و تکام ئی
کرد هه موو نامه کانی نامۆم بۆ بخوینیته وه، بێ ئه وه ی خۆی
بشیوینی دهستی درێژ کرد بۆ دۆلابه که ی و جانتای شانیه که ی
دهره ینایه وه و چه ند نامه یه کی تیا دهر کرد، نامه کان رۆخساری
نامۆیان پێوه دیار بوو، بۆی نامۆیان ئی ده هات، به لام
نه مزانی چۆن گه یشته بووه دهستی (ئه و)..!، ئیستا بۆم
دهر که وت نامه که ی یه که مێش که وامزانی هی خۆیه تی هی
نامۆ بوو خویندی هه وه، خۆ پێشتریش پێی و وتم که کوپی
نامه کانی له لایه، هه زم دهر کرد ئه ویش بزانه، به لام بهر له وه
ده مویست گوینم له نامه کان بیت، یه ک له دوا ی یه ک نامه کانی
بۆ خوینده وه:

"دلی من.."

نزیکه ی دوو سا له ته نها شتی که غه مبارو دنگرانی کردیم
کوچی تو بووه و کوچی تو یه، که چی ئه و کوچه ش دلدانه وه ی
تو یه، منیش کی م هه یه جگه له تو بۆی بزیم و شیعی بۆ
بنوسم و بۆی بگرم و وه ک مندائیش به پسه پسه یه ک بۆی
پێکه نم و بکه ومه وه گروگان..؟

هه رگیز ناخۆشی و نا ئاسوده یی تو م ناوی، پێ به دلی
خۆمدا ده نیم و ده یکه مه قوربانی ویست و داخو زیه کانت،
بۆیه ده نیم برۆ ئازیزی من برۆ، تا قاچه کانت ماندووی
رۆیشتن ده بن، برۆو بزانه پێلا وه کانت تا کو ی دهرۆن و بۆ
کویت ده بن، برۆو رۆحی منیش به له گه ل خۆت، تا بیته
سایه و سینه رت، من جگه له خوشیت هیج شتی که ناوی له م
جیهانه دا، برۆ گه ر ده زانی و زانیت ئارامی و خوشه ویستی و
هه ناسه دان به ئازادی له ویدا ده دۆزیه وه مه یه ره وه بۆ گله یی
له ژبانی ئیره، گه ر یادی منیشت کرد، له په لکی شۆره بیه ک
ده مدۆزیه وه، له ناخی تاریکیه ک ده مبینی وه ک ئه ستیره بو ت
ده دره وشیمه وه، له قولای بی ده نگیه ک گویت له ده نگم ده بی،
به ئاو ردا نه وه یه ک له یاده ری هه کان به ته نیشته وه دانیشتم،
هه ر کاتی که یش بیزار بووی له سه فه ر بگه رێوه، رۆحم ده که مه
فه رشیک و له ژیر پیتدا رایده خه م، با وه شت بۆ ده که مه وه و

ماچت دهكهم، به گول پيشوازيت لي دهكهم، به هاتنهوت
نارهزووي هه لفرين دهكهم.

خوشه ويسته كه م بمبه خشه، ده بوو نه م قسانه به ره و روو به
دهم پيتي بليم، به لام بروا بكه نه ناستندا هيچم بو
ناوترئ، نه بيستن و ووتني وشه كوجيش وهك مندال دهست
دهكهمه گريه و دهترسم بي تاقهتت بكه م، هه ر بويه په نام
برده بهر نوسين و ده بريني نه م په يقانه، نه ميستا كات دوو
نيوي شه وه، خونيم بووه به م ره كه ب و دلم هاتووه ته سه ر
دهستم و روحه له نوكي قه نه مه كه م وه ستاووه نه م دلويه
فرميسكانه ده نوسمه وه.

كه سي من.. تو م هه بي و به تهك تووه دانيشم، واده زانم خودا
كه سي خهلق نه كردووه جكه نه تو ته نانهت داكيشم بير
ده چيته وه كه نو مانگ و نو روژ به پشتي هه ليگرتووم.

بمبه خشه گه ر ده ليم بو من خودا يه كيك و كامو يه كيك هه ر
وهك رويا به به همه ني گوت، به لام

له وه ته ي بانگي سه فه رت داوه

له ته قسي حوجره ي خه لوه تدا

نويزه كانم دابه ستنيان بير چوووه وه

كامه رانيم جادويه كي زيان بوو

قه ده ر به تالي كرده وه

حه زه كانم

به دهستي قبله نماي كوچه كانته وه

هه نگاوه كانيان شكا

پيكه نينم هه نسكي نيغتيسابي كر دو..

خه نده م كچيني خوي له ده ستدا.

نيدي نه وه قه ده ري منه و ده بي رازي به به و قه ده ره نه پيناو
ناسوده ييت به قوربان.

قورباني تو بيت

نامو "

له پاش خويندنه وه ي نه و نامه يه نامه يه كي ديكه يشي بو
خويندمه وه به لام نه م نامه يه دا نامه يه به توره بووني كامو
دهكات، نه هه مان نوسينداو نه كه نار وشه كانی ديكه يدا
هه مديسان نامه يه به و سه فه ره دهكات كه كامو چپاندويه تي
به گوويداو بي تاقه تي كر دووه به و برياره، نه م نامه يه يدا
ده ييت:

"پاش ريژو سلاو..

دلي من.. بيت سه ير نه بي نه م نوسينه م، گه ر به وه ي
به قه نه م نه گه لتا بدويم و هه ندئ راستيت بو روون بكه مه وه،
ره نگه نه به ر نه وه بي كه من و تو تا نيستا نه مانتيويه
ته واو له يه ك بگه ين، چونكه ده رفه تي قسه كر دنمان نه بووه

ته‌نھا به مۆبایل نه‌بئ ئه‌وه‌یش کاتی ده‌گه‌ینه ئه‌وه‌ی شتی‌ک بگه‌یه‌نین به‌یه‌ک یان من ساتم نامینی یان تو، ئه‌گه‌ر به‌مانه‌وی تاوئیکیش پیکه‌وه دانیشین هه‌موو عالم لیمان دینه ژوره‌وه‌و قسه‌مان لیده‌برن، بویه ناچار په‌نام برده به‌ر نویسی چهند راستیه‌ک و یاخیبونی‌ک، بو ئه‌وه‌ی هیچ گومانیکت له‌سهرم نه‌مینی، به‌ر له هه‌موو وته‌یه‌ک خوشمه‌وه‌ییت، ره‌نگه‌ خۆت باش ئه‌وه بزانی‌ت، قه‌سه‌م به‌و خودایه‌ی خه‌لقمانی کردووه تو یه‌که‌م که‌سی وا له‌من بکه‌یت هه‌ست به‌ بوونی خۆم بکه‌م، به‌ر له ناسینی تو من په‌یکه‌ریکی بی گیان بووم و هیچی دی، به‌لام ئه‌وه‌ته‌ی تو م ناسیوه ده‌گرم، پیده‌که‌نم، بیره‌که‌مه‌وه، ده‌نالیم، نه‌خۆشه‌که‌وم، چاک ده‌به‌مه‌وه، ده‌خۆم، مان ده‌گرم، توره ده‌بم، هیمن ده‌به‌مه‌وه، ده‌خه‌وم و خه‌ون ده‌بینم، که‌واته تو‌ی من دروست ده‌که‌یت، بی تو مه‌حاله بوونی من، مه‌ئێ وامه‌به‌وه مه‌شێ خراب بیره‌که‌یته‌وه‌و من شایه‌نی ئه‌و خوشه‌ویستییه نیم.. نا دل‌ه‌که‌م.. تو شایه‌نی زیاتری له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گه‌وره‌ی زۆر گه‌وره‌تری ئه‌وه‌ی من بیری لیده‌که‌مه‌وه، منیش به‌ تووه گه‌وره‌یی خۆم ده‌بینم، دوتنیکه‌ش که قسه‌م بو کردی و تو توره بوویت و وت "مادام ده‌زانی به ناسینی من و رازی کردنی دئی من له‌خۆت داده‌گری پیویست نا‌کا قوربانی بده‌ی،

بو من له‌خۆت که‌م مه‌که‌ره‌وه" مه‌به‌ستم ئه‌وه نه‌بوو که ئه‌وه‌ته‌ی تو م ناسیوه هه‌ست به‌ بچوک‌کردنه‌وه‌ی خۆم ده‌که‌م، به‌ئکو مه‌به‌ستم بوو تو کاتی که وه‌لامم ناده‌یته‌وه، وا هه‌ست ده‌که‌م بیزارم کردووی، مرو‌فیش گه‌ر گه‌یشته ئه‌و راده‌ی مرو‌یه‌کی دی بیزار بکات بچوک ده‌یته‌وه له‌به‌ر چاوی هه‌موو که‌سیک ته‌نانه‌ت خوداش، ئه‌گه‌ریش ناتوانم ده‌ستبه‌ردارت بم له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌سیکی دی نادۆزمه‌وه له‌ تو بکات، من له‌ دوا‌ی خودا تو ده‌په‌رستم، په‌رستن به هه‌موو مانایه‌ک ئه‌وه‌ش مانای بچوک‌کردنه‌وه‌ی من نیه، به‌ئکو گه‌وره‌یه‌ی بو من رو‌حیک په‌رستم که رو‌حی من عاشقی بی‌ت، ره‌نگه چاوه‌روانی ده‌ربرینی ناخم بکه‌یت منیش جورئه‌تی ئه‌وم نه‌بئ قسه‌ت بو بکه‌م و بلیم چهند ئه‌ویندارتم، به‌لام شه‌رمت لی ده‌که‌م، شه‌رم به‌و مانایه‌ی ریزت ده‌گرم تا ئه‌و راده‌ی نه‌توانم هه‌موو شتی‌کت له‌ لا باس بکه‌م، کاتیکیش له‌ نیوه‌ندی شه‌رم و ریزو سوتاندا دیل ده‌بم گه‌رووم پر ده‌بی له‌ گریه‌ تۆش پی‌ی بی تاقه‌ت ده‌بی، گیانه‌که‌م مه‌ئێ مه‌گری، چونکه کاتی که ده‌گرم هه‌زاران وشه له‌گه‌ل دلۆپه فرمیسکیک دینه گو، ئه‌فسوس نایانخوینیته‌وه، هه‌مووشی له‌ پیناو خوشه‌ویستی تویه، ره‌نگه بیرت بی‌ت یه‌که‌م جار که ویستم ناخمت بو ده‌ربرم دوو وشه‌م ووت، تۆش ووتت: "بو پی‌م ده‌ئیی رقم

لېتته..؟" دهستم کرده گریان و ووتتم له بهر نهوهی خوشم
دهوی بهلام هیئده گهوره و بهرزی له دلم نه مزانی چونت
پی بلیم که خوشمه ویی.

دلی من.. خوشه ویستیت وای لیکردم ئیره یی به و سیبه رهش
بهم که سیبه ری خوته و به تهنیشه وه راوه ستاوه، بهلام
به لاهمه زولم بوو قسه بکه م و بلیم نابی به تهک سیبه ری
خوته وه بوهستی.

زور جار تورهم دهکیت و ده لئی: "بیر له که سیکی دی بکه وه"
هله هی گیانه که م چونکه شتی واکرئ و نابی، کهس
ناتوانی دلی من رابگری تو نه بی، کهس ناتوانی له من
تیبگات تو نه بی، کهس ناتوانی نیگا و جولم بخوینیتته وه تو
نه بی، کهس ناتوانی فیری خهون بینینی جوانم بکات تو
نه بی، کهس ناتوانی شیعیک نامه یهک به من بنوسی تو
نه بی، کهس ناتوانی به روحی ته که کوم به عه قلم بکات تو
نه بی، کهس ناتوانی به گریینی و له هه مان کات گریانم له
بیر بیاته وه تو نه بی، کهس ناتوانی هه ست و نهستم بکاته
کار گهر تو نه بی، کهس ناتوانی وانه ی عیشقم پی بلیتته وه
گهر تو نه بی، عه شقی سروشت، عه شقی خودا، عه شقی ژیان،
عه شقی مردن، خودا کویرم بکات و دونیام له بهرچاو تاریک
بکات گهر له تو زیاتر نه وینداری که سیکی دی بم،

په یمانیشم داوه به خودا یان تو یان مردن، مردن نهک به
شیوه ی خو کوشتن، مردن به و شیوه ی که ئیدی بیر له به
هاوسه ربوون ناکه مه وه له گهل که سیک که نه توانم بیری لی
بکه مه وه، ته نیایی ده گره باوهش تا مهرگ ده مباته وه، خوم
سویند داوه یان تو یان مردن، درویش ناکه م له ژیاندا نه
دروم کردوو وه نه فشه که ریش بوومه گهر واکر واکر لی
بکه یته وه، راستگویی پیشه ی هه ناوو روحم بووه له وه ته ی
هه م، داوای لی بوردنیش ده که م گهر هه ندی جار نا زور جار
له خو رایی گومانم لی کردبی و قسه ی به لاشم کردبی ده رجه ق
به تو، بهلام پروا بکه مه به ست توره بوونت نه بووه بمبوره،
به لکو ویستومه نه و شتانه ی لی تینا که م تیبگه یه نی،
له بهر نهوه ی شیت ده بم کاتی ده بیستم که سیک بی نهوه ی
بتناسی باست ده کات، بی نهوه ی نازی تو هه لگری نازی
به سهرتا ده کات، بی نهوه ی گویی له قه سه یه کت بی حوکم
به سهرتا ده دات.

گیانه که م دلی من.. لیم توره مه به من هیچ کات نه مو یستوه
نازو مه کرت به سهردا بکه م چونکه نه وینداریتم، حه قمه لیت
بترسم، حه زمه لیت بپرسم، هه ر کاتیک بینم ماندوو بی
تاقه تی هه ست به مردنی خوم ده که م، که ده پرسم چیته، بو
بی تاقه تی، بو ماندووی، چی بووه، بو ناپرسی، بو وه لامت

نيه، بۆ تورەبوويته، بۆ پيڭدەكەنى..؟ بە وشەى "هيچ" وەلامم دەدەيتەووە ئىدى لە بىستنى ئەو وشەيه من دەبەم بەشېك لە نەمان و دەبەموە بە هيچ، بۆيه دەئيم"لە نەزانيندا هەموو شتتېكم" چونكە هيچ نازانم، نازانم "هيچ" چيهو بۆ ئەو وشەيه هيندە بە كار ديتەووە لای تو..! هەرچيهك بيت ئارەزووم بوو پيڭم بلېى تا لىت تىبگەم و چارەسەرى كيشەكانت بگەم گەر خۆم لەسەر دانابى، بەلام تو گەر كيشەيهكت هەبى حەز ناكەيت قسەشت لەگەندا بگەم، بۆيه گريام و پەنا دەبەمە بەر گريان، تا دەرە دەم دەردەكەم. دى من كاتى كە ئەم باسانە ئيره دەكەم مەبەستم ئەوونيه بلېم خەتاتەو هەر تو تاوانبارى بەلكو مەبەستم راستى دەرونمە، كە چەند جارېك پرسيارم كردوو وەلامەكەى لای تو وون بوو، ناشەوئى وەلامى پرسيارەكانم لە كەسىكى دى وەربگرم، من رۆحم لەو شوئنهيه كە تو پيى پيا دەنييت، خۆ بەدەستى من نيه خۆشم دەوئى، دنياشت دەكەموە گەر جيمبەيلئى و برۆى، دەرۆم و وون دەبم لەبەرچاو، مەگەر تەنھا خودا شوئيم بزائى، لە غەربستان دەبەم وەلى ديوانە تا دەتدۆزمەو، چونكە ژيانم بى تو هيچ بەهابهكى نيه، دەستبەردارى هەموو دونيا دەبم بەلام تو نا، چەند جارېك خۆم تاقىيكدوووتەو وازت لىبينم نەمتوانيو، هيندەى دى

بۆت سوتاوم، ئىدى پيڭم نالئى چى بگەم..؟ ئەوەى هاوړئى تو بوو بوو بە هاوړئى من، ئەوەى ناحەزى تو بوو بوو بە ناحەزى من، ئەوەى حەزى تو بوو بوو بە حەزى من، چ مروف بيت يان شتى دى، ئەو كەسەى بيزارت بكات بيزارم پيى، ئەو كەسەى باست بكات بە چاك يان خراپە، ئيره پيڭم بردوو، نازانم بۆ، بەلام روژېك بۆت روون دەبیتەووە چەند راستگو بوومە لەگەنت و پيڭت نەزانيو، بەلام ناخ تەنھا بير لە كوچ و تەنيايى و نامۆيى دەكەيتەووە، ئەگەر ئەوەش حەزو بييرى تۆيه من ناتوانم ريگر بم، حەزناكەم حەزەكانت بشوئيم، رەنگە ئەم سەفەرە لە داىك بوونەووەى تو بيت رەنگە هەموو نازارو خەمەكانت بيير بچيئەووە بەلام بييرت نەچى بەر ئەوەى برۆى بەكوژە، ئەگەر نا ديم لەگەنت گەر بە رۆحيش بيت، گرنگ نيه بەلامەو بەبەمە باسى هەموو باسى، ببەمە مانشيت و هەوائى نيو هەموو روژنامەكان، ببەمە بنيشتى ژير دانى هەموو خەلك، نەخير ئەوانەم هيچ بەلاووە گرنگ نيه تو نەبى، ئەگەر بەرديشم لى بگرى ناليم بۆ..؟ ئەگەر تفيش بگەيتە چارەم سەر هەنابرم، ئەبەر ئەوەى خۆشم دەوئى.

"من پيڭم ووتى:

بەر لە هەلكردنى گەردەلوئېك لە بيابانى قەدەرم

شەمائیک هاتنى تۆى پىم راگەياند

بەر له نىشتنەوه قەلەرەشیک

لەسەر درەختى تەمەنم

تیترواسکیک له کەناله ئەزموئەکان

هەوائى خۆشەويستى تۆى پەخش دەکرد

بەر لەووەستانى کاتریمیى تەمەنیش

تۆ هاتى

تۆش نازیزم بەر لەووى بییت

عیشق هات و تۆى پى ناساندم

فەرشی بەر بییت

نامۆ

من هەستم دەکرد نامەکانى هەموو له دوای یەك نوسرابن،
یان نازانم چى بلیم، كچیک هینده عاشق بییت، مەعشوقەكەى
هینده دێرەق، بۆ وەلامەکانى كامۆ دیار نیه، قەیدى چیه..؟
نەدەبوو لیڤەدا نامەکانى ئەویش بخوینرابانەوه..؟! نازانم من
تەنها گۆی رادەگرم بزەنم نامۆ چى دیکە دەلیت له
نامەکانیدا كە بۆ كامۆیانى نوسیوهو هینده بریندار بووه به
كوچى، نامەوى خەيال و قسەى زیاتر بکەم، وەرە لەگەڵم با
گۆی ئەم نامەیهش بگرين بزەنن لیڤەدا چى دەلیت..

"خۆشەويستم.."

ئەمرو زۆر دلتەنگ بووم، له دورى تۆ هەناسەم ئاسايى
نەدەهات و نەدەچو، بیرو هۆش و هەموو هەست و نەستیکم
دیلى تۆ بوون.

ئەزیزم.. ويستم نامەیهك به ژمارەى مۆيايلهكەم بنیرم، به لام
ئەو كانیاهوى له دەمما دەتەقى ئەو شتە بچكۆلانە جیى
نەدەبووهو، بۆیه ناچار ئەم لاپەرە سپیه بى گوناهانەم هینا
تا به ئازارو مەینەتى و تاوانەکانى عیشق پریان بکەمەوه،
رەنگە پیرسى عیشق تاوانە..؟! بەئى وەك خۆت دەلیى ئەم
ولاتەدا هەموو جوانیهك تاوانە..!

كەسى من، دلدارەكەم.. بییت سەیر نەبى نوسینی ئەم
نامەیهشم خۆشم دەویى، ئۆقرە ناگرم هیچ نەلیم نەچمە
قولایى سۆزەوه، هەرچەند بێر له قسەکانیشت دەكەمەوه كە
بییت ووتەم: "لەبەر ئەوه خۆشم دەویى حەز دەكەم به قسەم
بکەیت، هینده قول مەبەرەوه". نازیزم دلیك به هاتنى تۆو
دەنگى ترپەى بییت كەوتیبته لیدان و به رویشتنى تۆش له
لیدان بکەوى چون دەتوانى ئۆقرە بگري و به سۆز نەبى..؟
مروفتیک كە پىی وابى كەسێك هەیه وەك مروف ریزی لى
دەگري و وەك مروف گویى لى دەگري و وەك مروف تەماشای
دەكات چون بریاری نامروف بوونى بدات..؟ هەناسەیهك له

سینهی تۆ وەرگیرایی و چاوه‌روانی قومیک هه‌ناسهی دی بکات له ماچیکدا پیی ببه‌خشی، چ هه‌شریکه حاشای لی بکا..؟! نا نه‌زیزم.. مه‌حاله ژیان به بی تۆ ئیدی چۆن بریار بدهم بی تۆ بژیم..؟! ره‌نگه پییم بلیی چیت دهوی له‌من..! ده‌تهوی بزانی چیم دهوی له تۆ..؟! ده‌مه‌وی به‌هاری باخی پر له گه‌لای وه‌ریوم بیت، ده‌مه‌وی هه‌ور بیت و به‌باری تیر ناوم بکه‌یت، ده‌مه‌وی رۆژ بیت و کۆتایی به شه‌وی ته‌نیاییم به‌نییت، ده‌مه‌وی روگه‌ی ئاره‌زووم بیت، بوزای من بیت، هه‌موو شتیکی من بیت منیش هه‌موو شتیکی تۆ، ره‌نگه پییم بلیی تۆ کیت..؟! من ریباریکی ماندووی به دواي ئه‌ویندا گه‌راو، ئیمه هه‌ردووک له‌به‌ردهم کانیایکی روونداین با تینویتی بشکینین نه‌زیزم.

من ناتوانم خامۆشت بکه‌م یان فه‌رامۆشت بکه‌م، مه‌لی ناشرینم تۆ ناشرین نیت، وه‌ره له ناخی مندا خۆت بیینه چهند جوانی، تۆ وه‌رزی خه‌زان نیت وه‌ره له به‌هاری مندا بروی چهند سه‌وزی، تۆ نامۆ نیت وه‌ره له ته‌نیشت مندا خۆت بیینه چهند ناسراوی، من ناشرینم من نامۆم من پایزم چونکه ئه‌وه منم و منیش مرۆقم، تۆ نه‌و په‌ره‌سیلکه‌ی رۆژانی ره‌نگین و منیش نه‌و شه‌وه هه‌ستیاری بی ئومیدیم، تۆ نه‌و کانیاه روونه‌و من نه‌و ریباره ماندووه تینووه له بیرچووم.

خۆشه‌ویستم هه‌ر که باسی سه‌فه‌ر ده‌که‌ی چاوم پر ده‌بی له نه‌شک، هه‌موو شتیکم بیر ده‌چیته‌وه، ته‌نها نه‌وه‌ی نه‌و چرکه‌یه‌دا بیری لیده‌که‌مه‌وه تۆی که به جانتایه‌ک له‌حه‌سه‌رت و کۆلیک خه‌م و هه‌ناسه‌یه‌کی خنکاو، سواری شو‌فیریکی ترس ده‌بیت و مل به ریگه‌یه‌کی سه‌راب ده‌نیی، تۆش ده‌ته‌وی له‌و کاته‌دا قسه بکه‌م، چۆن ده‌توانم قسه بکه‌م..؟! له بی ده‌نگی نه‌و کاته‌دا هه‌راسان مه‌به، قه‌د بیستوته که باخیکی گه‌لا وه‌ریو به به‌هاریکی له ریوه گه‌یشتوی باوه‌ر نه‌کراو بیته گۆو قسه بکات، نازانم چۆن نه‌م هه‌موو نه‌ینی و هاواره له چاوه‌کاندا به‌دی ناکه‌ی. نازانم.. نازانم

نه‌م وشه‌یه بووه‌ته وه‌لامی زۆر شتی من و تۆ، بووه‌ته هه‌شارکه‌یه‌ک هه‌شارمان ده‌دات کاتیکی له وه‌لامی پرسیاره‌کان راده‌که‌ین، ده‌زانی شتیکی دیکه‌ش نازانم نه‌ویش نه‌وه‌یه که نامه‌یه‌کم بۆ نوسی‌بووی له رۆژیکی سه‌یر دامپیت، نازانم چیم تیا نوسی‌بوو ره‌نگه نه‌م وشانه‌ی لی‌رده‌دا نوسی‌ومن دو‌باره بن، ناشرانم چیت لی کرد، دراندت، سوتاندت، نازانم، به‌لام گرنگه له یادت بیت، کیشه نیه چیت لی کردبج به‌قوربان، به‌ر له‌وه‌ی نه‌م نامه‌ش بنوسم بریارم دابوو که ئیدی نامه‌کان بلاو بکه‌مه‌وه تا وه‌کو بابه‌تیکی رۆژنامه‌هوانی بیانخوینیته‌وه،

بهلام له پر پەشیمان بومەوه ترسام به خویندنهوه و بلاوکردنهوه ئەو نامانە من و تۆ بێنە شەوچەرە گەمژەکان و قسەو باسی ناحەزان تا به زۆری عیشقمان لێ کال بکەنەوه، به پەله به ئێنم دا به خۆم که تەنها بۆ تۆ بژیم، ئەوهشی دەینوسم تەنها بیدەم به خۆت بێخوینیتەوه گەر دەرڤەتت بوو.

ئەزیزم.. رەنگە ئەمە یەكەم نامەم بێت بۆ قسە کردن لەسەر خۆم و رەنگیشە دوا نامە بێت بۆ لەبیر چوونەوهی خۆم، رەنگە بگەمە بریارێک تا سەر بەستت بکەم له روێشتن چونکە پێدەچێ بە منەوه بەستراپیتەوه، دەبێ قوربانی بدەم به رۆحم له پیناو ئەو سەفەرەت، دەبێ رۆح و جەستەم بکەمە قوربانی رێگەت و له چاوه‌پوانیتدا شەهیدی عیشق بم، رەنگیشە ئەمڕۆ یان سەبە من بپۆم بەر لەوهی به جیم بهیلى، ئەو کاتە عیشق دەبیتە قوربانی و من شەهید دەبم.

ئەزیزم، خۆشەویستم، هەناسەکەم، بگە بریارێک یان من بگەیهنە به بریارێک به ئکو دنیابم.

ئەو کەسى بۆت دەسوتی

نامۆ

کاتی (ئەو) ئەم بەسەرھاتەى بۆ دەگێرەمەوه و ئەو نامانەى دەخویندەوه فرمیسک بەسەر رومەتەکانى دەھاتنە خواری، مەرگم دەبینى لەناو چاوه‌کانیدا که ببوو خوناوو به قەدەریدا شۆر دەبوو، چیرۆکی وام لەهیچ شونینیک نەبیسستبوو، له هیچ زەمەن و سەدەیه‌کدا ئەفسانەى وام نەخویندبوو، ژبانی نامۆ و شیتە پڕ بوون له کارەسات پڕ بوون له حەسەرت پڕ بوون له نائۆمیدی پڕ بوون له گەران بەدوى راستى و بەختەوه‌رى که نەدەدۆزانەوه و نەبوو، تەنانەت نەنکیشم کاتی خۆى بۆ ئەوهی هاروھاجى نەکەین دەیوت وەرن دانیشن چیرۆکتان بۆ دەگێرەمەوه، بهلام ئەم چیرۆکەى نامۆ و شیتەى نەدەزانى، ئیستا من نازانم شیتەکانم خوشبوی تا بۆنى شیتەیان لێ بکەم و نامۆیان پێ بناسینم، یان بچم شەقامەکان بگەرێم تا ژمارەیه‌کم لهو رۆژنامەیه دەست بکەوێت و به شوین هەنگاوه‌کانى کامۆ بکەوم و بێگەیه‌نە دەستى.. یان دانیشم وەک ئەو رۆژەى له بى تاقەتى (ئەو) و گێرانەوهی چیرۆکەکانى (ئەو) دەچوون، منیش وا بێتاقەت بم، ئیستا من چیرۆکی (ئەو) یش دەبێ ببەستمەوه به شیتەو نامۆو بێگێرەمەوه بهو کەسەى دەگەمى .
ووتى:

کچی شیتته.. له کاتی گه‌رانه‌وهیدا به‌رهو مائه‌وه دواى هموو
ئه‌و که‌سانه ده‌که‌وت که رۆژنامه‌یان به‌ده‌سته‌وه بوو، ریکه‌وت
پیاویکی بینی به رۆژنامه جامی ماشینه‌که‌ی ده‌سپه‌وه دئی
خوپه‌ی کرد وهک بلیی مه‌رگی نامۆ ده‌بینی به ده‌ستی
پیاویکه‌وه بی به‌زه‌بیانه بو به‌رژه‌وه‌ندی خوی و سپینه‌وه‌ی
ناشرینه‌کانی خوی و ماشینه‌که‌ی.. رۆحی نامۆ ده‌کیشی که به
دیره‌کانه‌وه هه‌ل‌واسرابوون، هه‌نگاوێکی ده‌ناو دوانی
ده‌گه‌رانه‌وه نه‌یده‌زانی چی بکات گه‌ر ئه‌وه رۆژنامه‌که‌که بی
توشی چ روو به‌روو بونه‌وه‌یه‌ک دیت..؟ به‌لام شیتته دواتر
ووتی:

"ئه‌و به‌سته‌زمانه چی بکات چوزانی رۆژنامه چیه‌و نامۆ
کییه..؟ ره‌نگه هه‌ر وابزانی هیچ سو‌دیک له خویندنه‌وه‌ی
بابه‌تیک نابینی به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌ی جامه‌که‌ی پی پاک بکاته‌وه،
خۆ ره‌نگه هه‌ر خویندنه‌واریش نه‌بی، رۆژنامه‌شمان هی‌نده زۆر
بوونه که‌س تا‌قه‌تی خویندنه‌وه‌یان نه‌ماوه به‌ئکو کات نه‌ماوه
بو خویندنه‌وه‌یان".

که چوو ه پیری بینی رۆژنامه‌که‌یه خۆیه‌تی..! به خیرایی له
ده‌ستی پیاوه‌که‌ی هه‌ل‌پچرکاند و ته‌ماشای کرد در‌اوه،
نامه‌یه‌کی تیدا‌یه به‌لام چه‌ند دیره‌کی تیا ماوه ئه‌وه‌ی

دیکه‌ی ته‌ر بووه‌و فری‌دراوه، پیاوه‌که به‌سه‌ر سامیه‌وه
ته‌ماشای شیتته‌ی کردو چه‌ند بو‌ئه‌و پرته‌یه‌کی لی‌وه هات،
به‌لام شیتته فرمی‌سک له چاوه‌کانی فه‌تیس مان که ئه‌و چه‌ند
دیره‌ی ده‌خوینده‌وه، نه‌یده‌زانی پیاوه چی ده‌لیت و نالیت، به
کوته رۆژنامه‌یه‌که‌وه سه‌بر سه‌بر هه‌نگاوی ده‌ناو نه‌یده‌توانی
ری‌بکات هه‌ستی ده‌کرد هه‌موو دونیا هاتوو‌ته کو‌ئی.

پیییم ووت:

له نامه‌که‌دا چی نوسرابوو، ئه‌و چه‌ند دیره چی ده‌ووت..؟
ووتی: نوسیبوو:

"خۆشه‌ویستم.."

ده‌میکه ده‌زانم به نیازی رۆیشتنی، هه‌ر کاتی‌کیش گویم له
ووشه‌ی سه‌فه‌ر ده‌بی هه‌ره‌س دینم، توشی شوک دینم، خه‌م
به‌رۆکم ده‌گری و کیلی به‌خته‌وه‌ریم ئی وون ده‌کا، سه‌فه‌ری
تۆ تیغیکه به رۆح و هه‌ست و ئه‌ویندا ده‌چه‌قی..

ئه‌زیزم.. گه‌ر ده‌زانی رۆیشتنت هاتنه‌وه‌ی له‌گه‌ل نیه مه‌رۆ،
گه‌ر ده‌زانی جانتا له‌هجه‌ی فری‌دان نازانی کوچ له شان
مه‌که، گه‌ر ده‌زانی په‌ناهه‌نده‌ی به‌خته‌وه‌ری وه‌رناگری
په‌ساپورتی گیرفانت بسوتینه، مه‌رۆ تکای ئه‌وینمت ئی

دهكهم مهړو.. من چی له جهستهیهکی بئ گیان بکهم به بئ
تو من چی له.....".

هر نهوهندهی تیا مابوو دیرهکانی دیکه ی نه مابوون
نهیدهزانی چی دیکه ی تیا نوسرابوو، چند مانگیک به سهر
چوو شیتته نه روژنامه که ی بینی و نه ناموش نامه ی دیکه ی
نوسی بو نه وی چونکه له گه ل رویشتنی کامو هه موو شته کان
کوئی پی هات، شیتته بیستیه وه که نامو بو دواچار
نامه یه کی مائناوایی نویوهو فلانه روژ دهیبات بو
روژنامه که وه دیداته دهستی سهر نوسهری روژنامه که، بویه
به په له نه و نامه ی که شیتته خوی نویبوی ویستی له هه مان
روژ بیگه یه نه ته روژنامه که وه له ویندهر ناموش بناسی..
ریگه و ته به بونه ی بردنی نامه که چاوی به نامو بکه وی.

نامه که ی بردو هیشتاکه نه و باره گایه نه کرابووه وه که شوین
دهرچوونی روژنامه که بوو، شوینیک بوو ده که و ته ناوه راستی
بازارو له ته لاریکدا له قاتی سیبه مین بوو، چند دوکانیکی
له بن نه و ته لاره کرابوونه وه، له سهر په یژه کان دانیشت
چاوه روانی ده کردن و له هه مان کاتدا چاوه روانی ناموی ده کرد
که له هه مان روژ نه ویش ده هاته نه وی و دوا نامه ی دهینا،
یه کیکیان گه یشت و وا دیار بوو شیتته ی باش ده ناسی، ریزی

زوری لی گرت و برديه ژوری سهرنوسهر داینیشانده، شیتته
پرسیاری هاتنی سهرنوسهری لی کرد که چ کات دهگات،
به لام پیاره که که پیایکی زور جوان و کال بوو له کالییا
روچی دهینرا به "نازانم" وهلامی دایه وه، له ماوه ی چند
چرکه یه کدا شیتته دهستی نا به بن چه ناگه ی و بیبری ده کرده وه
خوی بوی گیرامه وه:

"نیستا گهر نامو هات چون بیناسم، نانا دهیناسم روحم
په یوهسته به روچی نه وه وه به لام چی پی بلیم..؟ دلیم
خه ریکه له جهسته م درده چی هه ست ده که م توشی شوکیک
دهم، گهر هات پیی ده لیم حه ز ده که م له نریکه وه بتناسم
خانم گیان، باشه نالی بو..؟ دهیه له فه یچی که با واش بلی
پیی ده لیم من یه کیکم له و که سانه ی به رده وام نامه کانت
ده خویتمه وه، به لام ژماره ی پیشوو نیو نامه یه م خویندوو ته وه
حز ده که م ته واو که ری نامه که م بداتی و بشزانم بو هه مووی
کریبوه وه"

شیتته مه گهر شیت نه بوویت دای له شه قه ی بال فری له سهر
لخی دره ختی نه و سالانه نیشته وه که مندا ل بوو، هه رچی
ده کرد سهری نه ده گه یشته ناوینه که ته ماشای خوی بکات،
چونکه ناوینه که یان زور به رز له دیواره که دا هه لواسی بوو،
دواتر نه و سالانه ی بیرکه و ته وه که تازه هه لچوو بوو سینگ

به‌رزوه ببوو له‌شیکى نهرم و نۆل و جوانى هه‌بوو، پششى خۆى کۆم ده‌کرده‌وه و جل و به‌رگى پانى ده‌پۆشى تا نه‌زانن گه‌وره بووه، شهرمى ده‌کرد له ئاوینه‌که ته‌ماشای خۆى بکات و ده‌ست به‌ سینگ و جه‌سته‌ى دا‌بی‌نیت نه‌بادا باوک و برى بینه‌ سه‌رى، دواتر بیری له ئیستای کرده‌وه که نه‌ بچوکه تا سه‌رى نه‌گا به‌ ئاوینه‌که‌و نه‌ نه‌و کچه تازه هه‌لچوو‌ه‌شه شهرم له گه‌وره‌بوونى خۆى و له ئاوینه‌که بکات، ئیستا ته‌ماشای ئاوینه‌ ده‌کات به‌لام به‌ ماکیاژ خۆى ده‌بینى، ماکیاژ ده‌کات پاشان ده‌چیتته به‌رامبه‌ر ئاوینه‌که، ده‌مامک ده‌پۆشى، تا ئیستا به‌ جوانى خۆى نه‌بی‌نیوه‌وه نه‌ناسیوه بۆیه ووتى:

"ئه‌م‌رۆ هه‌ر که چوومه‌وه مائى به‌ رووتى سه‌یری رووتى خۆم ده‌که‌م تا خۆم ببینم و خۆم بناسم و له ئاوینه‌که‌دا له‌دوى راستى خۆم بگه‌رێم و خۆم بدۆزمه‌وه به‌ر له‌وه‌ى ون بم، ناکرێ تا هه‌تایه‌ بچوک بم و شهرم بکه‌م و ده‌مامک بکه‌م نابى نا".

چایه‌کیان بۆ هینا و شیتته سوپاسی چایچه‌که‌ى کرد و پرسى یارى نامۆ لى کرد، وه‌لامى دایه‌وه که نازانى کێیه به‌لام ده‌زانى یه‌کێکه له‌وانه‌ى نامه بۆ رۆژنامه‌که‌یان ده‌نووسى، شیتته سه‌یری هات به‌لام خۆى بى‌ ده‌نگ کرد.

نامۆ که‌سیکی نادیار بوو ته‌نها نامه‌کانى ده‌بینرا، که‌س نه‌یده‌زانى کێیه جگه له‌سه‌ر نوسه‌رى رۆژنامه‌که نه‌وه‌ش نه‌ینیه‌ک بوو نه‌ده‌بوو لای که‌س بیدرکینى و راستى روخسارى نامۆ ئاشکرا بکات، سه‌رنوسه‌رى رۆژنامه‌که گه‌یشت و شیتته له‌به‌رى هه‌ستایه‌وه به‌توندى ته‌وقه‌ى له‌گه‌لدا کرد و به‌خیره‌هاتینى گه‌رمى کرد، شیتته له شوین خۆى دانیشه‌وه‌وه دواى گه‌فتوگۆیه‌کى زۆرو گێرانه‌وه‌ى چیرۆکه سه‌یره‌کانى له‌و شارهدا هه‌بوون هه‌ر دوو لای بى‌ ده‌نگ بوون چ سه‌رنوسه‌رى رۆژنامه‌که چ شیتته..

جار نه‌جاری ئاورىکی لای ده‌رگا‌که‌ى ده‌دایه‌وه سه‌یری ده‌ره‌وه‌ى ده‌کرد تا بزانی که‌ى نامۆ ده‌گات، چونکه هه‌موو مه‌به‌ستى هاتنى نه‌وه بوو نامۆ بناسى و دوانامه‌ى بخوینیتته‌وه به‌ر له‌وه‌ى بلاوى بکاته‌وه، نه‌بادا ئه‌م‌جاره‌ش ده‌ستى نه‌که‌ویتته‌وه، سه‌رنوسه‌رى رۆژنامه‌که پرسى:

- ها چیت بۆمان هیناوه..؟ ده‌میکه ده‌نگت نیه

- بمبوره سه‌رقائى کارو خه‌مى دونیام

- کچى ده‌ بژى بژى بۆ خۆت واز له خه‌م بینه هینده ره‌شبین مه‌به

- ره‌شبین نیم دونیاکه‌م وه‌یشومه‌یه، ده‌کرێ له پرسه‌ى یه‌کیک

دانیشى و هه‌ستى شایى بکه‌ى..؟

ههستايه سهريپ و دهستی برده نيو جانتاکه‌ی شانی و
 نامه‌کە‌ی دهره‌ینا
 - فهرموو به‌ریزم نه‌و نامه‌یه‌م بو هیناوی، تا له
 روژنامه‌که‌تان له لاپه‌ره‌ی "ستونی رازه‌کان" بۆمی بلاو
 بکه‌نه‌وه
 - ئای ده‌ستخۆش
 له ناکاو نامه‌که‌ له نیوان ده‌ستی شیتته‌و سه‌رنوسه‌ری
 روژنامه‌که‌ به‌روه‌و بوو کرایه‌وه، شیتته‌ هه‌ ئیگرته‌وه و له جیبی
 خۆی ته‌زی، له خوار نامه‌که‌ که‌ ناوی نوسه‌ری پیوه‌ بوو که‌
 خۆی نوسیبووی، نوسرابوو (نامۆ).
 به‌ ده‌نگیکی کزو له‌سه‌ره‌خۆ که‌ به‌س خۆی گوپی له‌ ده‌نگی
 خۆی بوو ووتی:
 "ئایایای ئه‌وه‌ من بووم"

. نه‌وه‌ ئلا ناکری به‌لام ئیدی چی ده‌که‌ی خۆ نابێ خۆبشت
 بکوژی
 - به‌خوا نازانم چی بکه‌م به‌ریزم جارێ وا ده‌یه‌ینه‌ سه‌ر
 هه‌تا ده‌مرین
 - گه‌ر خوانه‌خواسته‌ مردي، چله‌یه‌کی جوانت بو ده‌گپین و
 په‌یکه‌ریشت دروست ده‌که‌ین
 - چله‌م بو مه‌که‌ن، من که‌ مرده‌م له‌خۆم ده‌رۆم له‌که‌س نا، گه‌ر
 منیشتان هینده‌ خۆشه‌هوی ئیستا په‌یکه‌رم دروست بکه‌ن نه‌ک
 که‌ مرده‌م.
 - ناخر له‌ ولاتی ئیمه‌دا وا باوه‌ دواي مرده‌ن بپه‌ر له‌ جوانی و
 شته‌ باشه‌کانی نه‌و که‌سه‌ بکه‌ینه‌وه‌ تا له‌ دونیا مابێ که‌س
 نایبینی و که‌س ریژی لی ناکری
 - ده‌ هیچم ناوی هیچم بو مه‌که‌ن، مرده‌م فریمده‌نه‌ چه‌میک با
 سه‌گ و میروو به‌مخۆن و تیر بن
 ده‌نگیک هات ده‌نگی کج بوو، شیتته‌ راپه‌ری چاوه‌ری بینینی
 رۆخساری ده‌کرد، ده‌نگه‌که‌ تا ده‌هات نزیکتر ده‌بوو، هاته‌
 ژوره‌وه‌و نامۆ نه‌بوو به‌ لکو نه‌و کچه‌ بوو که‌ شه‌ری به‌ شیتته‌
 ده‌فرۆشت و مه‌رایي و بو هه‌ریاد ده‌کرد، زوری رق بووه‌وه‌،
 چاوه‌روانی نامۆی له‌ بیرووه‌وه‌، به‌ ده‌م و چاویکی گرژوه‌ بو
 نه‌وه‌ی زوتر نه‌وینده‌ر به‌ جیه‌یلێ و له‌و ده‌م و چاوه‌ رابکات

به شی کۆتایی

(ئەو) دوو سێ جار لەسەر یەک ئەو دێرە دووبارە کردەووەو باسی شیتەیی کرد کە ئەویندەر خۆی دۆزیەووە، ئەویندەر منیش لە ئاویئە کە هاتە دەری و تیگەیشتم دوانامەیی نامۆ نامەیی شیتە بوو، بەلام ئیدی دوانامەیی مائاواویی نەخویندراپەووەو زەنگی مۆبایلهکەیی (ئەو) ئییدا، ویستم گۆی رادیرم بزانی کۆبوو ئەو کەسەیی کە ئەو چاوەروانی زەنگەکەیی دەکرد، دەنگی کۆریکی ناسک بوو.

ووتی:

. ئەو

. ئەو گیان دەزانی ئە کەپەووە چاوەرپیت دەکەم تەلیفۆن بکەیی، هەموو سائەکانی تەمەنم هاتەووە بەرچاوو وەک چیرۆک بۆ خۆم و ئاویئە کەم گێراپەووە تۆ هەر دەنگت نەبوو . بۆبۆرە نامۆ گیان ئیشم هەبوو

ئێرەیش کۆتایی نیە ..